

Богдани, 9 IV 98
Натірко М.

ЛІРА

Українські народні пісні

Відень

1945

Українське Музичне Видавництво Бориса Тищенка у Відні

BORUS TYSCHTSCHENKO

UKRAINISCHER MUSIKVERLAG

U. M. V. 316

ЗМІСТ

сторона

Думи й козацькі пісні

1. Ой, п'є Вайда	8—9
2. У містечку Богуславку....	10—11
3. Ой, наступила та чорна хмара	12
4. Ой, ви, галки	13
5. Козаченько випиєся	14
6. Шумить, гуде та дібрівонька..	15
7. Козаченьку, куди йдеш	16
8. Ой, гай, мати	17
9. Ой, у лузі та ще й при березі	18—19
10. Заснистали козаченьки	20
11. Ой, зза гори чорна хмара встала	21
12. Ой, на горі вогонь горить	22
13. Ой, стану-гляну	23—24
14. Закувала зозуленька в сінях на помості	25
15. Туман горою	26
16. Ой, на горі вишня	27
17. Козак од'їжджає, дівчиненька плаче	28
18. Ой, устану раненько	29
19. Козака несуть	30

Чумацькі й бурлацькі пісні

20. Було літо	32
21. Ой, чумаче, чумаче	33
22. Ой, горе тій чайці	34
23. Ой, у полі криниченька	35
24. Та болять ручки	36—37
25. Зажурилась чумачина	38
26. Над річкою, беріжком	39
27. Ох, і не стелися, хрещатий бар- ліку	40
28. Воли ж мої полонії	41
29. Гей, воли ж мої	42—43
30. Ой, п'є чумак, п'є	44—45
31. Гуляв чумак на риночку	46—47
32. Ой, бре-море-бре	48
33. Та нема в світі гірш нікому	49—50

сторона

34. Ой, гей! ... Та, ой, хто гора не знає	51
35. Та летить орох понад морем	52—53
36. Ой, гук, мати, гук	54—55
37. Та забіліли сніги	56—57
38. Ой, що ж бо то та й за ворон	58

Пісні про родинне життя

39. Тече річка спід газечка ...	60—61
40. Вчора була суботонька ...	62—63
41. А хазийський син рано пообіда	64—65
42. Ой, хмарно, хмарно	66
43. Поза яром	67
44. Ой, піду я лугом	68
45. Пусти, мене, милий	69
46. Ой, біда, біда	70
47. Як прийїхав братик	71
48. Ой, у неділеньку рано-пора- неньку	72—73
49. Ой, матінко-зірко	74—75
50. Вилітала галка	76
51. Ой, високо, високо	77
52. Брала дівка льон, льон	78
53. У неділю рано-пораменьку	79
54. Внорю я нинку	80—81
55. Ой, мороз-мороз	82
56. У неділю уночі	83
57. Набирали некрутиків	84
58. Як прилетіло аж три ластівочки	85
59. Синє море засинілося	86
60. Ой, школа, школа	87
61. Ой, здорова, черноброна	88
62. Ой, у полі могила	89
63. Дитя моє миле	90
64. Ой, літає соколонько	91
65. Та шука-риба в морі	92
66. Ой, полети зозуленько	93
67. У неділю рано, як сонечко грає	94

68. Закувала зозуленька, заку- вала.....	95
69. Журба за журбою.....	96
70. Не співайте, півні.....	97
71. Не топила, не варила.....	98
72. Ой, у лузі, в лузі.....	99
73. Ой, попливай, вутко.....	100—101
74. Відти гора, відти друга.....	102
75. Та чорна хмара настунилася.....	103
76. Ой, налетіли голуби.....	104—105
77. В кого мати рідна.....	106
78. Ой, пішла дівка лізками.....	107
79. Ой, журавлю, журавлю.....	108
80. Налетіли журавлі.....	109
81. Ой, мала Гандзя свекруху лихую.....	110—111
82. Ой, у Галі свекрухалихач.....	112—113
83. Ой, жила та удівонька на роздолі.....	114—115
84. Брала дівка воду.....	116
85. Ой, на горі василечки сходять.....	117
86. Ой, мій батько гіркий.....	118
87. Ой, ти, мати моя.....	119
88. Гей, головонько ж моя бідна.....	120
89. Ой, пряду-пряду.....	121
90. Ой, зійду я на могилу.....	122
91. Ой, у полі конопельки.....	123
92. Чоловік жінку б'є-катує.....	124—125
93. Ой, горе, горе казні при доліні.....	126—127
94. Хвалялася береза.....	128—129
95. Ой, мала мати дочку.....	130—131
96. Чи я в лузі не казнила була.....	132—133
97. Чоловіче мій.....	134
98. Сніги, світи, місяченьку.....	135
99. Добрий вечір тобі, зелена дівроно.....	136
100. Ой, піду я понід лугом.....	137
101. Ізза, гори, да ізза гори.....	138—139
102. Ромон-зілля.....	140—141
103. Ой, по горах, по долинах.....	142
104. Головочко ж моя бідна.....	143
105. Ой, на горі, на горі.....	144—145
106. Головочко моя бідна.....	146
107. Ой, горе, що чужая країна.....	147
108. Не стелися, кудрявчик.....	148—149
109. Та й не жалко мені.....	150—151
110. Ой, у лузі при долині.....	152
111. Ой, давно-давно я в батька була.....	153
112. Ой, прибудь, прибудь.....	154—155
113. Пожену я воли в поле.....	156—157

114. Ти в мене косиш.....	158
115. Волинь моя головонька.....	159
116. Ой, сама я самісенька.....	160—161
117. Ой, а в мене три жури.....	162
118. Мала мати одну дочку.....	163
119. Ой, зацвіла рожа край вікна.....	164
120. Ой, вербо, вербо.....	165
121. Ой, темная та невидная ні- ченька.....	166—167
122. Ой, зацвіла червона калина.....	168—169
123. Ой, сиділа дочка, як пере- пілочка.....	170
124. Ой, жала пшеницю.....	171
125. Усі гори зеленіють.....	172—173
126. Ой, ізза гори та буйний вітер віє.....	174—175
127. Ой, не пугай пугаченьку.....	176
128. Ой, зза гори каз'яної.....	177
129. Ой, коли б я була знала.....	178

Пісні про кохання

130. Ой, на горі пшениченька.....	180
131. Зайшло сонце за лісок.....	181
132. Хилітєся, густі лози.....	182
133. Червона казінюнька.....	183
134. Розпрігайте, хлопці, коні.....	184
135. Та стелєся, стелєся, та бар- віночку.....	185
136. Ой, у полі дві тополі.....	186—187
137. Ой, є в полі дві тополі.....	188
138. Ой, зза гори, зза крутої.....	189
139. Ой, у лісі на ялині.....	190
140. За річкою, за Дунаєм.....	191
141. Та козаченьку, що ти робиш.....	192—193
142. Ой, дівчина по гриби ходила.....	194—195
143. А ще сонце не заходило.....	196
144. Зашуміла ліщинюнька.....	197
145. Ой, не шуми дуже.....	198—199
146. Ой, ти, дівчино, горда та пишна.....	200
147. Гаю, гаю, зелен розмаю.....	201
148. Ой, у лузі-лузі.....	202
149. Летить галка через балку.....	203
150. Котилася зірка та із під- вечірка.....	204
151. Котилася ясна зоря з неба.....	205
152. Ой, прїїхав мій миленький з поля.....	206
153. Ой, ти, горо крем'яна.....	207
154. Копав, копав крини- ченьку.....	208—209

155. Чи це ж та крини- ченька.....	210—211	201. Ой, від саду.....	267
156. Ой, коли б той вечір.....	212	202. Ой, піду я в сад гуляти	268
157. Ізза гори світ біленький.....	213	203. Ой, у полі три доріжки різно.....	269
158. Лугом їду, коня веду ..	214—215	204. На городі верба расна.....	270
159. Тече річка невеличка ..	216—217	205. Під машкою лезадою.....	271
160. Приїхали три козакі.....	218	206. Ой, у полі криниченька	272
161. Казав мені батько.....	219	207. Чи ти, милий, пилком при- пав.....	273
162. Ганнушко-душко.....	220—221	208. Зелений дубочок.....	274—275
163. Терен, мати, коло хати.....	222	209. Ой, хмелю ж мій, хмелю	276—277
164. Ой, по горі, по горі.....	223	210. Ой, за лісом, за темнень- ким.....	278—279
165. За городом качки иливуть	224—225	211. Ой, у полі озерце.....	280—281
166. Ой, і зійди, зійди.....	226—227	212. Попід мостом, мостом.....	282
167. По той бік гора.....	228	213. Коло броду, броду.....	283
168. Гей, у лісі, в лісі.....	229	214. Де ж ми будем ночувати	284—285
169. Сама собі дівчина здивувалася	230	215. Ой, не світи, місяченьку.....	286
170. Закувала зозуленька на сто- долі.....	231	216. Ой, да світи, місяць.....	287
171. Ой, у полі нивка.....	232—233	217. Ой, у полі, ой, у полі ..	288—289
172. Ой, у полі при дорозі.....	234	218. Тихо, тихо Дунай воду несе	290
173. Закувала зозуленька в сто- долі на розі.....	235	219. Посадила огірочки.....	291
174. Йшли корови із діброви.....	236	220. Ой, не ходи, Грицю ..	292—293
175. В кілці греблі шумлять верби	237	221. Ой, Сербине-Сербиночку	294—295
176. Ой, сів, поїхав.....	238	222. Береза стояла.....	296
177. Ой, да ви, комарикі мої.....	239	223. Ой, чні ж те сірі воли.....	297
178. Ой, зажурюся, запо- чаюся.....	240—241	224. Коло млина креміння.....	298—299
179. Ой, що тепер я в превеликім горі.....	242—243	225. Ой, у полі жито.....	300
180. Копав же я та криниченьку	244	226. А в полі береза.....	301
181. А вже весна.....	245	227. Червоная, ой, та кали- вонька.....	302—303
182. Іхав козак за Дунай.....	246—247	228. Та туман яром.....	304
183. Ой, на гору козак воду носить	248	229. Сади мої, сади зелененькі.....	305
184. Ой, од моря та й до моря ..	249	230. Ой, не спиться й не лежитьсь	306
185. Ой, і закувала сива зо- зуленька.....	250—251	231. Ой, йшов козак дібровою ..	307
186. Браздівка льондрібненький	252	232. Тече річка бережками.....	308
187. Ой, у лісі на ерісі.....	253	233. Виразжала мати сина.....	309
188. Ой, у полі три криниченьки.	254	234. Ой, учора орав.....	310—311
189. Коло млина, коло броду.....	255	235. Побила я коновочку.....	312
190. Терен в полі.....	256	236. Ой, гай, мамцю, гай.....	313
191. Як у саду, так і в лісі.....	257	237. Куди вітер віє, туди й я хилився.....	314
192. Пляве човен.....	258	238. Ой, глил, глил, гусоньки, на став.....	315
193. Ой, там за Дунаєм.....	259	239. Ой, маю я чорні броши.....	316
194. Ой, тошня та невидна ніченька.....	260	240. Сидять голуб на березі.....	317
195. Та нема гірш пікому.....	261	241. Ой, коню мій, коню.....	318
196. Ой, виїду я на могилу.....	262	242. Ой, при лужку, при лужку ..	319
197. Чом дуб не зелений.....	263	243. Не стій, вербо.....	320
198. Ой, зійди, зійди, йосе місяцю	264	244. Ой, виїся, хмелю.....	321
199. Не співайте, півниченьки ..	265	245. Зелена лінчиповько ..	322—323
200. Половина саду цїте.....	266	246. Ой, чую я через люди ..	324—325
		247. Ой, ти, дівчинько.....	326

Жартівливі пісні

248. Сніжок іде	328
249. Та було в батька три дочки	329
250. Задумав діточок	330—331
251. Задумала вража баба ..	332—333
252. Орю я, орю я	334
253. Ой, під вишнею	335
254. Казав мені батько	336—337
255. Ой, шила, шила	338
256. Ніхто ж не винен	339
257. Іде дощ, іде дощ	340
258. Вишні черешні	341
259. Ой, у переліски	342—343
260. Ой, устану я в понеділок	344—345
261. Ой, кумо, кумо	346
262. Що шиголь гадає	347
263. Шиганки оженилися	348—349
264. Переполиченька овдо- вила	349—351
265. Ой, що ж то за шум ..	352—353
266. Ой, летіла горлиця	354
267. Жито, мамцю	355
268. І шумить, і гуде	356
269. Грицю, грицю, до роботи ...	357
270. Ой, на горі калина	358—359
271. Була собі Маруся	360
272. Солом'яні бички мал	361
273. Да куди, ідеш Ягущо ..	362—363
274. Гей, люди йдуть по ліщини	364—365
275. Ой, піду я до млина	366
276. Попід терном стежечка	367
277. По опеньки ходила	368
278. Ой, попід гай, попід гай ..	369
279. Час додому, час	370
280. Ой, ішов я вулицю раз	371
281. Ішов козак без ліс	372—373
282. Женчикок-бренчикок ..	374—375
283. Як була я маленька	376—377
284. Позволь мені, мати	378—379
285. Ой, ходила дівчина беріж- ком	380
286. Одна гора високая	381
287. Ой, поїхав за снопами	382
288. Ой, лопнув обруч	383
289. Ой, дівчино, дівчино	384
290. Чорна гречка	385
291. Чумарочка рабесенька ..	386—387
292. Скину кужіль на поляню ...	388
293. Та вже третій вечір	389
294. Ти сказала „приди“	390
295. Як продав дівчинонька серце	391

296. Дівка в сінях стояла ..	392—393
297. У сусіда хата біла	394
298. Дошки, дошки	395
299. Добринечір, дівчино ...	396—397
300. Заїньку та за головоньку ...	398
301. Ой, важу я, важу	399
302. По дорозі жул, жул	400
303. Ой, за гаєм, гаєм	401
304. Ой, послала мене мати	402
305. Дівка Ядощка	403
306. Та й орав мужик	404
307. Ішли діки через двір	405
308. Кум з кумою залилася	406—407
309. Ой, на горі та жінці жнуть	408—409
310. Гей, волошки сіно косить ...	410
311. Вийшли в поле косарі	411
312. Од Києва до Лубень	412
313. Хоть у мене мужичок	413
314. Коли б мати не була	414
315. Ой, ти знав, нащо брав	415
316. Продай, милий, снів бички	416—417
317. Була в багача	418
318. Сів козак пшениченьку	419
319. На березу дуб похилився ...	420
320. Котилася бочка	421
321. А у тих багачок	422

Коліскові і дитячі пісні

322. Ой, ходить сон коло вікон ..	423
323. Е-е, дитино	425
324. Колісонько-колісонько	426
325. Ай, ну, коте-котинно ...	427—428
326. Котик сиренький	429
327. Дзьоб, дзьоб	430
328. Бігла кізка топитися	431
329. Був собі журавель	432
330. Соловечку сватку, сватку ..	433
331. Деє тут була подола- ночка	434
332. Ой, на горі мак	435
333. Іди, іди дошки	436
334. Ой, на горі жито	437
335. Пауки сірий	438
336. Ой, на горі льон	439
337. Та внідися журавель	440
338. Горобейкова матінка	441
339. Танцювали мшні	442
340. Та й просила баранчика вінця	443
341. Бігло, бігло козенятко	444

Пісні літературного походження

342. Якби мені черевички.....	446	353. Віють вітри, віють буйні....	462
343. Така й доля.....	447	354. Ой, я нещасний.....	463
344. Рече та стоїє Дніпр широкий	448	355. Не щебечи, соловейку .	464—465
345. Тече вода в синє море.....	449	356. Скажи мені правду.....	466—467
346. Нащо мені чорні брови	450—451	357. Де Крим за горами.....	468
347. Ой, одна я, одна.....	452	358. Сонце низенько.....	469
348. Полій, вітре, на Україну....	453	359. Без тебе, Олеся.....	470—471
349. Закувала та сива зозуля	454—456	360. Дінчино-рибчино.....	472
350. Стоїть гора високая.....	457	361. Дивлюсь я на небо.....	473
351. Де ти бродила, моя доле	458—459	362. Ой, ти, дівчино зару- ченая.....	474—475
352. Гуде вітер великий в полі	460—461	363. Їхав козак на війноньку....	476
		364. Коли розлучаються двоє....	477

ДВМН

ІН

**КОЗАЦЬКІ
ПІСНІ**

ОЙ, П'Є БАЙДА

Andante moderato

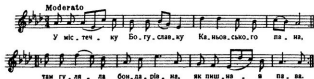
1. Ой, п'є байда мед-горілочку,
Та не день, не нічку, } 2
Та не годиночку.
2. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, що ж ти робиш, } 2
Байдо молодецький?“
3. „Ой, п'ю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не нічку, } 2
Та не годиночку!“
4. „Покинь, байдо, байдувати,
Сватай мою дочку } 2
Та їди царювати!“
5. „Твоя дочка поганая,
Вся твоя родина } 2
Плюгавая!“
6. Ой, як крикне цар турецький
Та на свої слуги, } 2
Слуги молодецькі.

7. Візьміть байдю, ізв'яжіте,
Та за ребро гаком, } 2
Гаком зачепіте!*
8. Взяли байдю, ізв'язали,
Та й за ребро гаком, } 2
Гаком зачіпали.
9. Висить байда на дубочку,
Та не десь, не два, } 2
Та й не одну нічку.
10. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, що ти бачиш, } 2
Байдо молодецький?*
11. „Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках } 2
Сидять голубочки.
12. Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю } 2
Голубочка зняти!*
13. Ой, як стрільнув байда з лука
Та попав царя } 2
Поміж самі вуха.
14. А шарицю в потилицю,
А цареву дочку } 2
В саму головочку.
15. „Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому } 2
Мед-горілку пити!*

У МІСТЕЧКУ БОГУСЛАВКУ

1. У містечку Богуславку
Каньовського пана,
Там гуляла бондарівна,
Як пишная пав. } 2
2. У містечку Богуславку
Сидить двок купка,
Межи ними бондарівна,
Як сиза голубка. } 2
3. Прийшов до них пан Каньовський
Та й шавочку ізняв,
Обійняв він бондарівну
Та й поцілував. } 2
4. „Ой, не годен пан Каньовський
Мене цілувати,
Тільки годен пан Каньовський
Мене розбувати!“ } 2
5. Ой, шепнули люди добрі
Бондарівні тихо:
„Ткай, ткай, бондарівно,
Буде тобі лихо!“ } 2
6. Ой, тікала бондарівна
З високого мосту,
Сам ж вона хорошня,
Хорошого зросту. } 2
7. Ой, тікала бондарівна
Помежи горами,
А за нею два жовніри
З голими шаблями. } 2
8. Ой, повели бондарівну
Помежи криниці,
Прицілився пан Каньовський
З срібної рушниці. } 2
9. „Ой, чи хочеш, бондарівно,
Ізо мною жити,
А чи волиш, бондарівно,
В сирій землі гнити?“ } 2
10. „Ой, волю ж я, пан Каньовський,
В сирій землі гнити,
Ніж з тобою по неволі
На цім світі жити!“ } 2

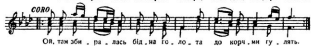
<p>11. Ой, як тільки бондарівна
Та цеє сказала,
Ой, вистрелив пан Каньовський,
Бондарівна впала. } 2</p> <p>12. „Ой, ідіте до бондаря,
Дайте батьку знати,
Нехай іде свою доньку
На смерть виразжати!“ } 2</p> <p>13. Ой, посунув пан Каньовський
По столу таяри:
„Оце ж тобі, старий бондар,
За личко рум'яне!“ } 2</p> <p>14. Ой, на ж тобі, старий бондар,
Талхриків бочку,
Оце тобі, старий бондар,
За хорошу дочку!“ } 2</p> | <p>15. Ударився старий бондар
В стіну головою:
„Бондарівно, моя донько,
Пропав я з тобою!“ } 2</p> <p>16. Ой, поклали бондарівну
На тесову лавку,
Поки звелів пан Каньовський
Викопати ямку. } 2</p> <p>17. Лежить, лежить бондарівна
Сутки, ще й годину,
Поки звелів пан Каньовський
Зробить домовину. } 2</p> <p>18. Ударили в усі дзвони,
Музики заграли,
А вже ж дівку бондарівну
Навіки сховали. } 2</p> |
|---|---|

ОЙ, НАСТУПИЛА ТА ЧОРНА ХМАРА

ВАРІАНТ

<p>1. Ой, наступила та чорна хмара,
Стає дощ накрапати ...
Ой, там збиралась біда на голота 2
До корчми гулять.</p>	<p>3. Ой, іде багач, ой, іде дукач,
Насміхається:
„Ой, за що, за що вража голота 2
Напивається?“</p>
<p>2. Пили горілку, пили я наливку,
Ще я мед будемо пити,
А хто з нас, братця, буде сміятися, 2
Того будемо бити!</p>	<p>4. Ой, беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шинку б'є:
„Ой, не їди туди, превражий сину, 2
Де голота п'є!“</p>

ОЙ, ВИ, ГАЛКИ

Andante

Ой, ви, гал-ки - чор,но,крил . ки, під,ні,міть,ся вго,ру!.

Ой, ви, хлоп,ці - за,по,рож . ці, вер,ніть,ся до . до . му!

Ой, ви, хлоп,ці - за,по,рож . ці, вер,ніть,ся до . до . му!

1. Ой, ви, галки - чорнокрилки,
Підніміться вгору!..
Ой, ви, хлопці - запорожці,
Верніться додому! } 2	3. Не так гетьман, не так гетьман,
Як гетьманська мати:
Хоче нами, козаками,
Турка звоювати. } 2
2. „Ой, раді б ми піднятися,—
Туман налягає!
Ой, раді б ми вертатися,—
Гетьман не пускає! } 2	4. А ми ж його не звоюем,
Тільки роздратуем,
Тільки нами, козаками,
Дунай загардуєм! } 2
5. Ой, вже галки - чорнокрилки
Усе поле вкрили...
Ой, вже ж хлопці - запорожці } 2
Жалю наробили!

КОЗАЧЕНЬКО ВПИВСЯ

1. Козаченько впився,
На гриву схилився,
На гриву схилився,
Тяжко зажурився.
2. „Ой, коню мій, коню,
Заграй підо мною,
Заграй підо мною,
Говори зо мною!
3. Як не будеш грати,
Буду продавати;
Та продам я тебе
Далеко від себе,
4. В меділеньку вранці
Молодія шинкариці
За мед, за горілку,
За хорошу жінку!“
5. „Ой, пане мій, пане,
Пане рейментарю,
Не продавай мене,
Подумай про мене!
6. Як ми утікали
Темними лугами,
Темними лугами
Понад берегами!
7. Як ми утікали
Та все чистим полем,
Та все чистим полем
Понад синім морем!“

ШУМИТЬ, ГУДЕ ТА ДІБРІВОНЬКА

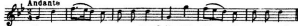
1. Шумить, гуде та дїбрівонька, (2)
У три ради та й посажена...	5. „Серце ж моє та живучеє, (2)
Тїло ж моє та трудящеє!
2. Туди бита та доріженька, (2)
Там стояла та стороженька.	6. Пора тілу та помирати, (2)
Та нікому та поховати!
3. Край дороги та козак лежить, (2)
В правій руці та коня держить.	7. Поховують та добрі люди, (2)
А як в мене та за що буде!
4. А лівою та росу бере, (2)
Та до свого та серця кладе.	8. Поховують та і пом'януть, (2)
Де що буде, та і заберуть.
9. Поховують та мене дяки, (2)
Як у мене будуть п'ятаки!	

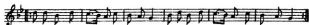

КОЗАЧЕНЬКУ, КУДИ ЙДЕШ

Andante

„Ко-за-чень-ку, ку-ди йдеш? Не, вже жа-лю не ма-єш?”

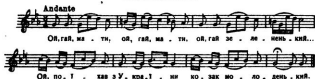
„Ой, не плач же, дівчино, не журись, та до мого серденька пригорнись!”

1. „Козаченьку, куди йдеш?
Невже жалю не маєш?”
„Ой, не плач же, дівчино, не журись,
Та до мого серденька пригорнись!” } 2
2. „Я без тебе загину,
Як ти підеш в чужину!”
„Ой, не плач же, дівчино, не журись,
Та до мого серденька пригорнись!” } 2
3. „Чи тебе лихо мене?
Бачу, зрадиш ти мені..”
„Я вернусь, серденько, восени,
Як упаде листячко з калини!” } 2
4. Ждала дівка нависна,
Мина осінь і весня:
Нема, нема козаченька, та й не чуть,
Злії люди - воріженьки вже кують. } 2
5. А як жито зацвіло,
Прийшла вістка у село:
Не вертатись вже до тебе козаку —
Заснув в степу він, сердега, довіку! } 2

ОЙ, ГАЙ, МАТИ

1. Ой, гай, мати, ой, гай, мати,
Ой, гай зелененький...
Ой, поїхав з України
Козак молоденький.
2. Вийжджавши, шапку знявши,
Низенько вклонився:
„Ой, прощайте, слобожани,
Може з ким сварився!“
3. Хоч сварився, не сварився,
Аби помирився,
Як виїхав на битий шлях —
Сайзеньками вмився.
4. Приливайте доріженьку,
Щоб не курилася;
Розважайте рідну неньку,
Щоб не журилася!
5. Приливайте доріженьку,
Що куриться курно;
Розважайте дівчиноньку,
Що журиться журно!
6. Приливали доріженьку —
Вона все куриться;
Розважали рідну неньку —
Вона все журиться.
7. Не жаль мені доріженьки,
Що пилом припала,
А жаль мені дівчиноньки,
Що дурно пропала!

ОЙ, У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

Moderato
SOLO

Ой, у лу . зі та ще й при бе . ре . зі чер . во . на ка .

SOLO

ли . на... По . ро . ди . ла мо . ло . да дів .

чи . на хо . ро . шо . го си . на, си . на.

1. Ой, у лузі та ще й при березі
Червона калина ...
Породила молода дівчина } 2
Хорошого сина.
2. Ой, де ж вона його породила?
В зеленій діброві!
Та й не дала тому козакові } 2
Ні щастя, ні долі.
3. Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові } 2
Та чорні брови.
4. „Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати.
Було б тобі, моя рідна мати, } 2
Щастя й долю дати!“

5. Розвивайся а ти, сухий дубе.—
Завтра мороз буде!..
Убирайся, молодий козаче,— } 2
Завтра похід буде!
6. „Я морозу та ще й не боюся,
Зараз розм'юся!..“
„Я походу та ще й не боюся, } 2
Зараз уберуся!..“
7. Ой, розвився в полі при дорозі
Та дуб зелененький...
Ой, од'їхав, гей, та з України } 2
Козак молоденький.
8. Вибіждавши та й шапочку знявши,
Низенько вклонився:
„Прощай, прощай, громадонько, } 2
Може з ким сварися!“

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

1. Засвістали козаченьки
В похід з полуночі, —
Заплакала Марусенька
Сапог ясні очі. } 2	5. „Ой, рад би я, матусенько,
Скоріше вернутись,
Та щось мій кінь вороненький
В воротах спіткнувся. } 2
2. Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького
Богу помолися! } 2	6. Ой, бог знає, коли вернусь,
В якую годину;
Прийми ж мою Марусеньку,
Як рідну дитину! } 2
3. Стоїть місяць над горою,
А сонця немає...
Мати сина в доріженьку
Слізно провозає. } 2	7. „Ой, рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи буде ж вона мене,
Сину, шанувати?“ } 2
4. „Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки
Долому вертайся!“ } 2	8. „Ой, не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький,
Назад сподівайтесь!“ } 2

ОЙ, ЗЗА ГОРИ ЧОРНА ХМАРА ВСТАЛА

1. Ой, зза гори чорна хмара встала ...
То ж не хмара, — молоді гусари.	6. За Дунаєм тяжко-важко жити:
Там не дають ні їсти, ні пити.
2. То ж не хмара, — молоді гусари ...
Попереду йдуть генерали.	7. Там не дають ні їсти, ні пити,
Заставляють роботу робити.
3. Попереду йдуть генерали,
А за ними б'ють у барабани.	8. Заставляють роботу робити —
Тесакми сиру землю бити.
4. А за ними б'ють у барабани:
„Не журіться, молоді гусари!“	9. Шабельками канави копати ...
Ой, тут же нам, братці, помирати!..
5. „Ой, як же нам, братці, не журіться, —
Посилася за Дунай царяці!“	10. Ой, тут же нам, братці, помирати, —
Не знатиме ні батько, ні мати!“

ОЙ, НА ГОРІ ВОГОНЬ ГОРИТЬ

1. Ой, на горі вогонь горить,
А в долині козак лежить. (2)
2. Порубаний - постреляний,
Китайкою покриваний. (2)
3. Накрив очі осокою,
А ніженьки китайкою. (2)
4. А ніженьки китайкою,
А рученьки нагайкою. (2)
5. Що в головах ворон кричє,
А в ніженьках коник плаче. (2)
6. „Ой, коню мій вороненький,
Товаришу мій вірненький! (2)
7. Не плач, коню, надо мною,
Не бий землі під собою. (2)
8. Біжи, коню, дорогою
Степовою широкою. (2)
9. Та прибіжиш під батьків двір,
Та адаришся об частокі. (2)
10. Як прибіжиш під ворота,
Стукни - грюкни коло плота. (2)
11. Вийде сестра - розпитує,
Вийде мати - розпитає. (2)
12. — Ой, коню мій вороненький,
А де ж мій син молоденький? (2)
13. — Не плач, мати, не журися,
Та вже ж твій син оженився. (2)
14. Та взяв собі паняночку,
В чистім полі земляночку! (2)

ОЙ, СТАНУ - ГЛЯНУ

1. Ой, стану - гляну
На чорну хмару,
А з тої хмари
Орел вліта.	6. Край доріженьки
Лежать віженьки,
Край реберечка
Досте травочка.
2. Ой, постій, постій,
Постій, не біжи,
Ой, постій, постій,
Не швидко лети!	7. Край реберечка
Росте травочка,
Ніхто до нього
Не признається.
3. Я не хочу бить,—
Хочу розпросить,
А де ж ти бував,
А що ж ти видав?	8. Тільки призналось
А три ластівки:
Перша ластівка —
Рідна матінка.
4. „Ой, бував же я
В чистому полі,
Ой, видав же я
Ярее жито.”	9. Перша ластівка —
Рідна матінка,
Друга ластівка —
Рідна сестриця.
5. Ой, видав же я
Ярее жито,
А в тому житі
Козака абито.	10. Друга ластівка —
Рідна сестриця,
Третя ластівка —
Молода жона.

11. Де мати плаче,
Там річка тече,
Де сестра плаче,
Там озеречко.

12. Де сестра плаче,
Там озеречко,
Де жона плаче,
Там води нема.

13. Де жона плаче,
Там води нема,
Там води нема,
Трава висиха!

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В СІНЯХ НА ПОМОСТІ

Moderato

1. Закувала зозуленька
В сінях на помості,
Гей, приїхало до дічинки } 2
Три козаки в гості.	4. „Вода в сінях у кадушці,
Візьми та й напийся,
Гей, дівка в хаті на кроваті, } 2
Піди подивися!“
2. Один їде, коня веде,
Другий коня в'їже,
Гей, третій стоїть під віконцем, } 2
„Добрий вечір“ каже.	5. „Вода в сінях не холодна,—
Піду до криниці,
Гей, дівка ваша не хороша,— } 2
Піду до вдовиці.
3. „Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Гей, кажуть люди, дочка гарна, } 2
Позволь подивитися!“	6. У вдовиці дві світлиці,
А третя кімната,
Гей, а в дічинки одна хата, } 2
Та й та не прибрата!“

ТУМАН ГОРОЮ

Larghetto
SOLO

Ту - ман го - ро - ю ще я до - ли - но - ю,

CORO

по - над ту - ма - ном та пше - ни - ця ла - ном.

1. Туман горою,
Ще я долиною,
Понад туманом
Та пшениця ланом.	4. А під вербою
Та криниця нова,
А в тій криниці
Та холодна вода.	7. На козакові
Та кучері в'ються,
За ті ж кучері
Та дівчата б'ються.
2. Понад туманом
Пшениця ланом,
Над пшеницею
Та зелена верба.	5. А в тій криниці
Та холодна вода,
Там козаченько
Та коня напува.	8. „Ви, дівчаточка,
Ви, голубочки,
Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся!
3. Над пшеницею
Та зелена верба,
А під вербою
Та криниця нова.	6. Там козаченько
Та коня напува,
На козакові
Та кучері в'ються.	9. Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся,
На ці кучері
Та не важтеся!
10. Бо ці ж кучері
Розчесаїї,
З отцем - нежною
Та розпрощаїї!	11. Ой, розчесаїї
Густим гребінцем,
Розпрощаїї
З нежною, з отцем!*	

ОЙ, НА ГОРІ ВИШНЯ

1. Ой, на горі вишня
Розцвітає ...
Ой, там козак конем
Вигравав.	5. На синєє море
Увігнзався
На синьому морі
Заломався.	9. Нехай так не пряде
Тонесенько,
Та нехай так не білить
Білесенько!
2. Ой, там козак конем
Вигравав
Та на синє море
Поглядає.	6. Ой, став козачесько
Потопати,
До свого коника
Промовляти.	10. Нехай так не білить
Білесенько,
Та нехай так не шие
Дріблесенько!
3. На синєє море
Поглядає,
Ой, чи синє море
Замерзав.	7. „Бийся, коню, бийся,
Вибивайся,
До отця, до неньки
Добивайся!	11. Мені в тій сорочці
Не ходити,
Мені припадає
В морі гинти.
4. Під козаком коник
Розбрикався
Та на синє море
Увігнзався.	8. До отця, до неньки,
До родини,
Та ще й на Вкраїну
До дівчинні!	12. Тобі, вороному —
Овес їсти,
Мені, молодому —
На дво сістні!

КОЗАК ОД'ЇДЖАЄ, ДІВЧИНОНЬКА ПЛАЧЕ

Allegretto

1. Козак од'їджає,
Дівчинонька плаче:
„Куди їдеш, козаче?
Козаче - собою,
Візьми мене із собою
На Вкраїну далеку!” } 2

2. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш робити
На Вкраїні далекій?”
„Буду хусти прати,
Зеленого жита жати
На Вкраїні далекій!” } 2

3. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш ти їсти
На Вкраїні далекій?”
„Сухарі з водою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!” } 2

4. „Дівчинонька мила,
Де ж будеш ти спати
На Вкраїні далекій?”
„В степу, під вербою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!” } 2

ОЙ, УСТАНУ РАНЕНЬКО

1. Ой, устану раненько
Та й умнюсь біленько, гей,
Ой, сяду я край віконця
Виглядати чорноморця.
2. Чорноморець їде, їде,
Аж семеро коней веде, гей,
На восьмому, вороному,
У жупані голубому.
3. Я ж думала, що додому,
А він їде аж до гаю, гей,
А він їде аж до гаю,
Аж до тихого Дукаю.
4. Став він коней надувати,
Стала вода прибувати, гей,
Стала вода прибувати,
Чорноморець — потопати.
5. Чорноморець потопав
Та й на милую гукає, гей:
„Рятуй, рятуй, моя мила,
Коли вірно любила!“
6. „Ой, рада б я рятувати,
Та й не вмію плавати, гей!
Коли б човен та весельце,
Рятувала б тебе, серце!“
7. Ой, піду я поміж люди,
Чи не жаль кому буде, гей!
Поки люди збралися,—
Чорноморець утопився.
8. „Пливи, пливи за водою,
Зосталася я вдовою, гей,
Пливи, пливи берегами,
Зосталася з ворогами!“

КОЗАКА НЕСУТЬ

1. Козака несуть
І коня ведуть,
Кінь головоньку клонить. (2)
2. А за ним, за ним
Його дівчина
Білі рученьки ломить. (2)
3. Ой, ломн, ломн
Білі рученьки
До єдиного пальця! (2)
4. А не знайдеш ти,
Та дівчинонько,
Над козака коханця! (2)

ЧУМАЦЬКІ і БУРЛАЦЬКІ ПІСНІ

БУЛО ЛІТО

Andante

1. Було літо, було літо,
Та й стала зима...
Як не було пригодоньки,
Гей, гей, та й досі нема.
2. Була ж йому пригодонька,
З Криму ідучи,
В чистім полі краю дороги,
Гей, гей, воли пасучи.
3. Заслаб чумак - чумаченько,
Заслаб та й лежить,
Ніхто ж його не спитає,
Гей, гей, що в його болять.
4. Болять руки, болять ноги,
Болять голова...
Лишаються дрібні діти,
Гей, гей, жінка молода.
5. „Отамане - хазяїне,
Пожалій мене,
Іскуплю свою сіру святу,
Гей, гей, та накрій мене!
6. Отамане - хазяїне,
Мабуть, я умру,—
Зроби мені, хазяїне,
Гей, гей, з клен - дерева труну!“
7. „Ніде тобі, чумаченьку,
Клен - дерева взяти,
Будеш же ти, чумаченьку,
Гей, гей, в сосновій лежати!“
8. А в неділю рано - вранці
Та й вдарили в дзвін...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що їхав на Дні.
9. В понеділок рано - вранці
Та й вдарили в два...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що тепер нема!

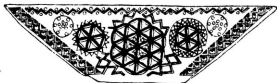

ОЙ, ЧУМАЧЕ, ЧУМАЧЕ

1. Ой, чумаче, чумаче, (2)
Гей, чом не сієш, не ореш?	6. Тільки нема одного, (2)
Гей, брата мого рідного.
2. Чом не сієш, не ореш, (2)
Гей, чом не рано з Криму їдеш?	7. Десь залишився у Криму, (2)
Гей, брати солі на вагу.
3. Чом не рано з Криму їдеш, (2)
Гей, не всіх чумаків ведеш?	8. Сталась йому причина, (2)
Гей, сіль голову розбила.
4. „Ой, я сію і орю, (2)
Гей, і раненько з Криму їду.	9. Там між трьома шляхами, (2)
Гей, там яму копали.
5. І раненько з Криму їду, (2)
Гей, і всіх чумаків веду.	10. Ой, там яму копали, (2)
Гей, там чумака сховали!“

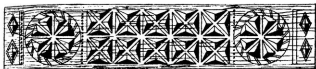

ОЙ, ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

1. Ой, горе тій чайці,
Часці небозі,
Що випела чаканток
При битій дорозі! } 2	4. „Ой, ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі,
Верніть моїх чаканток,
Вони ще маленькі!“ } 2
2. Ой, ішли чумакі,
Весело співали,
І чакечку зігнали,
Чакант забрали. } 2	5. „Ой, чакечко нана,
Непрандонька наша —
Понарили чаканток,
Добра була канна!“ } 2
3. А чакечка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає,
Чумаків благая. } 2	6. „Бодай ви, чумакі,
Шаста не дїждали,
Що ви моїх дрібних діток
Із гнізда забрали! } 2
7. Бодай ви, чумакі,
На Дім не сходили,
Що ви моїх дрібних діток
В кані поварили!“ } 2	

ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

1. Ой, у полі криниченька,
З неї вода протікає, (2)
Ой, там чумаки сірі воли пасе
Та з криниці напуває.
2. Воли ревуть, води не п'ють,
Бо в Крим доріженьку чують, (2)
Ох, Бог знає та Бог і відає,
Де чумаченьки почують!
3. А почують чумаченьки
В Кримським степу при долині, (2)
Розпустили та сірі воли
По зеленій муравині.
4. Бодай же ви, сірі воли,
Та в Крим по сіль не сходили, (2)
Ой, як ви мені, та молодому,
Ой, та жалю наробили!
5. Ой, умер же чумаченько,
Ой, та в неділеньку праші, (2)
Ой, поховали та чумаченька
Та в зеленому байраці.
6. Насипали над чумаком
Та високу могилу, (2)
Ой, посадили та в головоньках
Та червону калину.
7. Прилинула зозуленька
Та й сказала: куку! (2)
„Ох, і подай, сину, подай, орле,
Та хоч правую руку!“
8. „Ой, рад же я, моя мати,
Та й обиди подати, (2)
Ой, та налягла сира земля,
Ой, та трудненько підняти!“

ТА БОЛЯТЬ РУЧКИ, ТА БОЛЯТЬ НІЖКИ

1. Та болять ручки, та болять ніжки,
Гей, та пшеничню жути.
2. Та я уже ж мезі та я надокучило,
Гей, та милого ждучи.
3. Та я нема мого милого,
Гей, та нема мого йвана.
4. Та я уже ж моя постіль біла,
Гей, та я пилочком припала.
5. Ой, зза гори, та я ізза кручі,
Гей, та я риплять вози, ядучи.
6. А вози риплять, а ярма бряжчать,
Гей, а воли ремигають.
7. А попереду йде та я чумаченько,
Гей, на сопілочку грає.
8. Та нехай грає, та виграє,
Гей, він пригодиться має.

9. Ой, стала ж йому та й пригодонька,
Гей, на поморському полі.
10. Перевернули та й сірі поли,
Гей, три паровиці солі.
11. Ой, прийшла ж к йому та й дівчинонька,
Гей, та й солі купувати.
12. Ой, вона ж солі та не купила,
Гей, а жалю наробила.
13. „Ой, чого ж в тебе, та й чумаченьку,
Гей, та й сорочка не біла?“
14. „Ой, чого ж вона та буде біла,
Гей, як вже ж третя неділя?“
15. „Ой, годі ж тобі, та й чумаченьку,
Гей, та й під возом лежати.
16. Та бери косу, та їди в росу,
Гей, та й травниці рубати!“
17. „Ой, бодай же ти, та й дівчинонько,
Гей, а цього не діждав.
18. Щоб моя ручка та й смоляная,
Гей, та й пшениченьку жала!“

ЗАЖУРИЛАСЬ ЧУМАЧИНА

Andantino

За журилась чумачина, що кпілочки не ма,
сидить, лупає очима, як голодний сова.

1. Зажурилась чумачина,
Що кпілочки нема,
Сидить, лупає очима,
Як голодний сова.

2. Що в Одесі та в Херсоні
За три роки заробив,
Те в Полтаві на базарі
За два ярмарки пропив.

3. „Ой, пив мед я і горілку,
Ще й музики я водив,
Наостанці ж довелося,
Що й в поліції сидів“.

НАД РІЧКОЮ, БЕРІЖКОМ

1. Над річкою, беріжком
Ішов чумак з батіжком
Гей, гей, з Дону додому.
2. За плечима торбина,
Ще й латана санина —
Гей, гей, дочуманувався!
3. „Постій, чумах, постривай,
Шляху в людей розпитай,
Гей, гей, чи не заблудився?”
4. „Мені шляху не питать:
Прямо степом мандрувать,
Гей, гей, долю доганять!”
5. Пішла доля ярами,
Зеленими лугами—
Гей, гей, не вмія шанувать!
6. Як я долі не знайду,—
До шинкарки в шинк зайду,
Гей, гей, забуду біду!”

ОХ, І НЕ СТЕЛИСЯ, ХРЕЩАТИЙ БАРВІНКУ

Andante

1. Ох, і не стелися,
Хрещатий барвінку,
Та і по крутій горі...
Гей, не вітшайтесь,
Заї воріженьки,
Та пригодоньші мої! } 2

2. Бо моя пригода
Козацькая врода,
Так, як рання роса:
Що вітер повіє,
Сонечко пригріє,
Роса на землю впаде. } 2

3. Що вітер повіє,
Сонечко пригріє,
Роса на землю впаде,
Так моя неслава,
Людська поговорка,
Усе марно пропадає! } 2

4. Наїхали пани,
Та ще й орандарі
Воли й вози забирають...
Гей, беріть же ви
Усю худібоньку:
Не маю вам що кизати! } 2

5. А я, як жив буду,
То все те здобуду,
Воли й вози покупаю,
Мережані ярма,
Тернопі занози
Ще ж бо я сам я пороблю! } 2

6. На людську славу
Й тую поговорку
Ще раз у Крим ісхожу:
Повні вози солі,
Повні мажі риби
Ще додому привезу! } 2

ВОЛИ Ж МОЇ ПОЛОВІ

1. „Воли ж мої полові,
Оя, чого ж ви помарили?“ (2)
2. „Оя, того ж ми помарили —
Нас хазяї не жаліє. (2)
3. Пізно ляже, рано встає,
Бере ярма, наринає. (2)
4. Бере ярма, наринає,
У Крим по сіль вніжджає. (2)
5. Під гору їде — не бичує,
А з гори їде — не гальмує. (2)
6. Піском бредє, ще й гукє,
Всіх чумаків обминає. (2)
7. Всіх чумаків обминає, —
До корчомки поспішає“. (2)

ГЕЙ, ВОЛИ Ж МОЇ

1. „Гей, воли ж мої полові,
Ой, чого ж ви похоріли?”
2. „Ой, та як же нам не хоріти,
Як нікому нас глядіти?
3. Ой, у Крим їдеш — швидко женеш,
А з Криму їдеш — тяжко береш.
4. Гей, на пісочку поганявеш,
Степом їдеш — не попасавеш.
5. Ой, степом їдеш — не попасавеш,
Криниці минаєш — не напуваєш.
6. Гей, в криницях не напуваєш,
Коло корчми випрягаєш.
7. Гей, коло корчми випрягаєш,
Та й до ярма припинаєш.
8. Гей, сам у корчмі п'єш — гуляєш,
А за воли забуваєш!”
9. Ой, шинкарочка молодая,
Вона ж його давно знала.
10. Гей, вона ж його давно знала,
Меду й вина надавала.
11. Гей, меду й вина надавала,
На сто рублів нащитала.
12. Ой, на сто рублів нащитала,
Вийшла й воли залгала.
13. Гей, вийшла, воли залгала,
Та ще й дурнем обізвав.
14. Ой, дурний чумах, ще й ледяшю,
Против воли, не зна й за що.
15. Гей, против воли, против воли,
Против ярма, ще й заноси.
16. Ой, против дрючки, ще й нажицію
За чорняву молодичю.

17. Геґ, за чорняву молодицю,
За хорошу, білолицю.	21. Геґ, дома жінка молодая,
Ще й дитиночка мала.
18. Оґ, гарна була молодниця,
Гарно було й подявиться.	22. Оґ, та ще й дитиночка мала,
Іще й женька старенька.
19. Геґ, гарна ж вона красою,
А я дурень сам собою.	23. Геґ, іще й женька старенька,
Вона ж мені рідненька.
20. Оґ, тепер же я обшугався,
Тільки з батіжком zostався.	24. Оґ, вони ж мене дождають,
Та чумачку ¹ проклинають.

¹Чумачка — чумакування.

ОЙ, П'Є ЧУМАК, П'Є

Andante

1. Ой, п'є чу_мак, п'є, ше я на_ді_я є...

На_ли_вай, на_ли_вай, шин_ка_роч_ко, а я бу_ду_пить!

2. На_ли_вай, на_ли_вай, шин_ка_роч_ко, а я бу_ду_пить!

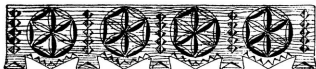
Ой, є в ме_не о_тець-ма_ти, ви_ку_пять ме_не!

1. Ой, п'є чумак, п'є,
 Ше я надія є...
 Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
 А я буду пить!
2. Наливай, наливай, шинкарочко,
 А я буду пить!
 Ой, є в мене отець-мати, } 2
 Викуплять мене!

3. Отець - мати йде,
Грошей не несе.
Да, подобно, я, шинкарочко, } 2
Засяду в тебе!
4. Ой, п'є чумака, п'є,
Ще й надія є...
Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
А я буду п'яти!
5. Наливай, наливай, шинкарочко,
А я буду п'яти!
Ой, є в мене рідні брати, } 2
Викуплять мене!
6. Рідні брати йдуть,
Грошей не несуть.
Да, подобно, я, шинкарочко, } 2
Засяду в тебе!
7. Ой, п'є чумака, п'є,
Ще й надія є...
Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
А я буду п'яти!
8. Наливай, наливай, шинкарочко,
А я буду п'яти!
Ой, є в мене рідна жона, } 2
Викупить мене!
9. Рідна жона йде
І гроші несе.
І, подобно, я, шинкарочко, } 2
П'їду од тебе!

Увага. П'яту і восьму строфи співають на кінець другої строфи, решту строф співають на кінець першої строфи.

ГУЛЯВ ЧУМАК НА РИНОЧКУ

Allegretto

Гу . ляв чу . мак на ри . ноч . ку. та пив чу . мак
го . рі . лоч . ку... Про . пив во . ли, про . пив во . . зи,
про . пив яр . ма, ще й за . но . зи — все сво . е доб . ро.

1. Гуляв чумак на риночку,
Та пив чумак горілочку...
Пропив воли, пропив вози,
Пропив ярма, ще й занози — } 2
Все своє добро.
2. Прокинувся чумак вранці
Та полапав у гаманці,
Всі кишеньки вивертає,
Аж там грошей вже чортмає — } 2
Нічим похмелятися.
3. Прийшов чумак до шинкарки:
„Всім, шинкарко, хоч півкварті!“
Шинкарочка згорда дметься,
Ще й з чумаченька сміється, } 2
Що гіркий п'яниця.

4. Скинув чумаки жупанину:
 „Сип, шинкарко, четвертинку!“
 „Ой, не всиплю четвертинку,
 Добудь грошей хоч з полтину — } 2
 Тоді пий, гуляй!“
5. „Ой, вийду я на могилу
 Та погляну у долину:
 Лежать воли, стоять вози,
 Висять ярма, ще я занози — } 2
 Все чумацьке добро.“
6. Ой, пішов би я додому,
 Та боюся поговору,
 Будуть бити та ганити,
 Та заставлять ще й косити, } 2
 А я козак нездоров.“
7. Ой, піду я у Молдаву,
 Там сім років погорюю;
 Там сім літ я погорюю,
 Воли й вози покупую, } 2
 Знов буду чумаки!“

ОЙ, БРЕ-МОРЕ-БРЕ

1. Ой, бре-море-бре,
Снп, шинкарко, ще:
Єсть у мене та рідний батько, } 2
Викупить мене!	4. Ось і мати йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Засів у тебе!
2. Ось і батько йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Засів у тебе!	5. Ой, бре-море-бре,
Снп, шинкарко, ще:
Єсть у мене мила-чорнобрива, } 2
Викупить мене!
3. Ой, бре-море-бре,
Снп, шинкарко, ще:
Єсть у мене та рідна мати, } 2
Викупить мене!	6. Ось і мила йде,
Грошки несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Пиду від тебе!

ТА НЕМА В СВІТІ ГІРШ НІКОМУ

Moderato

1. Та нема в світі гірш нікому,
Як бурлаці молодому,
Гей, гей, як бурлаці молодому!
2. Що бурлак робить-заробляє,
Аж піт очі заливає,
Гей, гей, аж піт очі заливає!
3. А хазяїн його дає,
А хазяйка дорікає,
Гей, гей, а хазяйка дорікає!
4. „Де ти, бурлак, волочився,
Забродився, заросився,
Гей, гей, забродився, заросився?“
5. „Яром, яром за товаром,
А лугами за волами,
Гей, гей, а лугами за волами!“

6. Прийшов бурлак та до хати:
„Дай, хазяйко, вечерити,
Гей, гей, дай, хазяйко, вечерити!“
7. „Я ж сьогодні не топила,
Не топила, не варила,
Гей, гей, не топила, не варила!“
8. Лягай, бурлак, і так спати,—
Нема чого вечеряти,
Гей, гей, нема чого вечеряти!“
9. Ой, ще ж бурлак не послався,
А хазяїн вже й проспався,
Гей, гей, а хазяїн вже й проспався.
10. „Та вставай, бурлак, годі спати,
Пора воли у степ гнати,
Гей, гей, пора воли у степ гнати!“
11. Та встав бурлак, зашатався,
Чортма чобіт,— не азувався,
Гей, гей, чортма чобіт,— не азувався.
12. Чортма й свитя,— не одягався,
За товаром поспішався,
Гей, гей, за товаром поспішався.
13. Яром, яром за товаром,
А лугами за волами,
Гей, гей, а лугами за волами.
14. Що лугами за волами,—
Горе жити з ворогами,
Гей, гей, горе жити з ворогами!

ОЙ, ГЕЙ!.. ТА, ОЙ, ХТО ГОРЯ НЕ ЗНАЄ

Lento

1. Ой, гей!..
Та, ой, хто горя не знає,
Нехай мене спитає,
Та гей!	4. Ой, гей!..
Та воли мої недужі,
Та вивезіть мене з калюжі,
Та гей!
2. Ой, гей!..
Та ріс я в наймах, в неволі,
Та не знав я щастя, ні долі,
Та гей!	5. Ой, гей!..
Та поставте мене на суші,
Та біля шинкарки Настусі,
Та гей!..
3. Ой, гей!..
Та по дорогах ходячи,
Та чужі воли пасучи,
Та гей!	6. Ой, гей!..
Та шинкарочко Настусю,
Та дай мені меду, нап'юся,
Та гей!

ТА ЛЕТИТЬ ОРЕЛ ПОНАД МОРЕМ

1. Та летить орел понад морем,
Та просить в моря п'яти...
Тяжко, важко бурлакові } 2
На чужині жити...
2. Да сидить бурлак на чужині,
Та сорочку латає,
Сам до себе розмовляє: } 2
Деся родину має.
3. „Да, ой, маю я родиночку
Далеко від себе.
Ой, чую я через люди— } 2
Щураються мені“
4. Да хоча вони щураються,
А я їх не буду:
За год, за два, за чотири } 2
Я в них в гостях буду“.
5. Да їде бурлак дорогою,
А з дороги збігся...
Кажуть люди й рідні браття— } 2
Безщасний вродився.

6. Да прийшов бурлак до коршмочки,
Та на стіл похилився...
Кажуть люди й рідне браття — } 2
Ледачий напився.
7. Да тече вода з Шайгородя,
На долині сухо...
„Ходи, сідай коло мене, } 2
Моя щебетухо!“
8. „Да бодай тебе щебетала
Лихая година:
Було личко, як яблучко, } 2
Тепер — біла глина!“
9. Да було личко, як яблучко,
А тепер — біла глина, —
Цурається отець-мати, } 2
Вся моя родина!“

ОЙ, ГУК, МАТИ, ГУК

1. Ой, гук, мати, гук,
Де бурлаки йдуть,
І веселя
Та доріженька,
Куди вони йдуть. } 2

2. Та куди ж вони йдуть,
Там борж гудуть,
Поперед себе
Та вражих панів } 2
Облавою пруть.

3. Зібрались вони
Під расні дуби,
Та чекаючи
Та й отамана } 2
На раду собі.

4. Отаман іде,
Як голуб гуде,
А під білою
Та березою } 2
Головку кладе.

5. Отамане наш,
Не дбаєш за нас,
Ось і, бач, наше
Та товариство,
Як розгардіяш. } 2

6. Чи не страм тобі
Покидати нас,
І по застумах¹
Та цього лісу } 2
Блукати без нас?

7. Глянь, отамане,
Вже світ настає,
Ой, уже ж наше
Та товариство } 2
Коней сідає!¹

8. Нехай сідають,
Бог допомагає,
Та вже щось мою
Та голівоньку } 2
Хміль розбиває.

¹ Застум — глушина.

9. Ой, помру ж я, помру,
 Не зажив слави,
 Бо нема межі
 Та долі бути
 Батьком над вами. } 2

10. Мою душу вже
 Лихо в-пекло тне,
 Бо маю зраду
 Та від милої,—
 Дідько серце рве! } 2

ТА ЗАБІЛИЛИ СНІГИ

Andante

1. Та за-бі-лі-ли сні-ги, за-бі-лі-ли бі-лі, ще я ді-бро-вонь-ка...

2. Ще я ді-бро-вонь-ка... Та за-бо-лі-ло ті-ло

3. Ще я го-ло-вонь-ка... Ні хто не за-пла-че

бур-лаць-ке-є бі-ле, ще я го-ло-вонь-ка:
по бі-ло-му ті-лу, по бур-лаць-ко-му.

1. Та забілили сніги,
Забілили білі,
Ще я дбровонька.

2. Ще я дбровонька...
Та заболіло тіло
Бурляськеє біле,
Ще я головонька.

3. Ще я головонька...
Ніхто не заплаче
По білому тілу,
По бурляцькому.

4. По бурляцькому...
Ні отець, ні мати,
Ні брат, ні сестриця,
Ні жона його.

5. Ні жона його...
А тільки заплаче
По білому тілу
Товариш його.

6. Товариш його...
„Прости ж мене, брате,
Вірний товаришу,
Може я й умру!

7. Може я й умру...
Зроби ж мені, брате,
Вірний товаришу,
З клен-древа труну!

8. З клен-древа труну...
Поховай мене, брате,
Вірний товаришу,
В вишневім саду!

9. В вишневім саду ...
В вишневім садочку
На жовтім пісочку,
Під рябиною.	12. Лист додолоньку ...
Ухриј мое тіло
Бурлацькеє біле,
Ще я головоньку!
10. Під рябиною ...
Рости, рости, древо,
Тонке, високеє,
Кучерявеє!	13. Ще я головоньку ...
Та щоб мое тіло
Бурлацькеє біле
Та я не чорніло.
11. Кучерявеє ...
Та розпусти гілля
З верху до кореня,
Лист додолоньку!	14. Та я не чорніло ...
Од ясного сонця,
Од буйного вітру
Та я не марніло!*

ОЙ, ЩО Ж БО ТО ТА Й ЗА ВОРОН

1. Ой, що ж бо то та й за ворон,,
Що по морю крикає?..
Ой, що ж бо то за бурлака,
Що всіх бурлак збирає? } 2	3. Ой, що ж бо то, хлопці-молодці,
Щось у хмарі гуде,
Ой, щось бо нам, хлопці-молодці,
За пригодонаха буде! } 2
2. Збирайтеся, хлопці-молодці,
Та все народ молодий,
Та й поїдем, хлопці-молодці,
У той лісок Лебедин! } 2	4. Рости, рости, а клен-дерево,
Рости вгору високо!..
Поховали отамана
В сирі землю глибоко! } 2
5. Рости, рости, а клен-дерево,
Рости вгору ще вище!
Поховали отамана
В сирі землю ще глибше! } 2	

ПІСНІ ПРО РОДИННЕ ЖИТТЯ

ТЕЧЕ РІЧКА СПІД ГАЄЧКА

Moderato
SOLO

1. Те, че річка спід га, єч,кя, а си, не мо, ре гра,є.

2. А си, не мо, ре гра, є... Гей, хто не слу, жив

3. То той го, ря не зна, є... А я слу, жив

та й у ба, га, ти, ря, то той го, ря не зна, є.

та й у ба, га, ти, ря, то й все го, ря не зна, ю.

SOLO

1. Тече річка спід гаєчка,
А синє море грає.
2. А синє море грає...
Гей, хто не служив та й у багатиря,
То той горя не знає.
3. То той горя не знає...
А я служив та й у багатиря,
То й все горенько знаю.
4. То й все горенько знаю...
Пізно ляжу, ранесенько встану,
Та й роблю, не гуляю.
5. Та й роблю, не гуляю...
Посидає мене пан хазяїн
Та в чисте поле орати.

6. В чисте поле орати ...
А хазяйка своєю робітницю
Та волів поганяти.
7. Та волів поганяти ...
Оре наймит, оре бідний
Аж до темної ночі.
8. Аж до темної ночі ...
Випригає та сиві волі,
Та й додому гонять.
9. Та й додому гонять ...
Сидить хазяїн та у кінці столу,
Та й вечерю вечера.
10. Та й вечерю вечера ...
„Прийми, хазяйко, вечерю із столу,
Бо вже йде наймит з поля!
11. Бо вже йде наймит з поля ...
Прийми, хазяйко, вечерю із столу,
Бо вже йде наймит додому!“

ВЧОРА БУЛА СУБОТОНЬКА

1. Вчора була суботонька,
Сьогодні неділя:
Чом на тобі, наймиточку,
Сорочка не біла? } 2	6. Оре наймит, оре бідний,
Та в гай вигнання...
Уже сонечко надвечір,—
Обіда чортмає. } 2
2. Ой, не біла, ой, не біла,
Та я не буде біла,
Бо не знає бурлак бідний,
Коли та неділя. } 2	7. Доорався наймит бідний
До темної ночі,
Повертає плуг додому,—
Дуже їсти хоче. } 2
3. У неділю багачкий син
На конюку грає,—
Бурлак бідний напас воли,
Та вже я запрагає. } 2	8. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Ворота втворив,—
Господина на полиці } 2
Сухарів шукає.
4. У будній день багачкий син
Личенько вмиває,—
Бурлак бідний напас воли,
Та з плугом рушає. } 2	9. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Воля розпрагає,—
Господина з усіх мисок } 2
Та в одну зливає.
5. Оре наймит, оре бідний
Із стареньким дідом...
Нема його господині
З раненьким обідом. } 2	10. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Та сів на порозі,—
Господина ходить, кричить, } 2
Що сів на дорозі.

<p>11. Встає наймит, встає бідний
 З сіннього порогу,
 Та бере він коновочки, } 2
 Та іде по воду.</p> | <p>12. Іде наймит, іде бідний
 Попід густі лози...
 Обіляли наймитомька } 2
 Дрібненькі сльози.</p> |
|--|---|

А ХАЗЯЙСЬКИЙ СИН РАНО ПООБІДА

Moderato

1. А хазяйський син рано по_о_бі_да, ще я ку_ри не пі_ля,

а най_ми_ток те_е о_бі_да_є, що ді_ти не з'ї_ля.

2. А пі_шов най_мит, а пі_шов най_мит у по_ле о_ра_ти,

мо_ло_да_я його ха_зя_еч_ка — до корч_ми гу_ля_ти.

1. А хазяйський син рано пообіда,
Ще я кури не піли,
А наймиток тее обідає,
Що діти не з'їли.	4. А їде наймит, а їде наймит
Із поля з орання,—
Молодая його хазяечка—
Із корчми з гуляння.
2. А пішов наймит, а пішов наймит
У поле орати,
Молодая його хазяечка—
До корчми гуляти.	5. Та поєспала з усіх мисок кришок,
Що діти не з'їли:
„Оце тобі, а ти мій наймитку,
Вечеря з обідом.
3. А оре наймит, а оре наймит.
Та на воли гукве,
Десь моєї хазяечки
З обідом немве.	6. Оце тобі, ти мій наймитку,
Вечеря з обідом,
А як буде тобі мало цього,
То закусиш хлібом.

7. А лежить сухар, а лежить цвільний,
Що кішка не з'їла,
Оце тобі, ти мій наймитку,
Вечеря поспіла!"

8. „Не подоба, пане хазяїне,
Цвільний сухар їсти,
Позволь, позволь, пане хазяїне,
Хоч на лавці сісти!"

9. „Не подоба, ти мій наймитку,
А на лавці сісти,
Бери батіг та у свої руки,
Та гони воли пасти!"

10. „Не подоба, пане хазяїне,
Гонять воли пасти,
Бо прийшов соцький і присяжний
У солдати брати.

11. Ой, у лузі та при березі
Зацвіла калина...
Не за кого піду я в солдати,—
За хазяйського сина!

12. Ой, у лузі та при березі
Там зацвіли квіти...
Не за кого піду я в солдати,—
За хазяйські діти!

13. Ой, у лузі та при березі
Похилялись лози...
Побий, Боже, пана хазяїна
За сирітські сльози!"

Увага. П'яту, восьму і десяту строфи співається на вірність першої строфи, решту строф співається на вірність другої строфи.

ОЙ, ХМАРНО, ХМАРНО

1. Ой, хмарно, хмарно,
Ще й хмарніше буде...
Судять - говорять } 2
Та за мене люди.

3. Бо в мене натура,
Як у того тура,
Бо в мене серденько } 2
Завжди веселеньке.

2. Ой, нехай судять,
Та нехай говорять —
Моєї натури } 2
Ні перестановлять!

4. Ой, як хто хоче
Розкоші зажити,
То нехай іде } 2
До двору служити.

5. А в тому дворі
Так, як у неволі...
Вийду за браму, } 2
Наплачусь доволі.

ПОЗА ЯРОМ

Andante
SOLO

По . за я . ром, да по . за я . ром, по .

CORO

за лу . гом о . рав ми . лий чуж . жим плу . гом.

1. Поза яром, да поза яром, поза лугом
Орав мильй чужим плугом.
2. Чужі воли, да чужі воли, чужа нива,
Поганье чужа мила.
3. Чужа мила, да чужа мила поганье,
На сторони поглядае.

ОЙ, ПІДУ Я ЛУГОМ

1. Ой, піду я лугом,
Лугом - долиною,
А чи не зустрінусь
З родом, з родиною. } 2	5. На чужій роботі
Тяжко нароблюся,
Як прийду додому, —
Сяду й зажурюся. } 2
2. Ой, там моя сестра
Пшениченьку жала,
Сказав їй „здраслуй“,
„Здоров“ не сказала. } 2	6. Нічим затопити,
Нічого й зварити,
Плачуть дрібні діти,
Нічим нагодувати! } 2
3. „Ой, чого ти, сестро,
Така горда стала:
Сказав тобі „здраслуй“,
„Здоров“ не сказала? } 2	7. „Ой, чого ти, сестро,
Така стара стала,
Синів не женила,
Дочок не давала? } 2
4. „Тим я тобі, брате,
„Здоров“ не сказала:
За дрібними словами
Тебе не пізнала. } 2	8. „Постарили, брате,
Мене чужі хати,
Чужа роботонька
Та зляв недолеженька! } 2

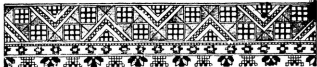
ПУСТИ МЕНЕ, МИЛИЙ

Larghetto

1. „Пусти мене, милий,
До броду по воду,
До броду по воду,
Відвідати роду!”	4. Ой, у гаю-гаю
Там вітру немає,
Тільки брат сестриці!
Про життя питає.	7. „Постарили, брате,
Нужди та клопоти,
Нужди та клопоти,
Людській роботи!”
2. „Ой, не пушу, мила,
Відвідати роду,
Бо ти там розкажеш
Про свою пригоду!”	5. „Сестро ж моя, сестро,
Сестро дорога,
Ой, чого ж ти, сестро,
Така стара стала?”	8. Чужу ниву жала,
В чужу клуню дбала,—
Ой, того ж я, брате,
Така стара стала!
3. „Як будуть питати,
Не буду казати,
Як обіляють сльози,
То я піду з хати!”	6. Синів не женила,
Дочок не давала,
Ой, чого ж ти, сестро,
Така стара стала?”	9. Чужий мужіль прjala,
В чужу скриню дбала,—
Ой, того ж я, брате,
Така стара стала!”

ОЙ, БІДА, БІДА

1. Ой, біда, біда,
Як на личеньку біда ...
Ніхто не знає,
Яка в службоньці біда. } 2	5. Вийду в білому,
То скажуть — чепуриться!
Й сама не знаю,
Як до їх приміняється. } 2
2. Тра ¹ пізно лягти,
А ранесенько встати,
Все ж тее буде
На білім личку знати. } 2	6. А іще к тому
Та нерідная мати,
То й не раз лягла
Не вечерявши спати. } 2
3. Сама не знаю,
Як ворогам годити,
Ой, чи в чорному,
Чи в білому ходити? } 2	7. Не вечеряла,
Не буду й обідати,
Коли б пустили
Родину одвідати. } 2
4. Ходила б чорно,
Та скажуть — лінується;
Ходила б біло,
Та скажуть — гафуються ² . } 2	8. Берегаїи йду —
Береги згинаються,
А селом йду —
Вороги вітшаються. } 2

¹ Тра — треба. ² Гафуються — наріжастяться.

ЯК ПРИЇХАВ БРАТИК

1. Як приїхав братик
Та до сестриці в гості,
Та поставив кониченька
Та на жовтім помості.	3. „Сестро моя, сестро,
Та перепеличенько,
Да чого почорніло
Да білее личенько?“
2. Ой, стій же ти, коню,
Та не тупай ногою,
Да покинь поговорю
Да я з рідною сестрою!	4. „Ізсушили, брате,
Да все думки да гадки,
Да все думки да гадки
Да свої недостатки!“

ОЙ, У НЕДІЛЕНЬКУ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ

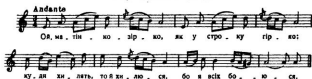
1. Ой, у неділеньку
Рано-пораненьку
Вирижала мати дочку
В чужу стороночку.
2. „Чужа стороночка,
Ще я чужі люди...
Ой, хто ж тебе, моя доню,
Жалувати буде?“
3. „Ой, буду робити,
Ще я людям годити,
Тоді будуть мене, мамо,
Чужі любити!“
4. Ой, буду ж я, буду
Неділеньки ждати,
Чи не прийде, чи не прийде
Ненька одвідати.
5. Неділя минає,
Матінки немає,
Мабуть же й я не жаль мене,
Що я не одвідав!
6. Уже ж я робила
І людям годня,
Та не знайшла ті неньки,
Що мене зродила!
7. Та не знайшла неньки,
Що мене зродила,
Тільки знайшла синє море,
Глибоке, безодне...
8. Ой, піду ж я з гора
До синього моря:
„Прийми мене, моє море,
Тепер мені горе!“

9. „Раде б я приймати,
Так земля не прийме,
Проклинала тебе немька,
Як була ти маленька!
11. „Було б тобі, мати,
Водиці не брати,
Аніж тобі свою доньку
Тяжко проклинати!
10. Тоді проклинала,
Як пшеницю жала,
На гору йшла, тебе несла,
Ще й води набрала!“
12. Було б тобі, мати,
І мене не брати,
Аніж тобі свою доньку
Тяжко проклинати!“

ОЙ, МАТІНКО-ЗІРКО

1. Ой, матінко-зірко,
Як у строку гірко:
Куди хилать, то й хилюся,
Бо я всіх боюся.
2. Ой, матінко-зоре,
Яке в строку горе:
Ні доісти, ні допити,
Ні сісти спочити!
3. Ой, матінко-вишня,
Чи я у вас лишня,
Що ви мене туди дали,
Де я не привишня?
4. Ой, матінко-пава
Тепер я пропала,
Що ви мене туди дали,
Де я не бувала.
5. Ой, матінко моя,
Тепер я не твоя,
Тепер я вже того пана,
Що задаток дано.
6. Ой, матінко моя,
Тепер я не твоя,
Хіба тоді твоя буду,
Як строку добуду.
7. Добре тобі, тату,
Задаточки брати!
Прийди, тату, поднявся,
Як їх заробляти!

8. Ти думаєш, тату,
Що я тут плачу?
Прийди, тату, подивися,
Як я тут горюю!

6

9. Ти думаєш, тату,
Що я тут не плачу?
За сльозами, за дрібнинами
Стежечки не бачу!

10. Вийду я на гору,
Крикну я додому:
„Вари, мати, вечеряти
Та й на мою долю!“

11. „Варила, варила
Небагато трошки:
Нема ж тобі, моя доню,
Ні миски, ні ложки!“

ВИЛІТАЛА ГАЛКА

1. Вилітала галка
З зеленої балки,
А вилітала друга
З зеленого луга.	4. Не хитайся, сосно,
Бо й так мені тошно;
Не хитайся, гілко,
Бо й так мені гірко+..	7. Ой, прибудьте, братці,
У неділю вранці,
Я настою горілки
У зеленій пляшці!..
2. Вилітала друга
З зеленого луга,
Та й сіла на сосні,
На сосні розкошній.	5. Гірко сиротині
На чужій країні,
Без отца, без немьки,
Без рідного роду!	8. Чогось мені, братці,
Горілка не п'ється,
А коло мого серця
Як гадюка в'ється.
3. Та й сіла на сосні,
На сосні розкошній,
Та на сосні розкошній,
На гілці тоненькій.	6. Тільки в мене роду
Два братики зроду,
Та й ті прибувають
К десятому году.	9. Чи гад, чи гадюка,
Чи лиха година,
Та звилла гніздечко
В моєму сердечку.

ОЙ, ВИСОКО, ВИСОКО

1. Ой, високо, високо (2)
Клен - дерево од поди.	6. Одна лишня ложечка, (2)
Ой, десь наша донечка.
2. Ой, далеко, далеко (2)
Батько рідний від дочки.	7. Ой, десь наша дитина, (2)
Як у полі билина.
3. Ой, хоч же він далеко, (2)
Так згадає легенько.	8. Ой, десь наше дитятко, (2)
Як на морі утичко.
4. Тоді мене згадають, (2)
Як обідать сідать.	9. Ути плава та й криче, (2)
Дитя служить та й плаче.
5. Тоді мене спом'януть, (2)
Як ложечки поберуть.	10. Ути плава все море, (2)
Дитя знає все горе.

БРАЛА ДІВКА ЛЬОН, ЛЬОН

1. Брала дівка льон, льон...
Брала дівка льон, льон,
Та ще я конопельку.	5. Щоб я не ходила...
Щоб я не ходила,
В наймах не служила.
2. Добралася дівка...
Добралася дівка
До сирі земельки.	6. В наймах не служила...
Чужої роботи
Тяжко не робила.
3. Ти, сира земелька...
Ти, сира земелька,
Прийми отця я неньку!	7. Як прийде субота...
Як прийде субота—
Все чужа робота.
4. Прийми отця я неньку...
Прийми отця я неньку,
Мене, молодешку!	8. Як прийде неділя...
Як прийде неділя—
Сорочка не біла.

У НЕДІЛЮ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ

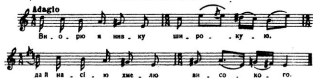
1. У неділю рано-пораненьку (2)
Проганяє та сн я свою ньеньку.
2. Іди, ньенько, тепер ти од мене: (2)
Будуть гості сьогодні у мене.
3. Будуть гості в шовках, в оксаміті, (2)
А ти, нене, в полатаній світлі*
4. „Єсть у тебе, сину, друга хата,— (2)
Скажуть люди, що я твоя пряха!”
5. „Іди, нене, таки ти од мене, (2)
Бо будуть гості сьогодні у мене!”
6. Пішла ньенька яром-долинною, (2)
Зустрілася з рідиною дочкою.
7. „Чого ж, нене, оце тут ти блудиш? (2)
Хіба ж, може, ти по кому тужиш?”
8. „Іду, доню, я місця шукати, (2)
Бо вигнав сн я та з своєї хати!”
9. „Іди ж, нене, тепер ти до мене, (2)
Будеш глядіть діточок у мене!
10. А як буде лиха доля¹ бити, (2)
Не кидайся, нене, боронити!
11. А як вийде лиха доля з хати, (2)
Тоді будем, нене, розмовляти!”

* Лиха доля — лихий чоловік.

ВНОРЮ Я НИВКУ

1. Внорю я нивку
Широку,
Да я насію хмелю
Високого.	6. Багата сестра
Кіньми грає,
А вдова - небога
Сльзими дляє.
2. Насію я хмелю
Високого,
Да я наварю пива
Солодкого.	7. Багата сім
Кінець стола,
А вдова - небога -
Край порога.
3. Наварю я пива
Солодкого,
Да я запрошу роду
Багатого.	8. Багата сестра
Ість калачі,
А вдова - небога
Ість сухарці.
4. По багату сестру
Коні пішлаю,
По вдову - небогу
Перекажу.	9. Ой, іде братик
Із комори:
„Оступися, сестро,
Із дороги!“
5. А багата сестра
Ще я не вчула,
А вдова - небога
Вже я прибула.	10. „Що я тобі, брате,
Провинила,
Що тобі дорогу
Заступила?“

11. „Чого прийшла, сестро,
В чугайні¹,
Наробила астиду
Всій родині?“
12. „Як же мені, брате,
Одягатись:
Маю дрібні діти
Годувати!
13. Ой, одна нас мати
Породила,
Не одяже щастя
Нам дітля.
14. Тобі дала мати
Перо в ручки,
Мені дала мати
Дві голочки.
15. Тобі дала перо,
Щоб писати,—
Мені дала голки
Вишивати.
16. Мені дала голки
Вишивати,—
Маю дрібні діти
Годувати.
17. Тобі дала, брате,
Панування,—
Мені дала мати
Горювання!“

¹ Чугайна — сента.

ОЙ, МОРОЗ-МОРОЗ

1. Ой, мороз-мороз,
Ще я зима буде,
Прошу я тебе —
Не зморозь мене! } 2

2. Ой, не так мене,
Як мого мужа,
Бо я мого мужа } 2
Плоха одежа.

3. Кожуха нема,
Я чобіток нема,
Кафтан тоненький,
Та я той подертий. } 2

4. Сиджу за столом,
Та я пишу пером,
Та я пишу пером,
Та я плачу жалюм. } 2

У НЕДІЛЮ УНОЧІ

1. У неділю уночі
Зібралися багачі.
Гей, гей!
Зібралися багачі.	3. „Багацького же дати,
Буде в полі орати!
Гей, гей!
Буде в полі орати!
2. Стали раду радити,
Кого в некрути дати.
Гей, гей!
Кого в некрути дати.	4. У вдовниці гарний син—
Він до того спосібен!
Гей, гей!
Він до того спосібен!*

НАБИРАЛИ НЕКРУТИКІВ

Marziale
SOLO

На . би . ра . ли не . кру . ти . кія не . ді . лен . ку вран . ці...

CHORO

Гей, гей, гей, гей, гей, а не . ді . лен . ку вран . ці...

1. Набирали некрутиків
В неділеньку вранці...
Гей, гей, гей, гей, гей,
В неділеньку вранці.
2. Записали у солдати
Вдовинного сина...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Вдовинного сина.
3. За ним іде дівчинонька,
Сльози проливає...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Сльози проливає.
4. „Поливайте доріженьку,
Щоб не курилася!..
Гей, гей, гей, гей, гей,
Щоб не курилася!
5. Розважайте дівчиноньку,
Щоб не журилася!..
Гей, гей, гей, гей, гей,
Щоб не журилася!*
6. Поливали доріженьку,
Та й куриться курно...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Та й куриться курно.
7. Розважали дівчиноньку,
Та й журиться журно...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Та й журиться журно.

ЯК ПРИЛЕТІЛО АЖ ТРИ ЛАСТІВОЧКИ

Adagio
SOLO *CORO*

Як при . ле . ті . ло аж три ла - сті . во . ч . ки .
та при . нес . ло аж три за . пи . соч . ки .

1. Як прилетіло аж три ластівочки,
Та принесло аж три записочки.
2. Ой, да написано - намальовано,
Ой, що трьом братцям найменовано.
3. Ой, да старшому не приходитьсь,
А середущий не охотиться.
4. Ой, да самий менший убирветсь,
Та з отцем, з нешкою все прощветсь.
5. „Ой, да прощай, прощай, отце, мати рідна!
Та чи я ж у вас не дитина була?
6. Та чи ви ж мене зодягти не могли,
Ой, що ви ж мене на службу дали?”

СИНЕ МОРЕ ЗАСИНІЛОСЯ

1. Синє море засинілося...
Молоде браття зажурилося.
2. Рідне браття зажурилося,
Що молоде та оженилося.
3. „Підемо, браття, у вишневий садок,
Та наріжемо черешневих палок!
4. Та будемо вимірятися,
Которому з нас виражатися?“
5. А найстарший відмовляється,
А середущий викупляється.
6. В найстаршого — діти дрібина,
В середущого — жінка молода.
7. Наймолодший убирвається,
В ноги матері уклоняється.
8. „Прощай, браття, прощай, мати рідна,
Та я прощай, дівчинонько молода!“

ОЙ, ШКОДА, ШКОДА

1. Ой, шкода, шкода
Та я білого цвіту,
Що розлітається
По всьому світу.	4. У військо служити,
Скажуть присягатись,
За дім, за родину
Скажуть забуватись.
2. Ой, шкода, шкода
Коня вороного,
А ще гірше шкода
Хлопця молодого.	5. Бувайте здорові,
Соснові пороги,
Ой, де проходили
Мої білі ноги!
3. Не велять ходити —
Дячину любити,
А велять ступати
У військо служити.	6. Ой, де проходили, —
Ходити не будуть,
Ой, кого любив я, —
Любити не буду!

ОЙ, ЗДОРОВА, ЧОРНОБРОВА

1. „Ой, здорова, чорноброва,
Ой, здорова, ой, здорова!
Скажи мені, чорноброва,
Куди мені шлях - дорога?“	5. А на тій же та калині
Та зозуля кувала ...
Матусенька свого сина
Та у військо виряджала.
2. „Ой, що перва доріженька —
Та й од дому до Дону,
А друга доріженька —
Та у чистеє поле!“	6. „Лучше ж мені, моя мати,
Круту гору копати,
А як мені по неволі
Мундир шитий надівати!“
3. А друга доріженька —
Та у чистеє поле*...
В чистім полі при дорозі
Та червона калина.	7. Ой, може я, моя мати,
Та в дорозі пролежу,
Оддай, мати, товаришу,
Хай поносить одержу!
4. В чистім полі при дорозі
Та червона калина,
А на тій же та калині
Та зозуля кувала.	8. Ой, може я, моя мати,
Та в дорозі загину,
Прийми ж, мати, мою милу
Та за рідну дитину!“

ОЙ, У ПОЛІ МОГИЛА

Andante

Ой, у по . лі мо . ги . ла з віт . ром го . во . ря . ла;

„По . ній, віт . ре буй . не . сень . кий, щоб я не чор . ні . ла!“

1. Ой, у полі могила
З вітром говорила:
„Поній, вітре буйнесенький,
Щоб я не чорніла!“	4. Ой, у степу річка,
Через річку кладка...
Не покидай, козаченьку,
Рідненького батька!
2. Щоб я не чорніла,
Щоб я не маріла,
Щоб по мені трава росла,
Та ще й зеленіла!“	5. Як батька покинеш,—
Сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою
За Дунай заплакнеш.
3. І вітер не віє,
І сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі
Трава зеленіє.	6. Бодай тая річка
Риб не плодила,—
Вона ж мого товариша
Навіки втопила!
7. Бодай тая річка
Куширом заросла,—
Вона ж мого товариша
На той світ занесла!	

ДИТЯ МОЄ МИЛЕ

1. „Дитя моє миле, рожевеє,
Як я тебе мала, то вмівала.”
2. Як я тебе мала, то вмівала
І кров гарячу проливала.
3. Я думала, сину, користь мати, —
Тепер виражаю у солдати.
4. Тепер виражаю у солдати,
Та нікому буде мене поховати!”
5. „Поховають, ненько, добрі люди,
Та заберуть, ненько, де що буде!”
6. „А як будуть, сину, люди ховати,
То ти мені не син, я тобі не мати!”

ОЙ, ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО

1. Ой, літає соколонько
По полю
Та збирає челядоньку
Додому.

2. Іди, іди, челядонько,
Додому—
Вигуляла все літечко
По полю!"

3. Вигуляла все літечко,
Ще я жинна,—
Заболіла головонька,
Ще я спина.

ТА ШУКА-РИБА В МОРІ

<p>1. Та шука-риба в морі
Гуляє доволі,
А удовин син хороший, } 2
Та нема йому волі.</p>	<p>4. „Ой, і ти, орел сизий,
Високо літаєш ...
Чи не бачив мого сина, } 2
Як у полі гуляє?“</p>
<p>2. Та тільки ж йому волі,
Що в чистому полі—
Кінь вороний, сам молодий, } 2
Він гуляє доволі.</p>	<p>5. „Ой, твій син молоденький
В полі не гуляє—
Лежить же він край доріжки, } 2
Та лежить, спочинає.</p>
<p>3. Ой, виїшла стара мати
На рундук гуляти ...
Летить орел сизокрилий, } 2
Вона стала питати.</p>	<p>6. Ой, лежить край доріжки,
Лежить, спочинає,
Чорний ворон, найчорніший, } 2
У головонці ськає!“</p>

ОЙ, ПОЛЕТИ, ЗОЗУЛЕНЬКО

1. Ой, полети, зозуленько,
На зорі раменько,
Та й на моїй родиноньці } 2
Закуй жалбненько!	3. Облітай же, зозуленько,
Вишневий садочок,
Та й принеси хоч квітоньку, } 2
Хоч один листочок!
2. Сядь, зозуле, край віконця,
Де мати сідає,
Із якого ненька мене } 2
Щодня виглядає.	4. Ті грядочки, що копали
Мої ноженята,
Ті квітоньки, що садили } 2
Мої рученята.
5. Скажи вісті і про мене,
Зозуленько сива,
Що дружинну вірну маю } 2
І долю щасливу!	

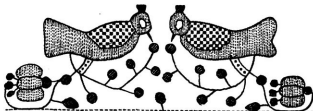
У НЕДІЛЮ РАНО, ЯК СОНЕЧКО ГРАЛО

Adagio

1. У неділю рано,
Як сонечко грало,
Виріжала мати дочку
В чужу стороночку.
2. В чужу стороночку,
Між чужі люди...
„А хто ж тебе, моя доню,
Жалувати буде?“
3. „Пожалують, мамо,
Мене добрі люди,
Робитиму-годитиму,—
Добре мені буде!“
4. „Коли ж тебе, доню,
Сподіватись в гості?“
„Як виросте травиченька
В хаті на помості!“
5. Росла трава, росла,
Та й похилилася...
Ждала, ждала мати дочку,
Та й зажурилася.
6. Росла, росла трава,
Та й посухять стала...
Ждала, ждала мати дочку,
Та й плакати стала.
7. „Ой, немає дочки
З чужої стороночки,
Та й нікому на чужині
Виськати головочки!“

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА, ЗАКУВАЛА

1. Закувала зозуленька,
Закувала,
Гей, гей, закувала.	5. Ой, вірну я зелений лист
З виноградну,
Гей, гей, з виноградну.
2. Як кувала зозуленька,
Я думала,
Гей, гей, я думала.	6. Та пішлаю його аж до мати
На пораду,
Гей, гей, на пораду.
3. Тяжко жити у чужині
Та нелегко,
Гей, гей, та нелегко.	7. Моя мати той листочок
Не піймала,
Гей, гей, не піймала.
4. Ой, маю я рідну мати,
Та далеко,
Гей, гей, та далеко.	8. Бо вже мене, молоденьку,
Не пізнала,
Гей, гей, не пізнала!

ЖУРБА ЗА ЖУРБОЮ

1. Журба за журбою,
Туга за тугою...
Дала мене мати
Заміж молодю.
2. Та ще й приказала,
Щоб я не гуляла,
Щоб я не гуляла,
В неї не бувала.
3. Дев'ятого року
Поїду до роду...
Невська не пізнала,
Із двору прогнала.
4. Сусідочки взнали,
Матері сказали:
„Сусідочко наша,
Та це дочка ваша!“
5. „Сусідочки мої,
Заверніть ви П!“
Дочка вертається,
Сльозами вмивається.
6. „Мати моя, мати,
Де ж тебе узяти,
Чи тебе купити,
А чи заслужити?“
7. Чи тебе купити,
А чи заслужити,
Чи загорювати,
Моя рідна мати?“

НЕ СПІВАЙТЕ, ПІВНІ

Andante

1. Не співайте, півні,
Ше ж бо я не спала,
Ше своєму роду
Правди не сказала!	4. І вітер не віє,
Листу не колише...
Що брат до сестриці
Да листоньки пише.
2. Вийду за ворота,
Стану як сирота,
Хто їде, то й минає,
Бо роду не маю.	5. „Сестро ж наша мила,
Чи привикла сама?“,
„Ой, хоч не привикла,
Треба ж привикати!
3. Ой, повій, вітровнюку,
З гори на долину,
Ой, принеси, боже,,
Здалека родину!	6. Ой, хоч не привикла,
Треба ж привикати,
Коли породила
Нещасною мати!“

НЕ ТОПИЛА, НЕ ВАРИЛА

Andantino

<p>1. Не топила, не варила,
На припічку жар, жар, жар...
Як я піду з цього села,
Комусь буде жаль, жаль.</p>	<p>3. Не топила, не варила,
На припічку попід, попід...
Як я піду з цього села,
Зостанеться сокі.</p>
<p>2. Не топила, не варила,
На припічку димно, димно...
Як я піду з цього села,
Комусь буде дивно.</p>	<p>4. Не топила, не варила,
На припічку каша, каша...
Прощайте, сусідоньки,
Тепер я не ваша!</p>

ОЙ, У ЛУЗІ, В ЛУЗІ

1. Ой, у лузі, в лузі,
Там калина стояла,
А на тій калині,
Там зозуля кувала.
2. Вона ж не кувала,
Вона правду сказала,
Що вже наших хлопців
У рекрути забрали.
3. Що вже наших хлопців
У рекрути забрали,
А мого милого
Та у військо погнали.
4. Дали йому коня,
А коня вороного,
Та й погнали його
Поперед війська жшого.
5. Попереду ідуть —
В барабани вибивають,
А позаду ідуть —
Дрібні сльози проливають.

ОЙ, ПОПЛИВИ, ВУТКО

Andante

„Ой, по, пли, ви, вут, ко, про, ти во, ди пруд, ко,
та на, ка, жи мо, їя немь, ші, що я у, . му хут, ко!“

1. „Ой, попливай, вутко,
Проти води прудко,
Та накажи моїй немьшці,
Що я умру хутко!“
2. Вутошки немає,
Матінки не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде!
3. „Ой, полети, галко,
Де мій рідний батько,
Нехай мене одвідає,
Коли йому жалко!“
4. Галочки немає
Й батенька не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде!
5. „Ой, полети, орле,
Де братичок оре,
Та й накажи йому, орле,
Яке мені горе!“
6. І орла немає,
Братика не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде!
7. „Ой, летіть, синиці,
Де рідні сестриці,
Нехай мене одвідають
Мої жалібниці!“
8. І синиць немає,
І сестриць не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забудуть.

9. „Ой, полети, орле,
На Дні риби їсти,
Та я принеси мені, орле,
Од родоньку вісті!“

10. І орла немає,
Вістоньки не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забудуть!..

ВІДТИ ГОРА, ВІДТИ ДРУГА

Andantino

1. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2	5. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
2. Ой, стану я під дубочка,
А дубочок та й не батечко:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2	6. Ой, стану я під кленочка,
А кленочок та й не братичок:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2
3. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2	7. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
4. Ой, стану я під липочку,
А липочка не матіночка:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2	8. Ой, стану я під калину,
А калина та й не сестричка:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2

ТА ЧОРНА ХМАРА НАСТУПИЛА

Adagio

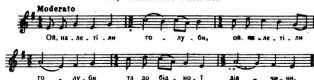

1. Та чорна хмара наступила, (2)
Мати дочки не злюбила. (2)
2. Та мати дочки не злюбила, (2)
Земля її проступила. (2)
3. Да батько сина ні на очі: (2)
„Ой, Яди, синку, куди хочеш!“ (2)
4. Да вийшов синок за ворота, (2)
Да й став собі, як сирота. (2)
5. Да й старша сестра коня веде, (2)
Середуща сідало несе. (2)
6. А да найменша, найщиріша, (2)
Вороточка одчиняє,
Ой, да брата да й питає:
7. „Да ой, ти, брате, ти ж, Василю, (2)
Коли будеш ти в гостині?“ (2)
8. „Да й возьми, сестро, жита жменю, (2)
Розсія його по каменю! (2)
9. Да як той камінь жито вродить, (2)
Тоді братчик в гості прийде!“ (2)

ОЙ, НАЛЕТІЛИ ГОЛУБИ

1. Ой, налетіли голуби (2)
Та до бідної дівчини.
2. Та сіли-впали голуби (2)
Та й у дівчини на дворі.
3. Ой, вийшла дівка із хати (2)
Та голубоньків прохати.
4. „Ой, не гудіть, голуби, (2)
Та не клопочіть голови!
5. Бо я дівка молода, (2)
А бідна ж моя голова!“
6. Ой, щось у лісі гукає... (2)
То дочка матір шукає.
7. Ой, шукала, не знайшла, (2)
Та заплакала та й пішла.
8. Та знайшла вона билину, (2)
То ж матусину могилу.

9. Ой, до могли припада (2)
І жалівенько розмовля.
10. „Ой, устань, ненько, пробудись, (2)
На дитя своє подивись!
11. Ой, устань, ненько-вишенько, (2)
Бо без тебе лишенько!
12. Ой, устань, ненько-роженько, (2)
Бо без тебе горенько!
13. Та чужа мати — не своя, (2)
Ой, жить мені несила!
14. Ой, візьми ж мене до себе, (2)
Бо нема життя без тебе!“
15. „Ой, я не встану, не піду, (2)
Бо головоньки не звезду!
16. Ой, насипано, бач, землі (2)
Та все на груди на мої!
17. Ой, руки воском ізліті, (2)
Та не можу їх розняти!
18. Ой, їди, доню, де була, (2)
Та живи, доню, як жила!
19. Ой, корись, доню моя, тїя, (2)
Своїй матері новій!“
20. „Ой, лучше, ненько, утоплюсь, (2)
А додому не вернусь.
21. Бо мачусі хоч корись, (2)
А вже ласки не дивясь!“

В КОГО МАТИ РІДНА

1. В кого мати рідна,
Воленька гуляти,
В мене, молодой,—
Що мачуха люта.	4. За гори крутої
Де взяли три вовки,
Взяли ту дівчину
Під білі боки.	7. За гори крутої,
Слід чорної хмари,
Відтінь вилітає
Голубонька пара.
2. В мене, молодой,—
Що мачуха люта,
Посла до броду
Рамо по воду.	5. Що один же каже:
„Мої білі руки“,
А другий же каже:
„Мої білі груди!“	8. Ви перекажіте
Моему родові:
Нехай мені батько
Волів не кохає.
3. Та ще приказала,
Щоб повненькі брала,
Ні з ким не стояла
Та не розмовляла.	6. А другий же каже:
„Мої білі груди“,
А третій же каже,
Що „вся моя буде!“	9. Нехай мені мати
Рушників не дбає—
Мене, молодой,
На світі немає!

ОЙ, ІШЛА ДІВКА ЛІЗКАМИ

Адаманіно

1. Ой, ішла дівка лізками, (2)
Та вмилася слізками.
2. Ой, ішла вона та ішла, (2)
Билиночку знайшла.
3. До билини припала, (2)
Та й матінку згадала.
4. „Ой, устань, мене, до мене, (2)
Горе мені без тебе!“
5. „Я не встану, не піду, (2)
Головононьки не зведу.“
6. Бо важкий камінь на грудях, (2)
Сира земля на ногах!“
7. „Ой, я той камінь ізверну, (2)
Жовтий пісок ізгорну.“
8. Жовтий пісок ізгорну, (2)
Ой, матінку ізведу!“
9. „Ой, їдь, доно, не тужи, (2)
Та й наймися, та й служи!“
10. „Ой, легше, мати, служити, (2)
Ніж мачусі годити!“

ОЙ, ЖУРАВЛЮ, ЖУРАВЛЮ

Andante moderato

1. Ой, журавлю, журавлю, (2)
Скажи мені всю правду!	7. Однй пішов до попа, (2)
Другий пішов до дяка.
2. Котра нива лучшая: (2)
Чи перша, чи друга?	8. Другий пішов до дяка, (2)
Третій пішов до пана.
3. Лучша нива першая, (2)
А не тая другая.	9. Третій пішов до пана... (2)
Щоб мачуха пропала!
4. Бо на першій жито жия, (2)
А на другій воли пас...	10. Щось у полі гукає... (2)
Батько дітей скликає.
5. Лучша жінка першая, (2)
А не тая другая.	11. „Ідть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону!“
6. Бо з першою діти мав, (2)
А з другою розлігав.	12. „Живи, тату, як сам знав, (2)
Коли нас порозганяв!“

НАЛЕТІЛИ ЖУРАВЛІ

Andantino

1. Налетіли журавлі, (2)
Сіли - впади на річці. (2)	6. Ходить батько по лану, (2)
Кличе дітей додому. (2)
2. Де журавка ходила, (2)
Там пшениця виродил. (2)	7. „Ідть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону!“ (2)
3. Де журавель походив, (2)
То там кукіль уродив... (2)	8. „Живи, тату, тепер сам, (2)
Як молоду жінку взяв! (2)
4. Краща жінка перва, (2)
Аніж тая друга. (2)	9. А ми будем служити, (2)
Чужим батькам годити! (2)
5. Що з первою дітей ма, (2)
А з другою розігна. (2)	10. А ми будем зароблять, (2)
Та матінку поминать! (2)

ОЙ, МАЛА ГАНДЗЯ СВЕКРУХУ ЛИХУЮ

Andante

1. Ой, мала Гандзя
Свекруху лихую...
Та й післала жати
В неділю святую.
2. Жала Гандзя, жала,
Снопів не в'язала,
Сонечко заходить,—
Гандзя снопів носить.
3. Як прийшла додому,
Мисочки помила,
Мисочки помила,
Корову здоїла.
4. Мисочки помила,
Корову здоїла,
Сіла, нагадала,
Що дитина в полі.
5. Ой, як пішла Гандзя
Долин-долинами,
Здibalася Гандзя
З трьома соколами.
6. „Ой, ви, соколочки,
Ой, ви, голубочки,
Чи не бачили ви
Мої дитинчочки?“
7. „А твоя дитина
В полі при долині...
В полі при долині
Аж три няньки бавить.
8. А першая нянька
В очі заглядає,
А другая нянька
Кишечки торочить.

9. А третя нянька
По полю розносить,
По полю розносить,
На сніданок просить!*
10. Ой, як пішла Гандзя
Долин-долинами,
Та й забігла Гандзя
До рідної мами.
11. „Ой, дай мені, мамцю,
Ножика гострого,
Нехай я прикладу
До серденька свого!*
12. „Ой, доцю, доцю,
Що ж то за причина?*
- „Лишилася в полі
Маленька дитина!..*

ОЙ, У ГАЛІ СВЕКРУХА ЛИХАЯ

1. Ой, у Галі свекруха лихая,
Сама Галя, Галя молодая.
2. У неділю рано-пораненьку
Посилає Галю жито жати.
3. „Іди, дою, та не оглядайся,
Жни пшеницю, та не розгинайся!“
4. Пішла Галя, та й не оглядалась,
Жала Галя, та й не розгиналась.
5. Ой, дожала Галечка до краю,
Огляділась — сонечко сідає.
6. Як побігла Галя із поля додому,
Як побігла із поля додому.
7. Пішла Галя коріт же дойти,
Пішла Галя коріт же дойти.
8. Чотири здоїла, під п'ятою сіла,
Під п'ятою, під п'ятою сіла.
9. Вийшла к Галі свекруха лихая,
Вийшла к Галі свекруха лихая.
10. „Ой, ти ж, Галю, ще й ти молодая,
Ой, ти ж, Галю, ще й ти молодая!“
11. А де твоя, Галю, дитина малая?
А де твоя дитина малая?“
12. „Ох, мені горе — я в полі забула,
Ох, і горе — я в полі забула!“
13. Як бігла Галя із дому у поле,
Як побігла із дому у поле.
14. А там літає орел сизокрилий,
Там літає орел сизокрилий.

15. „Ох, і ти літаєш, сизокрилий орле,
Чи не бачив малої дитини?“
16. „Ой, я бачив, та ще й приглядався,—
Коло неї аж три няньки скачуть.
17. Що першая — очі випиває,
А другай — серденько виймає.
18. А другая — серденько виймає,
А третя — кісточки хитає!“
19. Як побігла Галя із поля додому,
Як побігла із поля додому.
20. „Ой, дай, мати, гостренького ножа
Урізати лляне полотенце!“
21. Не влучила Галя в лляне полотенце,
А влучила сама себе в серце.
22. Що по Галі усі дзвони дзвонять,
А свекруху нагайками гонять.
23. Що на Галю домовину тешуть,
А свекруху нагайками чешуть.
24. А вже Галю, Галю поховали,
А свекруху на Сибір загнали.
25. Що по Галі увесь народ плаче,
По свекрусі чорний ворон хряче.

ОЙ, ЖИЛА УДІВОНЬКА ТА НА РОЗДОЛІ

1. Ой, жила удівонька
Та на роздолі,
Оженила синочка } 2
Та й по неволі.

2. Оженила синочка
Та й по неволі,
Та взяла невісточку } 2
Не до любові.

3. Послала мати сина
У Крим-дорогу,
Нелюбую невісточку — } 2
Пшениченьку жать.

4. „Ой, їди, невісточко,
Не оглядайся,
Ой, їж пшениченьку, } 2
Не розгинайся!

5. Не вижнеш пшениченьки,
Не їди додому,
Стань собі билиною } 2
В чистому полі!“

6. Приїхав син додому
Із Крим-дороги,
Уклонявся матінці } 2
Низенько в ноги.

7. „Ой, здорова, матінко
Рідная моя,
Де ж твоя невісточка, } 2
А моя жона?“

8. Де ж твоя невісточка,
А моя жона?“
„Приспала, синочку, } 2
Сиря земля!“

9. „Ой, з'їздив я, матінко,
Усі города,
А не бачив, матінко, } 2
Такого дива.

10. А не бачив, матінко,
Такого дива,
Як на наших поляху, } 2
Зросла билина.

11. Од буйного вітроньку
Вихиляється,
Од ясного сонечка } 2
Викрашається!*	16. Частує мати сина
Червоним вином,
Нелюбу невісточку — } 2
Та я отрутою.
12. „Ой, візьми, мій синочку,
Гостру сокиру,
Та зрубай, мій синочку, } 2
В полі билину!“	17. „Ой, випиймо, миленький,
По половині,
Положать нас вкупоньці } 2
Хоч в домовині!“
13. Ой, цюкнув у перший раз —
Похилилася,
Ой, цюкнув у другий раз — } 2
Кров закапала.	18. „Ой, вип'ємо, миленька,
По повній чарці,
Таким будем, миленька, } 2
З тобою в парці!“
14. Ой, цюкнув у другий раз —
Кров закапала,
Ой, цюкнув у третій раз — } 2
Заговорив.	19. Поховала мати сина
Під церковцею,
Нелюбу невісточку — } 2
Під дзвіницею.
15. „Не рубай, мій миленький,—
Я твоя мила,
Оце ж твоя матінка } 2
Так поробила!..“	20. Посадила мати сину
Ряску калину,
Нелюбій невісточці — } 2
Суку билину.
21. Вершок до вершечечка
Ісхиляється,
Листок до листочечка } 2
Притуляється.	

БРАЛА ДІВКА ВОДУ

1. Брала дівка воду,
Брала, брала, вибирала,
До ... ой, до дня я не добрала.
2. До дня не добрала ...
Жила в батька одиниця,—
До ... ой, добра не знала.
3. Добра не знала ...
Я ж думала, молодця,
В сні ... ой, в свекра погуляю.
4. В свекра погуляю ...
А у свекра гірше пекла,—
До ... ой, добра не знаю.
5. Добра я не знаю ...
Ой, піду я, молодця,
У ... ой, у сад, у садочок.
6. У сад, у садочок ...
Та вирву я з рожі квітку,
Та ... ой, та пушу на воду.
7. Ой, пушу на воду ...
„Пливи, пливи, з рожі квітку,
Аж ... ой, аж до мого роду!
8. Аж до мого роду ...*
Пливала, пливала з рожі квітка,
Та ... ой, та на воді стала.
9. Та я на воді стала ...
Вийшла мати воду брати,
Та ... ой, та я плакати стала.
10. Та я плакати стала ...
„Ой, чого ти, з рожі квітку,
На ... ой, на воді зів'яла?
11. На воді зів'яла ...
Ой, чого ж ти, моя доню,
Та ... ой, така стара стала?
12. Така стара стала ...*
„За чужими роботами
До ... ой, добра не знала!“

ОЙ, НА ГОРІ ВАСИЛЕЧКИ СХОДЯТЬ

1. Ой, на горі василечки сходять,
Під горою барвінок послався. (2)
2. Під горою барвінок послався...
Молод козак розпивсь-розгулявся. (2)
3. Молод козак розпивсь-розгулявся,
А його кінь в стайні застоявся. (2)
4. Мати сина на глум оженила,
Невісточку та і не любива. (2)
5. „Купи, сину, нагайку-дротянку,
Та й бий жінку з вечора до ранку!“ (2)
6. Пішов милий під нову хату:
„Чи єсть мати-порадниця в хаті?“ (2)
7. Порадила, чим жінку скарати,
Порадь, мати, де жінку сховати!“ (2)
8. „Бери, сину, вороного коня,
Вези жінку до синього моря!“ (2)
9. „Не так, мати! Як жінку ховати,
Треба, мати, громаду збирати!“ (2)

ОЙ, МІЙ БАТЬКО ГІРКИЙ

Moderato

1. Ой, мій батько гіркий
Мені світа зав'язав,
Моя мати-зоря
Мене заміж оддала.

2. Моя мати-зоря
Мене заміж оддала
На чужую сторону,
У великую сім'ю.

3. Бо велика сім'я
Посідала вечерять,
А мене, молоду,
Посилає по воду.

4. Я по воду ішла,
Та й заплакалася,
А з водою ішла,
Утиралася.

5. Як додому прийшла,—
Щось у хаті гомонить...
Щось у хаті гомонить,
Мати з сином говорять.

6. „Ой, ти, синочку мій,
Чому жінки не б'єш?
Чому жінки не б'єш,
Нащо жалуєш?“

7. „Ой, ти, мати моя,
Нащо ж мені жінку бить?
Нащо мені жінку бить,
Як уміє все робить?“

8. Як уміє все робить:
І пошине, й помаже,
Без вечері спати ляже
І нікому не скаже!“

ОЙ, ТИ, МАТИ МОЯ

Adagio

1. Ой, ти, мати моя,
Та я нежаліслива —
Оддала ти мене
У чужую сторону.	5. Ой, доходжу до воріт, —
Щось у хаті гомонить...
Щось у хаті гомонить,
Мати сину говорить.
2. Оддала ти мене
У чужую сторону,
У чужую сторону,
У великую сім'ю.	6. „Ой, ти, сину ти мій,
Ти дитино моя,
Чом ти жінки не б'єш
Та потачку даш?”
3. А велика сім'я
Та вечеряти сіда,
А мене, молоду,
Посилає по воду...	7. „Защо ж, мамо, її бить?
Вона вміє все робить,
Вона вміє все робить:
І напекти й наварить.
4. Я по воду ішла —
Спотикалася,
А з водою ішла —
Прислухався.	8. Ох, і брали ж її
За хазячку,
А тепер перевели
Та на наймичку!”

ГЕЙ, ГОЛОВОНЬКО Ж МОЯ БІДНАЯ

1. Гей, головонько ж моя бідная,
В мене мати та я нерідная.
2. Гей, в мене ненька та я нерідная,
А свекруха неймовірна.
3. Гей, сами сіли та вечеряти,
Мене, молодую, та шлють по воду.
4. Гей, шлють по воду по кринишню*
Мене, молодую, непривишню.
5. Гей, по воду йшла через батьків двір
А з водою — під віконечком.
6. Гей, сидить батько край віконечка,
Держить руку коло серденька.
7. „Гей, дитя ж моє ти коханеє!
Життя твоє препоганеє!
8. Гей, в мене була за хазячку,
А в свекрухи та за наймичку!“

ОЙ, ПРЯДУ - ПРЯДУ

Moderato

1. Ой, пряду-пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоно я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

2. Аж свекруха йде,
Як змія гуде:
„Сонливая - дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!“

3. Ой, пряду-пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоно я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

4. Аж свекорко йде,
Як вітер гуде:
„Сонливая - дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!“

5. Ой, пряду-пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоно я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

6. А мій милий йде,
Як голуб гуде:
„Ой, спж, мила-хорошая,
Гішла заміж молодая,
Не виспалася!“

ОЙ, ІЗІЙДУ Я НА МОГИЛУ

Moderato

1. Ой, ізійду я на могилу,
Та стану - гляну на долину —
Долина глибока,
Калина висока,
Аж додолу гілля гнеться. } 2	3. „Ой, коли б же я була знала,
Та не йшла заміж, та гуляла,
Гуляла б я в батька,
В своїй матусі
Дівчиною молодою! } 2
2. А під тією калиною
Та стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче,
Дрібними ридлає,
Свою долю проклинає. } 2	4. А тепер мені треба знати —
Та пізно лягти, рано встати.
Було в мене личко,
Ще й чорні брови —
Досталися гіркій долі! } 2
* 5. Ой, піду я у садочок
Та зірву з рожі цвіточок.
Ой, цвіте мій ясний,
Мій цвіте прекрасний,
Який мій талан безщасний!* } 2	

ОЙ, У ПОЛІ КОНОПЕЛЬКИ

Andante

1. Ой, у полі конопельки,
Вершки зелененькі,...
Чи і людям так горенько,
Чи лиш мені, молоденькій?
2. Якби знала, що всім людям,
То я б не журилась,
Як лиш мені, молодежкій,
То пішла би утопилась.
3. Не тодіся, моя мила,—
Марно душу згубиш!
Скажи мені щирю, правду,
Кого ти так вірно любиш?*
4. Я нікуди не ходила,
І нікого не любила,—
Молоденька заміж вийшла,
Лиха доля м'я побила...
5. Ой, якби я була знала
Свою лиху долю,
Я би була посадила
Огірочки над водою.
6. Ростіть, ростіть, огірочки,
В широкі листочки,
Буду рвати, прикривати
Свого милого слідочки!
7. Щоби пташки не ходили,
Щоб слідочки не бродили,
Щоби мого миленького
Опріч мене не любили!*

ЧОЛОВІК ЖІНКУ Б'Є-КАТУЄ

Adagio

Чо . ло . вік жі . н . ку б'є - ка - ту . є, що во . на Яо . му
не стат . ку . є... „Све . кор . ку - ба . тень . ку, ря . туй ме . не, мо . ло . ду!“
А све . кор . ко у . ста . є. ду . бн . ноч . ку по . да . є:
„Бий . си . ну, бий . бий - на . у . чай, на свій зви . чай те . ре . во . ро . чай!“

1. Чоловік жінку б'є-катує,
Що вона Яому не статкує ...
„Свекорку-батеньку,
Рятуй мене, молоду!“
А свекорко устає,
Дубиночку подає:
„Бий, сину, бий, бий-научай,
На свій звичай переворочай!“
2. Чоловік жінку б'є-катує,
Що вона Яому не статкує ...
„Свекрухо-матінко,
Рятуй мене, молоду!“

А саякруха устає,
Качалочку подає:
„Бий, сину, бий, бий - научай,
На свій звичай переворочай!“

3. Чоловік жінку б'є - катує,
Що вона йому не статкує ...
„Дверку - братяку,
Рятуй мене, молоду!“
А дверко устає,
Дубиночку подає:
„Бий, брате, бий, бий - научай,
На свій звичай переворочай!“
4. Чоловік жінку б'є - катує,
Що вона йому не статкує ...
„Зовниці - сестрице,
Рятуй мене, молоду!“
А зовниця устала,
Братові в ноги упала:
„Годі, брате, бить, годі катувать,—
Тобі ж з нею вік вікувать!“

ОЙ, ГОРЕ, ГОРЕ КАЛИНІ ПРИ ДОЛИНІ

1. Ой, горе, горе
Калині при долині,
А ще гірше
Сироті на чужині.	5. Води наберу,
Калини налямаю,—
Заміж не піду,
Дівкою погуляю.
2. Вітер повіє,
Калину обламає...
А хто не схоче,
Той сироти не лає.	6. Води не брала,
Калини не лянала,—
Заміж не пішла,
Дівкою не гуляла.
3. Батьенько лає,
А матінка ще й гірше:
Не ходи, доню,
На вечорниці більше!	7. Заміж не пішла,
Дівкою не гуляла,
Сама, молода,
Світ собі зав'язала.
4. Ой, дай же, Воже,
З вечора погодоньку,
Візьму відерця
Та й піду по водоньку.	8. Пожену воли
В зелену діброву,
А сама стану
З козаком на розмову.

9. Ой, стояла я
З вечора до півночі,
Та впала роса
На мої карі очі.

10. Не так на очі,
Як на русую косу:
Либонь я, мати,
Віночка не довшу.

11. Ой, Боже, Боже,
Коли той вечір буде,
Коли за мене
Наговоряться люди!

ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗА

ВЕСНЯНКА

1. Хвалилася береза ...
Хвалилася,
Хвалилася береза.	6. Обізвався вітроцько ...
Обізвався,
Обізвався вітроцько.
2. „Що я вгору висока ...
Що я вгору,
Що я вгору висока.	7. „Не хвалися, березо!..
Не хвалися,
Не хвалися — березо!
3. Що я в корінь глибока ...
Що я в корінь,
Що я в корінь глибока.	8. Бо я вітром повію ...
Бо я вітром,
Бо я вітром повію.
4. Що я гіллям кудрява ...
Що я гіллям,
Що я гіллям кудрява.	9. Гілля твоє поломлю ...
Гілля твоє,
Гілля твоє поломлю.
5. Що на мені біла кора ...
Що на мені,
Що на мені біла кора!	10. Листя твоє обвію ...
Листя твоє,
Листя твоє обвію!

11. Хвалилася дівчина ...
Хвалилася,
Хвалилася дівчина.	17. „Не хвалися, дівчино ...
Не хвалися,
Не хвалися, дівчино!..
12. „В мене коса до пояса ...
В мене коса,
В мене коса до пояса.	18. Бо я тебе сам візьму ...
Бо я тебе,
Бо я тебе сам візьму.
13. В мене личко, як яблучко ...
В мене личко,
В мене личко, як яблучко.	19. Косу твою зірву ...
Косу твою,
Косу твою зірву.
14. В мене очі, як тершок ...
В мене очі,
В мене очі, як тершок.	20. Личко твоє змарніє ...
Личко твоє,
Личко твоє змарніє.
15. В мене брови, як шнурок ...
В мене брови,
В мене брови, як шнурок!”	21. Очі твої сплячуться ...
Очі твої,
Очі твої сплячуться.
16. Обізвався парубок ...
Обізвався,
Обізвався парубок.	22. Брови твої злиняють ...
Брови твої,
Брови твої злиняють!”

ОЙ, МАЛА МАТИ ДОЧКУ

1. Ой, мала мати дочку
Та й одним-одиницю,*
Ой, вона кохала,
Вона доглядала,
Як ягоду-полуницю.	5. Вийшла, вийшла рідна мати,
Та й стала на порозі;
Ой, як спогадала,
Що дочку оддала,—
Обіляли дрібні сльози.
2. Оддавала мати дочку
Та й в чужу стороночку,
Ой, як оддавала,
Та й наказувала,
Щоб сім літ вдома не бувала.	6. Увійшла мати до хати,
Стала сину казати:
„Ой, візьми, сину,
Нову рушницю,
Забий в саду зозулицю!
3. А дочка не стерпіла,
Та й до року прилетіла,
Перекинувся
Сивою зозулею,
Та й в вишневім саду сіла.	7. Нехай вона не кує,
Нам садочка не глушить,
Хай вона не кує,
Нам садок не глушить,
Мого серця не сушить!*
4. Ой, як стала кувати,
Став садок посихати,
Як стала кувати,
Став сад посихати,—
Чи не вийде рідна мати?	8. Ой, узав сні рушницю,
Став зозулю стріляти...
Ой, а вона стала
До свого братика
Та й словами промовляти.

9. Ой, стала вона брату
Та й словами промовляти:
„Ой, не бий, не бий,
Рідсесенький брате,
Нас родила одна мати!“
10. „Як ти тая зозули,
То й лети в ліс кувати,
Ой, як же ти
Моя рідна сестра,
То й прошу ж тебе до хати!“
11. „Чи я тобі, моя мати,
Увесь хліб переїла,
Що ти мене дала,
Ще й світ зав'язала,
За кого я не хотіла?“
12. Кого вірно любила,
З тим мене ти розлучила!
Ой, ти ж мені,
Рідная матінко,
Та й віку скоротила!“

ЧИ Я В ЛУЗІ НЕ КАЛИНА БУЛА

Andante

1. Чи я в лузі не калина була,
Чи я в лузі не червона була?
Взяли ж мене поламали
І в пучечки пов'язали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!

2. Чи я в полі не травиця була,
Чи я в полі не зелена росла?
Взяли ж мене покосили
І на сіно посушили —
Така доля моя!
Гірка доля моя!

3. Чи я в полі не пшениця була,
Чи я в полі не зерниста була?
Взяли ж мене та я пожали
І в снопики пов'язали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!

4. Чи я в батька не дитина була,
Чи я в батька не кохана була?
Взяли ж мене заміж дали
І світ мені зав'язали —
Така доля моя!
Гріха доля моя!
5. Чи не було річеньки утопитися,
Чи не було кращого полюбитися?
Були річки — повсихали,
Були кращі — похмарили —
Така доля моя!
Гріха доля моя!

ЧОЛОВІЧЕ МІЙ

Andante moderato

1. „Чоловіче мій,
Дружино моя,
Та завіз ти мене,
Де роду нема!	4. Біжи до куми,
Та й поговори,
Що на серденьку є,
То все розкажи!“
2. Нікуди піти
Й поговорити,
Та серденька тоски
Розвеселити!“	5. „Вже ж я й ходила,
Вже й говорила,
Та вже ж мене кума
Та й осудила!“
3. „Ой, жінко моя,
Дружино моя,
Та біжи до куми,
Та й поговори!	6. „Ой, жінко моя,
Дружино моя,
Та нікуди не йди,
Та дома сиди!
7. Нікуди не йди,
Та дома сиди,
Що на серденьку є,
Мені розкажи!“	

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Moderato

1. Світи, світи, місяченьку,
За гори,
Бо приїхав мій миленький
З дороги!	3. „Добрий вечір, моя мила,
Чи чуєш?
А з ким же ти, миленькая,
Ночуєш?“
2. Розп'ягає силі волю
На дворі,
А сам їде до світлиці
Нової.	4. „З діточками, мій миленький,
З малими,
Як у лузі з квіточками
Калина!
5. Одно кладу в колисочку,
Друге — в бік,
Пропав мені, мій миленький,
З ними вік!“	

ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ЗЕЛЕНА ДІБРОВО

Andante

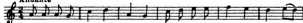
1. „Добрий вечір тобі,
Зелена діброво!
Переночуй мене, молодого!	6. „Найранш прощитає
Жовтенький горицвіт
Та зелений дрібчастий барвінок!”
2. Мене, молодого,
Й коня вороного,
Й сіделечко спід злата самого!”	7. „Скажи ж мені правду,
Зелена діброво,
Хто найкраще у світі гуляє?
3. „Не переночую,
Бо славочку чую
Та про твою голову буйную!”	8. А чи тая вдова,
Чи заміжня жона,
А чи тая молода дівчина?”
4. „Скажи ж мені правду,
Зелена діброво,
Що найранше в світі прощитає?”	9. „Найкраще гуляє
Заміжня жона,
А удова все плаче - ридка.”
5. А чи василечки,
А чи барвіночок,
А чи тая поненька рожка?”	10. Ой, а бідна вдова
Все плаче - ридка,
А дівчина як мак прощитає!”

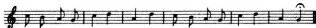

ОЙ, ПІДУ Я ПОПІД ЛУГОМ

Andante

Ой, пі-ду я по- під лу-гом, ой, пі-ду я по- під лу-гом,

там мій ми-лий о-ре плу-гом, там мій ми-лий о-ре плу-гом.

1. Ой, піду я попід лугом, (2)
Там мій милий оре плугом. (2)	8. „Який тобі дідько винен, (2)
Що ти гарний, чорнобривий? (2)
2. Ой, він оре, воли гонить, (2)
Він до мене не говорить. (2)	9. А я руда вродилася, (2)
Чорнявому судилася! (2)
3. Понесу я йому їсти, (2)
Чи не скаже мені сісти. (2)	10. Було б не сватати вночі, (2)
Не внізли тобі очі! (2)
4. Понесу я йому пити, (2)
Чи не буде говорити. (2)	11. Було б тобі сватати вдень, (2)
Розпитати своїх людей: (2)
5. Він наївся, він напився, (2)
Він до рідю похилився. (2)	12. Чи хороша, чи вродлива, (2)
Чи робоча, чи лінива!* (2)
6. „Чого лежиш, чом не ореш, (2)
Чом до мене не говориш?“ (2)	13. Ой, хороша й уродлива, (2)
На роботу справедлива. (2)
7. „Ой, я лежу та й думаю, (2)
Що погану жінку маю!* (2)	14. На роботу справедлива,— (2)
Доля ж моя нещаслива! (2)

ІЗЗА ГОРИ, ДА ІЗЗА ГОРИ

1. Ізза гори,
 Да ізза гори
 Да вітер повіває...
 Да мати дочку
 Да про життя питає.
2. Да спитай, мати,
 Да спитай, мати,
 Да сірого утяти!
 Да сіре утя
 Да на морі ноче.
3. Да сіре утя,
 Да сіре утя
 Да на морі ноче,
 Да воно ж моє
 Да все горешко чує.
4. Да сіре утя,
 Да сіре утя
 Да на морі плаває,
 Да воно ж моє
 Усе горешко знає.
5. Да перше горе,
 Да перше горе,
 Що дитина мала,
 А друге горе,
 Що свекруха лиха.
6. Да друге горе,
 Да друге горе,
 Що свекруха лиха,
 А третє горе,
 Що мій милий ревнивий.
7. Да третє горе,
 Да третє горе,
 Що мій милий ревнивий,
 Да що сам іде
 Да у поле орати.
8. Да що сам іде,
 Да що сам іде
 Да я у поле орати,
 Ой, мене ж бере
 Да воля поганяти.

9. Да мене ж берё,
Да мене ж бере
Да волів поганяти ...
„Да гей, гей, воли
Да сірі половії!
11. Ой, запрягайте,
Ой, запрягайте
Да коні воронії,
Да я доганяйте
Да літа молодії!“
10. Да гей, гей, воли,
Да гей, гей, воли
Да сірі половії,
Да пройшли ж мої
Да літа молодії..
12. Да догнав літа,
Да догнав літа
На каліновім мості:
„Вернітесь, літа,
Да до мене у гості!“
13. „Ой, не вернемось,
Ой, не вернемось
Да я у гості до тебе,—
♦ Да було б же нас
Шанувати у себе!“

РОМЕН-ЗІЛЛЯ

<p>1. Ромен-зілля, ромен-зілля
Та й у кучері в'ється...
Ой, десь моя та лиха доля
Та й по стеку волочеться. } 2</p>	<p>5. „Молодая ти дівчино!
Я од тебе одчеплюся,
То ти прийдеш пшеницю жати,
Я за тебе й ухоплюся!“ } 2</p>
<p>2. „Ой, одчепись, лиха доле,
Ти од мене одчепися,
Піди собі в зеленій траві,
Та й там собі зачепися!“ } 2</p>	<p>6. „Ой, одчепись, лиха доле,
Ти од мене одчепися,
Піди собі в вишневий садочок,
Та там собі й зачепися!“ } 2</p>
<p>3. „Молодая ти дівчино!
Я од тебе одчеплюся,
То ти прийдеш сіно громадити,
Я за тебе й ухоплюся!“ } 2</p>	<p>7. „Молодая ти дівчино!
Я од тебе одчеплюся,
То ти прийдеш ягідочок рвати,
Я за тебе й ухоплюся!“ } 2</p>
<p>4. „Ой, одчепись, лиха доле,
Ти од мене одчепися,
Піди собі у чисте поле,
Та там собі й зачепися!“ } 2</p>	<p>8. „Ой, одчепись, лиха доле,
Ти од мене одчепися,
Піди собі в глибоку криницю,
Та там собі й зачепися!“ } 2</p>

9. „Молодая ти дівчино!

Я од тебе одчеплюся,

То ти прийдеш водиченьки брати, } 2

Я за тебе й ухоплюся!“

10. „Ой, одчепись, лиха доле,

Ти од мене одчепись,

Підисобі в Дунай - бистру річку, } 2

Та там собі й утопись!“

11. „Молодая ти дівчино!

Я од тебе одчеплюся,

То ти прийдеш білі ніжки мити, } 2

Я за тебе й ухоплюся!“

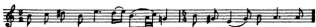

ОЙ, ПО ГОРАХ, ПО ДОЛИНАХ

Andante

Ой, по го-рах, по до-ли-нах пташечки лі-та-ють...

Не за-зна-ла я роз-ко-ші, вже лі-та-ла на-ють.

1. Ой, по горах, по долинах
Пташечки літають...
Не зазнала я розкоші,
Вже літа минають.	6. Десь ти, моя дитинонько,
Три літа лежала,
Ой, що твоя з рожі квітка
На воді зів'яла?"
2. Чи я спала, чи я з'їла,
Чи гарно сходила?
Тільки мої всі розкоші,
Що гірко робила!	7. „Не лежала, моя мати,
Ні дні, ні години,—
Попалася в ліхи руки
Невірній дружині.
3. Ой, вирву я з рожі квітку
Да пушу на воду:
„Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж до мого роду!"	8. Тече вода із города
Край кореня дуба...
Нема ж мені одрадоньки
Од мого нелюба.
4. Плила, плила з рожі квітка,
На березі стала...
Вийшла мати води брати,
Квіточку піймала.	9. Тече вода із города
Край сирної м'ятки...
Сушать мене, в'ялять мене
Мої недостатки.
5. Вийшла мати води брати,
Квіточку піймала:
„Десь ти, моя дитинонько,
Три літа лежала?"	10. Ісушили - ізв'яляли,
Як тую билину,—
Ніхто мене не жалує,
Бідну сиротину!"

ГОЛОВОЧКО Ж МОЯ БІДНА

Andante

1. Головочко ж моя бідна,
В мене ненечка нерідна...
Та й послала мене жати
Зелене жито жати,
Ще й ячменю пов'язати.

2. А я жита не дожала,
І ячменю не в'язала —
Через свого милого,
Через білі ручки його
Три неділі відлежала.

3. А мій милий-чорнобривий,
Він словами справедливий —
Убиває ногою,
Відливає водою:
„Говори, серце, зо мною!“

4. „Рада ж би я говорити,
Та я не можу промовити —
Окипіло серденько
Гарячою кривлею,
Не промовлю я з тобою!“

ОЙ, НА ГОРІ, НА ГОРІ

Andantino

<p>1. Ой, на горі, на горі
Пасла дівка лебеді.
Ой, доле моя, доле, } 2
Пасла дівка лебеді.</p>	<p>5. Горі ж тому лебедів,
Проти води пливучи.
Ой, доли моя, доле, } 2
Проти вода вливучи.</p>
<p>2. Пожену я лебеді
До Дунаю, до вода.
Ой, доле моя, доле, } 2
До Дунаю, до води.</p>	<p>6. А ще тяжче, а ще важче
Із немилим живучи.
Ой, доле моя, доле, } 2
Із немилим живучи.</p>
<p>3. А вже мої лебеді
Та й наплавалися.
Ой, доле моя, доле, } 2
Та й наплавалися.</p>	<p>7. Я свекрові догожу —
Блу постіль постеляю.
Ой, доле моя, доле, } 2
Блу постіль постеляю.</p>
<p>4. А вже ж мої карі очі
Та й наплакалися.
Ой, доле моя, доле, } 2
Та й наплакалися.</p>	<p>8. Я свекрусі догожу —
Голівоньки догляжу.
Ой, доле моя, доле, } 2
Голівоньки догляжу.</p>

<p>9. Дверкові догожу —
Шовком комір вишию.
Ой, доле моя, доле,
Шовком комір вишию. } 2</p>	<p>11. А милому - ревнивому
І повік я не вгожу.
Ой, доле моя, доле,
І повік я не вгожу. } 2</p>
<p>10. Я зовиці догожу —
Русу косу розчешу.
Ой, доле моя, доле,
Русу косу розчешу. } 2</p>	<p>12. Хіба ж тоді угожу,
Як на лаву положу.
Ой, доле моя, доле,
Як на лаву положу. } 2</p>
13. Хіба ж тоді заплачу,
 Як у ямі побачу.
 Ой, доле моя, доле, } 2
 Як у ямі побачу.

ГОЛОВОЧКО МОЯ БІДНА

Andante

1. „Головочко моя бідна,
Чого, моя мила, збіділа?
Чи пшеницю жала,
Чи ячмінь в'язала,
Чи в недугі лежала?»

2. „Я пшениці не жала,
Ні ячменю не в'язала—
Через тебе, милай,
Через твої ручки
Три неділі відлежала!»

3. „Не за те ти, мила, бита,
Що ти в корчмі напилася,—
Ой, йшли наймиточки,
Йшли до робіточки,—
Ти не розпорядилася!

4. Сім раз наймит вертався,
Господжні питався,
Не заговорила,
Не розпорядила,
Ой, з тими наймити остався!»

ОЙ, ГОРЕ, ГОРЕ, ЩО ЧУЖАЯ КРАЇНА

1. Ой, горе, горе, що чужая країна,
Ой, іще гірше, що неввірна дружина.
2. Що вона мене існушила - скрушила,
Що вона мене з білх ніжок ізвалила.
3. Ой, як сяду я край віконечка прости,
Та й не дам же я волоконцеві впасти.
4. Та й виведу волоконце з віконце,
Ой, та й погляну-я на ясне сонце.
5. Ой, я ж думала, що то сонечко сходить,
Аж то мій милий та по садочку ходить.
6. Аж то мій милий та по садочку ходить,
Ой, чужу милу та за рученьку водить.
7. Ой, чужу милу він цілує й милоє,
Ой, на свою милу нагайку готує.

НЕ СТЕЛИСЯ, КУДРЯВЧИК

ВЕСНЯНКА

1. Не стелися, кудрявчик,
Не стелися, зелений кудрявчик,
Край мене!
2. Та край мого городця,
Та край мого, зелений кудрявчик,
Городця.
3. Проти мого віконця,
Проти мого, зелений кудрявчик,
Віконця.
4. Бо є в мене лихий муж,
Бо є в мене, зелений кудрявчик,
Лихий муж.
5. Та не каже мені збиратись,
Та не каже мені, зелений кудрявчик,
Вбиратись.
6. Йти в таночок гуляти,
Йти в таночок, зелений кудрявчик,
Гуляти.

7. Та взяв мене за ручку,
Та взяв мене, зелений кудрявчик,
За ручку.
8. Завів мене в світличку,
Завів мене, зелений кудрявчик,
В світличку.
9. Та взяв мене картати,
Та взяв мене, зелений кудрявчик,
Картати.
10. Нагайкою краяти,
Нагайкою, зелений кудрявчик,
Краяти.
11. „А то ж тобі таночок,
А то ж тобі, ти моя миленька,
Таночок!
12. Та й не слухай двочок,
Та й не слухай, ти моя миленька,
Двочок!
13. А не слухай жіночок,
А не слухай, ти моя миленька,
Жіночок!
14. Та не йди гуляти в таночок,
Та не йди гуляти, ти моя миленька,
В таночок!“

ТА Й НЕ ЖАЛКО МЕНІ

1. Та й не жалко мені
Та й ні на кого,
Тільки жалко мені
На отця свого.	6. Та купи собі
Корабель новий,
Корабель новий
Хоч за сто рублів.
2. На отця свого,
На старенького —
Оженив він мене,
Молодезького!	7. Та за сто рублів
З половиною,
Та посади жінку
Із дитиною.
3. Та й узяв жінку
Не до любові,
Не до любові,
Не до розмови.	8. Одійхня її
Та од бережка,
Та не дай же її
А веселечка!
4. Не до любові,
Не до розмови,
Ані хліба спекти,
Ні між люди піти.	9. Корабель пливе,
Аж Дунай реве,
А мила сидить,
Як свічка горить.
5. Та піди, сину,
У Китайгород,
У Китайгород
Та на ярмарок.	10. А дитиночка —
Як зориночка,
А милий стоїть,
Як билиночка.

11. Ой, коли б ще бивш
А хвиля била,
Щоб мою милу
Та затопила!
12. „Ой, вернись, мила,
Ой, вернись, друже,
Бо без тебе вже
Щось скучно дуже!
13. Ой, вернись, серце,
Попрощаймося,
Одним яблучком
Перекраймося!
14. Тобі яблучко,
Мені зерничко,—
Та не сердьмося,
Мое сердечко!*
15. „Не вернись, милий,
Не вернись, друже,
Бо ти бив мене,
Колотив дуже!
16. Як ти бив мене
Та ломакою,
Узивав мене
Нехазяйкою!
17. Ой, як бив мене
Та лозиною,
Узивав мене
Недружиною!
18. Ой, як бив мене
Та сирицею,
Узивав мене
Ледащицею!
19. Краще в морі я
Та й утоплюся,
А до тебе вже
Більш не вернусь!*

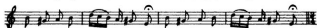

ОЙ, У ЛУЗІ ПРИ ДОЛИНІ

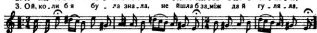
Adagio

1. Ой, у лузі при долині там сто-я, до корч ка-ли-ни...

2. А під то-ю ка-ли-но-ю си-дить вдо-ва з ди-ти-но-ю,

3. Ой, ко-ли б я бу-ла зна-ла, не йшла б за-між да я гу-ля-ла,

та й ди-ти-ну ко-ли-ше, та дрібні ли-сти пи-ше, аж по личку сльо-зи ллють-ся,
да й гу-ля-ла, гу-ля-ла, ру-су ко-су че-са-ла дів-чи-но-ю мо-ло-до-ю!

1. Ой, у лузі при долині
Там стояло корч калини...

2. А під тою калиною

Сидить вдова з дитиною,

Та й дитину колише,

Та дрібні листи пише,

Аж по личку сльози ллються.

4. Було б личко, були б брови!

Попалась я лихий долі...

Та було б личко біле,

Та були б чорні брови!

Попалась я лихий долі...

3. Ой, коли б я була знала,

Не йшла б заміж да я гуляла,

Да я гуляла, гуляла,

Русу косу чесала

Дівчиною молодію!

5. Ой, ти милий-милесенький,

Ти, голубе сивесенький!

Ти кощеш ногою,

Відбиваєш водою!..

Горе ж мені жить з тобою!..

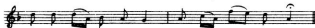

ОЙ, ДАВНО-ДАВНО Я В БАТЬКА БУЛА

Andante

Ой, дав - но - дав - но я в бать - ка бу - ла.

Вже й та - н сте - жеч - ка тер - ном за - рос - ла.

1. Ой, давно-давно
Я в батька була,
Вже й тая стежечка
Терном заросла.	5. Тепла річенька
Через батьків двір,
Через батьків двір
Та й на поговір...
2. Ой, терном-терном,
Ще й шипшиною...
Я в батька була
Ще дівчиною.	6. Через батьків двір
Та й на поговір...
Ой, побив-побив
Та й пішов на мир.
3. Я в батька була,
Як рожка цвіла,
А тепер стала,
Як трава в'яла.	7. Та ще й хвалиться,
Вихвалиться:
„Ой, добре, добре
Чуже дитя бить!“
4. Куди летіла,
Трава шуміла,
А де упала,
Тим річка стала.	8. Не пручається
І не ляється,
До білих ніжок
Приклоняється!“

ОЙ, ПРИБУДЬ, ПРИБУДЬ

Andante

Ой, при . будь, при . будь, хоч ко . ня до . будь,
не лу . га . ми — бе . ре . га . ми !
Гей, лю . би . ли . ся, та не по . бра . ли . ся
за ля . хи . ми во . ро . га . ми !

1. Ой, прибудь, прибудь, хоч коня добудь,
Не лугами — берегами!
Гей, любилися, та не побралися
За лихими ворогами!
2. Ой, я вороги стопчу під ноги,
Круту гору перескочу!
„Гей, оддай мене, моя мати, заміж,
За кого я сама схочу!“
3. Оддала ж мене матуся моя,
За кого я не хотіла...
Гей, шумить-гуде дротяна нагайка
Коло мого білого тіла.

4. Що нагаечка та дротяночка
Із кілочка не спадає,
Гей, тонка-біла моя сорочечка
Щодня кров'ю окиляє.
5. Що любилися, серденько моє,
Як у лісі голубонька пара,
Гей, а тепера, серце, розійшлися,
Так як тая чорна хмара!
6. Що любилися, серденько моє,
Як зерно у горісі,
Гей, а тепера, серце, розійшлися,
Як той туман по місі!

ПОЖЕНУ Я ВОЛИ В ПОЛЕ

1. Пожену я воли в поле,
Товар — на долину,
Сам поверну до дівчини
На час, на годину. } 2	5. Пішов, пішов до коршмоньки,
Напився горілки,
Ой, як прийшов додомочку,
Та взявся до жінки. } 2
2. Ой, як прийшов до дівчини:
„Добрий вечір, дівко!“
Вона йому відповіла:
„Убий перше жінку!“ } 2	6. Взявся П. раз у груди
Вона похилилась,
Що аж П. червона кров
Землю споловила. } 2
3. „Порадь мене, дівчинонько,
Як же П. вбити?
Моя жінка молодешка
Та й буде проситись!“ } 2	7. „Біжи, біжи, мій миленький,
Дай матіні знати,
Нехай прийде матіночка
На смерть попрощатись!“ } 2
4. „Біжи, біжи до коршмоньки,
Напився горілки,
Ой, як прийдеш додомочку,—
Візьмися до жінки!“ } 2	8. Ой, як прийшла матіночка,
Глянула в віконце:
„Лежить, лежить моя дочка
Збита, як сукоце!“ } 2

<p>9. „Ой, що ж бо ти, моя доню,
Що ж ти провинила,
Ой, що ж твоя червона кров } 2
Землю сположила?“</p>	<p>11. „Біжи, біжи ти, мій зятю,
Дай попові знати,
Щоби прийшов він із дяком } 2
На смерть сповідати!“</p>
<p>10. „То ж я, мамцю, то ж я, любцю,
То ж я провинила,
Що п'яниці до коршмовьки } 2
Істи не носила!“</p>	<p>12. „Нащо, мамцю, нащо, любцю,
Нащо сповідати?
Штири дошки, сажень землі, } 2
Живо я поховати!“</p>

ТИ В МЕНЕ КОСИВ

1. Ти в мене косив,
Я в тебе громадила ...
Ти мене любив,
Я тебе приєднала.	3. Достасюся я
Сідому з бородою,
Що він не вміє
Говорити зо мною.
2. Ти мене любив,
Я в тобі кохалася ...
Ти сів, поїхав, —
Кому я досталася?	4. Ой, старий, старий,
Та як білая глина, —
В мене ж личенько,
Як червона калина!
5. Для кого ціло,
Та ще й розцітіалося?
Горенько моє, —
Що тобі досталося!..	

БОЛИТЬ МОЯ ГОЛОВОНЬКА

Andante

1. Болить моя головонька
Нічим зав'язати,
А далеко до родини
Ніким наказати.	4. Ой, вирву ж я з рожі квітку,
Та й пушу на воду:
„Плавни, плавни, з рожі квітко,
Аж до мого роду!“
2. Зав'яжу ж я головоньку
Шовковим платочком,
Накажу ж я до родини
Сизим голубочком.	5. Пливала, пливала з рожі квітка,
Та й на воді стала,
Вийшла мати води брати,
Та й квітку пізнала.
3. Шовкова хустинонька
Голови не в'яже,
Сизокрилий голубонько
Правдоньки не скаже.	6. Вийшла мати води брати,
Та й квітку пізнала:
„Ой, десь моя дитинонька
Недужа лежала!“
7. „Не лежала, моя мати,
Ні дня, ні години:
Попалася в добрі руки
Невірній дружині!“	

ОЙ, САМА Я САМІСЕНЬКА

Andantino

1. Ой, сама я самісенька,
Як билинонька в полі,
Не дав мені Господь щастя,
Ні доброї долі.	5. Та не так рід, та не так рід,
Як рідненькая мати!
Одчинила кватирочку:
„Прошу, дождь, до хати!“
2. Ой, візьму я відеречка,
Та піду я по воду,—
Ой, там хлопці-риболовці
Все хороші на вроду.	6. „Не піду я, моя мати,
До твоєї хати:
Було б мене, моя мати,
За п'яницю не давати!“
3. „Ой, ви, хлопці-риболовці,
Ви хороші на вроду,
Візьміть мене на човничок,
Перевезіть до роду!“	7. Було б, мати, не вважати,
Що я в тебе одиниця,—
Було б мене утопити,
Де найглибша криниця!
4. „Ой, раді б ми перевезти,
Так човен поламався.
Ой, чули ми через люди—
Тебе рід відцурався.	8. Було б, мати, не вважати,
Що хороша на вроду,—
Було б мене утопити
У холодную воду!

9. Було б, мати, не вважати,
Що я в тебе така була,—
Було б бити-жаучати
До всякого діла!

10. Було б, мати, не вважати,
Що хорошого стану,—
Було б мене утопити,
Що я до дна не достану!

11. Було б, мати, не вважати,
Що хорошого зросту,—
Було б мене утопити
Та я з високого мосту!"

ОЙ, Є В МЕНЕ ТРИ ЖУРИ

1. Ой, є в мене три жури
Та й на моїй голові. (2)	4. А та третя та жура--
На п'яницю повала. (2)
2. Ой, та перша та жура
Болять в мене голова. (2)	5. П'є п'яниця меділю,
П'є п'яниця другу, А я дома бідую.
3. А та друга та й жура--
Пішла заміж молода. (2)	6. Вдарив мене по личку,
По рум'янім яблечку. (2)
7. І потекла з личка кров
Вишиваним рукавом. (2)	

МАЛА МАТИ ОДНУ ДОЧКУ

Andantino

1. Мала мати одну дочку, (2)
Та й купала у медочку.	4. П'є п'яниця, п'є-гуляє, (2)
Йде додому, -б'є та й лає.
2. Та й купала-поливала, (2)
Щастя-долі не вгадала.	5. „Ой, я буду мандрувати, (2)
Лиху долю покидати!“
3. Щастя-долі не вгадала, (2)
За п'яниченьку оддала.	6. „Ой, не роби та сваволі, (2)
Не покидай свої долі!“
7. Як в калини білі квіти, (2)
Так у тебе дрібні діти!“	

ОЙ, ЗАЦВІЛА РОЖА КРАЙ ВІКНА

Moderato
SOLO

SOLO

Ой, зацвіла ро-жа край вік-на, ой, зацвіла ро-жа край вік-на...

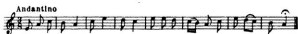
Ой, ма-ла я му-жа, ой, му-жа я ма-ла, ой, ма-ла я му-жа пи-я-ка.

1. Ой, зацвіла рожка край вікна ... (2)	4. Ой, як я на лодку сідала, (2)
Ой, мала я мужа,	Правою ручкою,
Ой, мужа я мала,	А білим платочком,
Ой, мала я мужа	А білим платочком
Піняка. } 2	Махала. } 2
2. Нічого не робить, тільки п'є, (2)	5. „Ой, вернися, жінко, додому, (2)
Як прийде додому,	Бо горшки не миті,
Як додому прийде,	І миски побиті,
Як прийде додому,	Горе ж мені жити
Жінку б'є. } 2	Самому!\" } 2
3. „Не бий мене, мужу, не карай, (2)	6. Ой, як я вернулась додому, (2)
Бо покину діти,	І горшки побиті,
Бо покину дрібні,	І миски не миті,
А сама поїду	Ой, а діти плачуть,
За Дунай!\" } 2	Істи хтять. } 2

ОЙ, ВЕРБО, ВЕРБО

Ой, вер-бо, вер-бо, де ти рос-ла, що тво-є ли, ств.чко во-да знес-ла?

1. Ой, вербо, вербо,
Де ти росла,
Що твоє листячко
Вода знесла?	5. Ой, кажуть люди,
Що він не п'є,
А він з корчми
Щодня іде.	9. Не раз я, не дві
Викупляла, –
Крізь віконечко
Утікала.
2. Ой, знесла, знесла
Тиха вода ...
А я, молода,
Як ягода.	6. А я, молода
Проти нього,
Несу таліра
Золотого.	10. В вишневім саду
Ночувала,
Різних пташок
Наслухала.
3. А я, молода,
Як ягода,
Не піду заміж
За рік, за два.	7. Несу таліра
Золотого
Викупити коня
Вороного.	11. Соловей каже:
„Тьох - тьох, тьох - тьох!..“
Котяться слюзи,
Як той горох.
4. А піду заміж
Аж п'ятого,
За того п'яницю
Проклятого.	8. „Викупиш коня,
Люблю тебе,
Як не викупиш,
То вб'ю тебе!“	12. А зозуленька –
„Куку, куку!..“
За що ж я терпів
Таку муку?

ОЙ, ТЕМНАЯ ТА НЕВИДНАЯ НІЧЕНЬКА

1. Ой, темная та невидная ніченька...
Гей, дурна була та нерозумна дівчина.
2. Дурна була та нерозумна дівчина,
Гей, що покохала та козаченька старого.
3. Веде з шинку та за рученьку п'яного,
Гей, кладе спати та на тесовій кроваті.
4. Кладе спати та на тесовій кроваті,
Гей, та й забула та соловейком приказати.
5. „Соловейки, ви маленькі птичечки,
Гей, не щебечіть та ранесенько на зорі!
6. Не щебечіть та ранесенько на зорі,
Гей, не збудіть ви та мильного в коморі!“
7. А мій милий та у коморі спить - не чує,
Гей, він на мене три нагаєчки готує.

8. Я ж думала, що нагаечка — шуточка,—
Гей, як ударить, то розсидеться шкурочка!
9. Я ж думала, що нагаечка з паперу,—
Гей, аж воша із проклятого ремню.
10. Я ж думала, що нагаечка — тонкий дріт,—
Гей, як ударить, то болять серце, ще я живу!

ОЙ, ЗАЦВІЛА ЧЕРВОНА КАЛИНА

Adagio

Оа, за, ці, ла чер, во, на ка, ли, на над кри, ни, це, ю.

Го, ре, же, ні, ма, ту, сень, ко, жи, ти за п'я, ни, це, ю.

1. Ой, зацвіла червона калина
 Під кринницею...
 Горе ж мені, моя матусенько, | 2
 Жити за п'яницею! | 2
2. Що п'яниця н'є, не кається,
 І день, і ніч п'є,
 А як прийде із шинку додому, | 2
 Меше, молодцю, б'є! | 2
3. В недільному рано-пораєньку
 Мати моя йде,
 Питається діточок маленьких, } 2
 Чи дома п'яниця є.
4. „Потихесеньку, полегсеньку,
 Матусю, іди:
 Спить п'яниця в рубленій коморі, | 2
 Гляди ж, його не збуди!“

5. „Ой, нехай він спить, та й нехай же спить,
 Щоб уже й не встав,
 Щоб твоєї бідної головоньки } 2
 Та й не клопотав!“

6. „Ой, не клени, моя матусенько,
 П'яницю мого:
 Їсть у мене діточки маленькі,— } 2
 Горе буде без його!“

ОЙ, СИДІЛА ДОЧКА, ЯК ПЕРЕПІЛОЧКА

1. Ой, сиділа дочка,
Як перепілочка
На високому даху,
Та ввиділа неньку,
Неньку старенькую
На широкому шляху.
2. Ой, ввійшла до хати
Милому й казати:
„До нас наша мати йде!“
А він їй говорить,
Та й відповідає:
„Який її чорт несе?“
3. „Потихеньку, мамцю,
Потихеньку, любцю,
Синні двері відчиніть,
Бо спить п'яниченька,
Спить недбайличенька,
Я ж вас прошу — не збудіть!“
4. „Ой, хай він спить, дочко,
Ой, хай він спить, любко,
Дай же, Боже, щоб не встав,
Ой, як він же тую
Твою головочку,
Як він її склопотав!“

ОЙ, ЖАЛА ПШЕНИЦЮ

1. Ой, жала пшеницю
Правою рукою ...
Не сподівалася
Бути розвідною. } 2

4. А де ж тая мати,
Що мене хрестила,
Несла через Дунай,
Чому не втопила? } 2

2. А за розвідною
Нікому остати¹, -
Пішов мій милецький
Світа оглядати. } 2

5. „Не сама я несла,
Несли молодичі!“
Чому не втопила
В глибокій криниці? } 2

3. А де ж тії воли,
Що поле обрали?..
А де ж тії козакки,
Що розвід давали? } 2

6. А в тії криниці
Холодна водиця ...
Перше була дівка,
Тепер розвідниці. } 2

7. А в тії криниці
Цибриння новенькі ...
Горе мені жити
Самій, молоденькій! } 2

¹ Остати — заступитися.

УСІ ГОРИ ЗЕЛЕНІЮТЬ

Andante

У . сі го . ри зе . ле . ні . ють, у . сі го . ри зе . ле .
ні . ють, тіль . ки од . на го . ра чор . на.

ВАРІАНТ

Lento SOLO *CHORO*

У . сі го . ри зе . ле . ні . ють, у . сі го . ри зе . ле .
ні . ють, тіль . ки од . на го . ра чор . на.

1. Усі гори зеленіють, (2)
Тільки одна гора чорна.
2. Тільки одна гора чорна, (2)
Де орала бідна вдова.
3. Де зорала, зволочила, (2)
Слізюньками примочила.
4. „Родя, Боже, пшениченьку, (2)
Щоб було що на зимюньку!“
5. Буйний вітер повіває, (2)
Сестра з братом розмовляє.

6. „Ой, братику, соколоньку, (2)
Прийми мене на зимоньку!“
7. „Сестро моя, перепіако, (2)
Скажи, в тебе діток скільки?“
8. „Раз четверо, раз п'ятеро, (2)
А всіх буде дев'ятеро!“
9. Сяде дядько обідати, (2)
Діток пошле в сад гуляти.
10. Ой, ще дядько не обідав, (2)
Діти батька одвідали.
11. „Вставай, тату, вставай з ями, (2)
Бо горе жить коло мамі!“
12. Вставай, тату, вставай з гробу, (2)
Бо горе жить коло роду!“

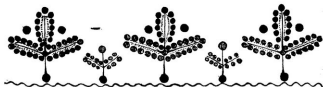
ОЙ, ІЗЗА ГОРИ ТА БУЙНИЙ ВІТЕР ВІЄ

1. Ой, ізза гори
Та буйний вітер віє...
Ой, там удівонька
Та пшениченьку сіє. } 2
2. Ой, посівши,
Стала волочити.
А заволочивши,
Стала Бога просити. } 2
3. „Ой, уроди, Боже,
Та пшениченьку яру
На вдовине щастячко,
На сирітську славу!“ } 2
4. Ой, ще я удівонька
Та й додому не дійшла,
А вже кажуть люди,
Що пшениченька зійшла. } 2
5. Ой, ще удівонька
Та й на лаву не сіла,
А вже кажуть люди,
Що пшениця постіла. } 2

6. „Ох, і горе ж мені
Та, діточки, із вами,
Гей, та що немає
Хазяїна над вами!“ } 2
7. „Мати ж наша, мати,
Не журися нами,
Як повиростаєм,
Розійдемося сами! } 2
8. Ой, буде нас, мати,
По горах, по долинах,
Ой, буде нас, мати,
Та по чужих країнах! } 2
9. Ой, будеш ти, мамо,
Як зозуль кувати,
Що нікому буде
Тобі й пити подати!“ } 2

ОЙ, НЕ ПУГАЙ, ПУГАЧЕНЬКУ

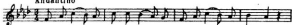
1. „Ой, не пугай, пугаченьку, (2)
В зеленому байраченьку!“	6. „Ой, сижу ж мій малесенький, (2)
Де ж твій батько рідвесенький?“
2. „Ой, як мені не пугати, (2)
Що все гори та байраки.	7. Сидить орел над водою, (2)
Розмовляє з удовою.
3. Ніде мені гнізда звити (2)
І діточок розплодити!..“	8. „Не плач, не плач, молода вдова, (2)
Бо я твого мужа знаю.
4. Ішла вдова должною (2)
З маленькою дитиною.	9. Бо я твого мужа знаю, (2)
Тричі на день одвідаю.
5. Сіла вдова спочивати, (2)
З своїм сином розмовляти.	10. І снідаю я обідаю, (2)
А третій раз вечеряю.
11. На кучері настуваю, (2)
З лоба очі видираю!“	

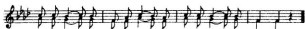

ОЙ, ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Andantino

Ой, за го - ри кам'я - но - ї го - лу - би лі - та - ють...

Не за - зна - ла роз - ко - шов - ьки, вже лі - та - ми - на - ють.

1. Ой, за гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошівки
Вже літа минають.	3. Ой, догнали літа мої
На калиновім мості:
„Гей, верніться, літа мої,
До мене хоч в гості!“
2. Запрягайте воли сірі,
Коні вороні,
Доганяйте літа мої,
Літа молоді!	4. „Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого:
Та було б нас шанувати,
Як здоровля свого!“

ОЙ, КОЛИ Б Я БУЛА ЗНАЛА

1. Ой, коли б я була знала	2. Дівчиною нандрувала б,
Та й свою лиху долю,	Та й провідала світу...
То я б була нандрувала	Не злилася розкошожки,
Дівчиною молодю.	Пройшли ж мої маржі літа.
3. Ідуть мої дні за днями,
А літа за літами...
Літа ж мої, молодії,
Жаль мені за вікні!

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

ОЙ, НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА

1. Ой, на горі пшениченька,
А в долині овес,
Гей, а в долині овес,
А в долині овес...	3. Що до тої діачиньки
Та щовечора йдеш,
Гей, та щовечора йдеш,
Та щовечора йдеш.
2. Не по правді, мій миленький,
Ти зі мною живеш,
Гей, ти зі мною живеш,
Ти зі мною живеш.	4. А до мене, молодой,
Та я у двір не зайдеш,
Гей, та я у двір не зайдеш,
Та я у двір не зайдеш!

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ЛІСОК,

1. Зайшло сонце за лісок, —
Прийді, милий, чорнобривий,
Хоть до мене на часок!
2. Хоть до мене на часок...
Поговорим ми з тобою
Хоть останній вечерок.
3. Хоть останній вечерок...
Ляжем спати на кроваті,
Розкажу ж я тобі сон.
4. Розкажу ж я тобі сон...
Що ти клявся, ще я боюся:
„Не покину ж я тебе!“
5. Не покину ж я тебе!..*
А тепер покидаєш,
Серцю жалю завдаєш.
6. Серцю жалю завдаєш...
Ой, своєму ти кохому
Серденькі кохньому!
7. Серденькі кохньому...
Світи, місяць, світи ясно,
Ще й вечірня зоря!
8. Ще й вечірня зоря...
Довго, довго із вечора
Мого кохлого нема.
9. Мого кохлого нема...
Деся мій милий, чорнобривий
Із іншою розмовля!..

ХИЛІТЕСЯ, ГУСТІ ЛОЗИ

Moderato

1. Хилітеся, густі лози,	2. Хилилися густі лози,
Звідкіль вітер віє!..	Та вже й перестали...
Дивітеся, карі очі,	Дивилися карі очі,
Звідкіль милий іде!	Та й плакати стали.

ЧЕРВОНАЯ КАЛИНОНЬКА

Largo

1. „Червоная калинонька,
А білее дреще...
Чом не ходиш, не говориш,
Мое миле серце?

3. „Такую я, моя мила,
Натуроньку маю,
Що як сваю коло тебе,—
Тебе забуваю!”

2. Ой, яку ти, мій миленький,
Натуроньку мавиш,
Що сидиш коло мене,—
На другу моргаєш!”

4. Летів орел через море
Та й став воду пити...
Ой, як тяжко, ой, як важко
Без милого жити!

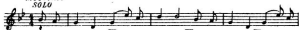
5. Летів орел через море
Та й став потопати...
Ой, як тяжко, ой, як важко
Без милого спати!

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Moderato
SOLO

Розпр-я-гай-те, хлоп-ці, ко-ні, та-ля-гай-те спо-чи-

CORO

пять, а я пі-ду в сад зе-ле-ний, в сад кри-ни-чень-ку ко-

пять, а я пі-ду в сад зе-ле-ний, в сад кри-ни-чень-ку ко-пять.

1. Розпрягайте, хлопці, коні,
Та лягайте спочивати,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копати. } 2	4. Просив, просив відеречка,—
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень,— } 2
Вона його не взяла.
2. Кошав, кошав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не виїде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } 2	5. Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгніваю:
Що я вчора із вечора
Із другою говорив. } 2
3. Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брати,
А за нею козаченько
Веде коня напувати. } 2	6. Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба. } 2

ТА СТЕЛИСЬ, СТЕЛИСЬ, ТА БАРВІНОЧКУ

Moderato
CORO

1. Та сте-лись, сте-лись, та бар-ві-ноч-ку, не ко-ре-нем-ли-стом!

SOLO **CORO**

2. Не ко-ре-нем-ли-стом... Та ви-кли-ка-є
3. Не го-ло-сом-ся-стом... Та чи чу-ла ти,
ко-зак-дів-ку не го-ло-сом-ся-стом!
дів-чи-нонько, як я те-бе кли-кав?

1. Та стелись, стелись, та барвіночку,
Не коренем — листом!
2. Не корешем — листом...
Та викликає козак дівку
Не голосом — свистом!
3. Не голосом — свистом...
„Та чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав?
4. Як я тебе кликав...
Та коло твого подвір'ячка.
Синім конем їхав?
5. Синім конем їхав...*
„Ой, хоч чула, хоч не чула,—
Не озивалася.
6. Не озивалася...
Нічка темна, дощ дрібенький,—
Не сподівалася!
7. Не сподівалася...*
„А бодай же ти, дівчинонько,
Зозулі не чула!
8. Зозулі не чула...
Та як ти мого голосочка
За сном не почула?*

ОЙ, У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

1. Ой, у полі дві тополі,
Одна другу перехитує...
А в козака дві дівчиноньки, } 2
Одна другу перехитує.
2. „Здоров була, дівчинонько!
Чи не була ти на вулиці,
Чи не була ти на вулиці,
Чи не бачила козака в вічі?“ } 2
3. „Ой, бачила, ой, виділа,
До вінночі з ним простояла,
А він зітхав, та мене картав, } 2
Чом так довго не виходила.
4. Ой, як же ж я не бачила,
Як я із ним женихалася?
Хіба тобі не гикалося,
Як ми з тебе насміхалися?“ } 2

5. „Ой, на тобі, подруженько,
Мережане полотенечко,
Та не люби мого милого,
Не край мені мого серденька! } 2
6. Бодай тобі, подруженько,
Комар випив твої оченьки,
Щоб ти змову та й не стояла } 2
З моїм милим до півноченьки!“
7. Ой, вийду я на вулицю,—
Лежить моє полотенечко ...
Гидка-бридка, та ще й препогана } 2
Сушить, крушить моє серденько!
8. Широкая вуличенька
Очеретом перетикана ...
Гидка-бридка, та ще й препогана } 2
Мого хлопця перекликала!

ОЙ, Є В ПОЛІ ДВІ ТОПОЛЬКИ

1. Ой, є в полі дві топольки,
 Одна другу перехитусь ...
 Є в козака дві дівчини, } 2
 Одна другу перепитусь. }

3. „Ой, була я та й бачила,
 Та ще й говорила з ним,
 Там то чекав, тяжко зітхав, } 2
 Чого мила не виходила!“ }

2. „Товаришко, любко моя,
 Чи не була ти на вулиці,
 Чи й не була й не бачила
 Миленького на розмовонці?“ } 2

4. „Ой, на ж тобі, товаришко,
 На станочок полотенечко,
 Та й не суши, та й не в'яли, } 2
 Товаришко, мого сердечка!“ }

ОЙ, ЗЗА ГОРИ, ЗЗА КРУТОЇ

Andante moderato

1. Ой, зза гори, зза крутої
Орел воду носить...
Ой, там мати свого сина
Вечеряти просить. } 2	5. „Ой, тоді я, козаченьку,
Усю правду скажу,
Як з твоєю рученькою
Свою білу зв'яжу!“ } 2
2. „Ой, вечеряй, моя мати,
Коли наварила,
А я піду на окраїну, } 2
Де дівчина мила!	6. Ой, піп білі руки в'яже,
А дівчина плаче:
„Що думаєш та й гадаєш, } 2
Молодий козаче?“
3. Ой, дівчино моя мила,
Що ти заробила:
Кличе мати вечеряти, — } 2
Вечера не мила!	7. „Я думаю та й гадаю —
Коника сідлаю,
Осідавши кониченька, } 2
Сяду та й поїду.
4. Чи ти дала в хлібі з'їсти,
Чи в горіліці спити,
Що узався я так тебе } 2
Вірненько любити?“	8. Переїду Дунай-річку,
Сяду й відпочину, —
З невірною дружиною } 2
Навіки загину!“

ОЙ, У ЛІСІ НА ЯЛИНІ

1. Ой, у лісі на ялині
Колисала Марусиня дві дитини. (2)
2. Ой, у лісі на дубочку
Колисала Марусиня сина й дочку. (2)
3. Колисала та й плакала:
„Ой, чого ж я отця й неньки не слухала? (2)
4. Ой, ти, сестро моя рідна,
Поколиши мені дитя, бо я бідна!“ (2)
5. „Ой, не буду колисати:
Було б тобі дворянина не слухати! (2)
6. Бо дворянин пізно ходить,
Не одну дівчиноньку з ума зводить. (2)
7. Бо дворянин пером пише,
Не одну дівчиноньку з дитям лишить!“ (2)

ЗА РІЧКОЮ, ЗА ДУНАЄМ

Moderato

1. За річкою, за Дунаєм (2)
Козаченько конем грає.	5. „Не я з тебе вінок ізняв, (2)
Зняла з тебе охотонька.
2. Козаченько конем грає, (2)
Дівчиноньку підмовляє.	6. Зняла з тебе охотонька, (2)
Козацька розмовонька!”
3. „Дайся, дівча, на підмону (2)
Козаків молодому!”	7. Дівча сина породила, (2)
Барвіночком обстелила.
4. „Бодяй козак щастя не мав, (2)
Що піл з мене вінок ізняв!”	8. „Не йдіть, дівки, по калину, (2)
Не збудять мені дитину!
9. Не рвіть, дівки, барвіночку, (2)
Бо збудяте дитиночку!”	

ТА КОЗАЧЕНЬКУ, ЩО ТИ РОБИШ

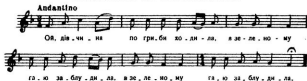
1. Та козаченьку, що ти робиш, (2)
Та нашо дівку з ума зводиш?	8. Плив, доле, за водою, (2)
А я услід за тобою.
2. „Та й не я ж П з ума зводжу, (2)
Та звела ж П темна нічка.	9. Та й спливемоь докупочки, (2)
Як ті сніг голубочки.
3. Та звела ж П темна нічка, (2)
Солодкий мед - вино, горілочка!”	10. Та й сядемо, оддишемо (2)
Та дрібні листи напишемо.
4. Та ой, на ставу, на ставочку (2)
Та пливуть качки в три рядочки.	11. Дрібні листи напишемо (2)
Та й до батенька одішлемо.
5. Та й одна одну спереджає, (2)
Та кожна собі пару має...	12. Нехай батько не турбує, (2)
Дочці вінка не купує.
6. А я живу в тяжкій карі, (2)
Та не маю я собі пари.	13. Я свій віночок прогуляла (2)
У садочку зелененьким...
7. Тільки маю я лиху долю, (2)
Та й ту пущу за водою.	14. Та й у садочку зелененьким, (2)
Та з козаченьком молоденьким.

15. Я свій віночок прогуляла (2)
Та під деревом - рокитою.
16. Та під деревом - рокитою, (2)
З козаченьком Микитою.
17. Я свій віночок прогуляла (2)*
Та під білою березою.
18. Та під білою березою, (2)
Не п'яною – тверезою.
19. Тепер же я не дівочка — (2)
Нема стрічки, ні віночка.
20. Нема стрічки, ні віночка, (2)
Та на головці хустиночка.
21. Та на головці хустиночка, (2)
Та тепер же я покриточка!

ОЙ, ДІВЧИНА ПО ГРИБИ ХОДИЛА

1. Ой, дівчина по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила. (2)
2. Приблудила к зеленому дубу:
„Ой, тут же я ночувати буду!“ (2)
3. Я ж думала, що дуб зелененький,
Аж то стоїть козак молоденький. (2)
4. „Ой, козаче, козаче - гульцяю,
Ой, виведи на дорогу з гаю!“ (2)
5. „Ой, діачиню, дайся на підмову,
То я виведу з гаю на дорогу!“ (2)
6. „Коли б мала всю нічку блудити,
Я не дамся з розуму зводити!“ (2)
7. „Куплю тобі кошовочку пива,
Зведу ж тебе, бо ти чорнобрива!“ (2)
8. „Ой, як купиш, то сам будеш пияти,
Я не дамся з розуму зводити!“ (2)

9. „Куплю тобі кошовочку меду,
Таки ж тебе з розуму ізведу!“ (2)
10. Взяв дівчину за білу ручину,
Повів її під білу березу,
Звів дівчину не п'яну — тверезу.
11. Звів дівчину, як малу дитину,
Сів на коня, як орел полинув. (2)
12. Ой, ааа гори буйний вітер віє,
Ой, там козак пшениченьку сіє. (2)
13. Ой, висідає кореш, ще й півкорця,
Йому дічка та приносить хлопця. (2)
14. „Ой, на тобі, козаче, дитину!
Як не візьмеш, — на ріллі покину!“ (2)
15. „Візьми, дівча, корову рябую,
Годуй, годуй дитину малую!“ (2)
16. „Я не хочу корови рябої,
І не хочу дитини малої!“ (2)
17. Сидить козак, дрібні листи пише,
Ще й ногою дитину колише... (2)

А ШЕ СОНЦЕ НЕ ЗАХОДИЛО

Adagio

СОЛО

1. А ще сонце не за-хо-дило,
 зро-билась тем.но-та...
 2. А зро-би-лась тем.но-та...
 3. Кот-ра лю-бить ко-за-ка...
 А нещас-ли-ва та дів-чи-на, кот-ра лю-бить ко-за-ка.
 А ко-зак і-де в чи-сте по-ле, зо-ста-ю-ся я са-ма.

1. А ще сонце не заходило,
 А зробилась темнота.

2. А зробилась темнота...
 А нещаслива та дівчина,
 Котра любить козака.

3. Котра любить козака...
 А козак іде в чисте поле,
 Зостаюся я сама.

4. Зостаюся я сама...
 Та зостаюся я сама—
 Ні дівчина, ні вдова.

5. Ні дівчина, ні вдова...
 Ні дівчина, ні вдова—
 Рекрутська молода.

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

1. Зашуміла ліщинонька, (2)
Заплакала дівчинонька.	7. Та й поїдем в чисте поле — (2)
Там ділячина просо поле.
2. Заплакала, затужила — (2)
Нема того, що любила.	8. Просо поле, гречку в'яже, (2)
Козакові правду скаже!
3. Нема його і не буде — (2)
Розражали злі люди.	9. „Скажи, скажи, дівча, правду, (2)
Як не скажеш, — другу знайду!
4. Розражали, розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.	10. Як не знайду я другої, —
Піду в море утоплюся
Або в камінь розіб'юся!”
5. А ми в парі ходять будем, (2)
Одно друге любить будем!	11. „Скажу, скажу щирю правду: (2)
Вірно люблю, ще й кохаю!
6. Крикнув старий на малого: (2)
„Сідлай коня ворожого!	12. Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу, то вимираю!”

ОЙ, НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ

1. Ой, не шуми, луже,
Зелений байраче!.
Не плач, не журися,
Молодий козаچه! | 2
2. Не сам же я плачу,—
Плачуть карі очі,
Що нема спокою
Ані вдень, ні вночі. | 2
3. Сусіди близькі! —
Вороги тяжкі!
Не дають ходити
Дівчину любити. | 2
4. Я ж буду ходити
І буду любити,
Ще я до себе візьму —
Буду з нею жити! | 2

5. Ой, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила, } 2
Де моя могила?
6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами } 2
Тиха розмова!
7. Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають людям, } 2
Що любились дуже!
8. Зійдеш на могилу —
Не труси землю,
Бо сама вважаєш, } 2
Як тяжко під нею!
9. Ой, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько — } 2
Любились вірненько!

5. Ой, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила, } 2
Де моя могила?
6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами } 2
Тихая розмова!
7. Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають людям, } 2
Що любились дуже!
8. Зійдеш на могилу —
Не труси землю,
Бо сама вважаєш, } 2
Як тяжко під нею!
9. Ой, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько — } 2
Любились вірненько!

ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО, ГОРДА ТА ПИШНА

Moderato

1. „Ой, ти, дівчино,
Горда та пишна,
Чом ти до мене
З вєчора не вийшла?“ } 2	3. „Нехай вони судять,—
Вони розуміють:
Як будем ми щасливі,
Вони поніміють!“ } 2
2. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь виходити:
Смотрять на нас воріженьки,
То будуть судити!“ } 2	4. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь морозу:
Мої білі ніжки
Мороз поморозить!“ } 2
5. „Ой, ти, дівчино,
Не бійся морозу:
Я ж твої ніжки
У шапочку вложу!“ } 2	

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН РОЗМАЮ

Moderato

1. Гаю, гаю, зелен розмаю,
Любив дівчину, сам добре знаю. (2)
2. Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. (2)
3. А як дізнали — розщебетали...
Бодай же вони щастя не знали! (2)
4. Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як сами знайте! (2)
5. Пийте, гуляйте, як сами знайте,—
Де двоє ходять, не розлучайте! (2)

ОЙ, У ЛУЗІ-ЛУЗІ

Adagio

1. Ой, у лузі-лузі,
Гей, ходять волюки в лузі,
А за ними козаченько в тузі.
2. Мати ж моя, мати,
Гей, що ж маю діяти,
Що нікому волів поганяти?
3. Ой, вийшла дівчина,
Гей, з карими очима,
Вона ж йому волів поганяла.
4. Вийшла й мати,
Гей, із нової хати:
„Не/дозволю волів поганяти!“
5. „Позволь, позволь, мати,
Гей, хоч раз обігнати,
Нехай будуть борозенку знати!“

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

1. Летить галка через балку,
Літаючи, криче...
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.
2. „Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечоринці.
3. Пустя ж мене, моя мати,
В ліска по горішки,
Чи не найду щастя - долі
Я собі хоч трішки!”
4. „Не пушу ж я, дитя моє,
В ліска по горішки,
Бо вже мені надоїли
Хлоп'ячі насмішки!”
5. Вчора з вечора пізенько,
Як мати заснула,
Вийшла слухать соловейка,
Мов зроду не чула.
6. Вийшла, стала над річкою,
Та я дивлюся в воду...
Тяжко, мати, важко, мати!
Нащо дала вроду?
7. Змалювала біле личко
І чорні брови,
Та не дала мені, мати,
Ні щастя, ні долі.
8. Було б тобі, моя мати,
Цяк брів не давати,
Лучше б тобі, моя мати,
Щастя й долю дати!

КОТИЛАСЯ ЗІРКА ТА ІЗ ПІДВЕЧІРКА

Moderato

Ко . ти . ла . ся зір . ка та із під . ве . чір . ка .

та й у . па . ла до . до . лу . та й у . па . ла до . до . лу ...

1. Котилася зірка
Та із підвечірка,
Та й упала додолу ... (2)	5. „Та й проводи, проводи,
Молодий козаچه,
Та й проводи, не барися! (2)
2. Та й хто мене,
Молоду дівчину,
А проведе додому? (2)	6. Ох, і бо за мною,
Та за молодюю,
А весь рід зажурився. (2)
3. Ой, і обізвався
Та і козаченько
Та й на воронім кошу. (2)	7. Та-не так і рід же,
Та не так і рід же,
А як батько та мати. (2)
4. „Ой, гуляй, гуляй,
Молода дівчино,
Я проведу додому!“ (2)	8. Ой, хочать же мене,
Молоду дівчину,
Та за іншого дати!“ (2)

КОТИЛАСЯ ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

1. Котилася ясна зоря з неба,
Та й упала додолу... (2)	5. „Гуляй, гуляй, молода дівчино,
Я заведу додому!“ (2)
2. Журилася молода дівчина
Та своєю бідною. (2)	6. „Веди, веди, молодий козаче,
Та веди, не барися!“ (2)
3. „Ой, хто ж мене, молоду дівчину,
Та заведу додому?“ (2)	7. Бо за мною, та за молодого,
Увесь рід зажурился. (2)
4. Обізвався козак молоденький
Та й на воронім коню. (2)	8. Не так весь рід, та не так весь рід,
А як батько та мати. (2)
9. Хотять мене, молоду дівчину,
Та й за іншого дати!“ (2)	

ОЙ, ПРИЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ З ПОЛЯ

1. Ой, приїхав мій миленький з поля
Та прив'язав коня до явора.
2. Сам заплакав, коло коника стоя:
„Болять, болять головонька моя!
3. Ой, дай, Боже, недлі діждати,—
Пошлю людей дівчину сватати!“
4. А дівчина по світлонці ходить,
Білі руки до серденька ломить.
5. Білі руки до серденька ломить,
Своїй ненці стихенька говорить.
6. „Ой, ти, мати, порадище в хаті,
Порадь мене, що людям казати!
7. А чи мені рушники давати,
А чи мені лягати помирати?“

ОЙ, ТИ, ГОРО КРЕМ'ЯНАЯ

Andante

1. „Ой, ти, горо крем'яная,
Чом не лупаєшся?..
Скажи, скажи, доню, правду,
З ким ти кохаєшся?“
2. „Хіба б гора з піску була,
Щоб полупалася!..
Хіба б же я дурна була,
Щоб я призналася!“
3. Ой, стелеться барвіночок,
Та не коренем — листом...
Викликає козак дідуку
Та не голосом — свистом.
4. Ой, чи чула, моя мила,
Як я тебе кликав,
Поуз твої порітечка
Синім конем їхав?“
5. „Хоч і чула, мій миленький,
Не озивалася,
Та мела сини, мела хату,
Та й лисмівалася.
6. Вийшла мати води брати,
Та й логадалася:
— Чого, чого, крижи дочко,
Чого сміялася?
7. — Ой, ний, мати, туку воду,
Що я заносила!
Люби, мити, того зятя,
Що я полюбила!
8. Ой, не буду води пити,—
Буду розливати;
Нелюбого зятя маю,—
Буду розлучати!
9. — Та не розливай, мати, води,
Бо тяжко носити!
Не розлучай, мати, з зятем,—
Тобі з ним не жити!“

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

тепер вий
SOLO

Ко . пав, ко . пав кри . ни . чень . ку не . ді . лень . ку — даі...

Лю . бив ко . зак дів . чи . нонь . ку лю . дям — не со . бі!

СОЛО

Ой, жаль — жаль мені бу . де — візь . муть і . і лю . ди! Візь . муть

і . і лю . ди — мо . я не бу . де! Ой, жаль — жаль!

1. Копав, копав криниченьку
Неділеньку — даі...
Любив козак дівчиноньку
Людам — не собі!

Приспів:

Ой, жаль — жаль
Мені буде —
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой, жаль — жаль!

2. А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів...

3. Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!

Приспів...

ЧИ ЦЕ Ж ТАЯ КРИНИЧЕНЬКА

1. Чи це ж тая криниченька,
Що голуб купався?
Гей, гей, гей!
Що голуб купався.	6. А вже мене дівчинонька
Забула давно.
Гей, гей, гей!
Забула давно.
2. Чи це ж тая дівчинонька,
Що я женихався?
Гей, гей, гей!
Що я женихався.	7. Вже ж до тої криниченьки
Стежки заросли.
Гей, гей, гей!
Стежки заросли.
3. Чи це ж тая криниченька,
Що я воду пив?
Гей, гей, гей!
Що я воду пив.	8. Та вже ж мою дівчиноньку
Сватати прийшли.
Гей, гей, гей!
Сватати прийшли.
4. Чи це ж тая дівчинонька,
Що я полюбив?
Гей, гей, гей!
Що я полюбив.	9. Уже ж з тої криниченьки
Орли воду п'ють.
Гей, гей, гей!
Орли воду п'ють.
5. Ой, це ж тая дівчинонька,
Те ж саме відро.
Гей, гей, гей!
Те ж саме відро.	10. Уже ж мою дівчиноньку
До віння ведуть!
Гей, гей, гей!
До віння ведуть.

11. Одни бере за рученьку,
Другий за рукав.
Гей, гей, гей!
Другий за рукав.	13. Засипало криниченьку
Та жовтим піском.
Гей, гей, гей!
Та жовтим піском.
12. А я стою, серце болять—
Любив та не взяв!
Гей, гей, гей!
Любив та не взяв.	14. Повінчали дівчиноньку
З іншим козаком!
Гей, гей, гей!
З іншим козаком.

ОЙ, КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР

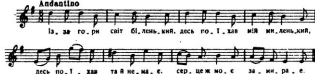
1. Ой, коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б моє серденько
Та й повеселіло!	4. Ой, як упускала,—
Легенько зітхала,
А як випускала,—
Плакала, ридала.	7. „Ой, я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді—
Сватати не буду!
2. Ой, коли б той вечір
Та й сонечко зайшло,
То б моє серденько
Та й до мене прийшло!	5. Ой, як випускала,—
Плакала й ридала,
Вийшла за ворота,—
Правдощки питала.	8. Не позволять батько,
Не позволять мати,
Ще я рід не дозволить
Дівчиноньку взяти.
3. „Ой, прийди, прилини
Ти, яснее сонце,
То я тебе пушу
Та й через віконце!“	6. „Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся,
До другої ходиш,
Та й не признаєшся?“	9. Ще я рід не дозволить
Дівчиноньку взяти...
Стиха говорімо.
Щоб не вчула мати!“

ІЗЗА ГОРИ СВІТ БІЛЕНЬКИЙ

Andantino

1. Ізза гори світ біленький,
Де-сь поїхав мій миленький,
Де-сь поїхав та й немає,
Серце ж моє замирає.
2. Очі чорні, як терночок,
Брови рівні, як шнурочок,
Личко біле, рум'яне,—
Серце ж моє кохання!
3. Поки тебе не любила,
Спокійніше трохи жила,
А тепер я той день плачу,
Коли тебе не побачу.
4. Баламуте, бійся бога:
Ти багатий, а я вбога,
Будеш мене докоряти,
Що я бідна, ти багатий!
5. Баламуте, вийди з хати:
Хочеш мене закохати,
Закохати та й забути,—
Всі ви, хлопці, баламути!
6. Ой, ви, хлопці-баламути,
Баламути всього світа,
Баламути всього світа,
Баламутять наші літа!

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

1. „Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Святий мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } 2	6. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битті доріженьші
Яра рута зійшла!\" } 2
2. Ой, хоч святий, хоч не святий,
Хоч так присмався,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся!\" } 2	7. „Ой, коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камні
Кукіль уродявся!\" } 2
3. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька!\" } 2	8. Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде,—
Ще ж ти молоденька! } 2
4. „Ой, коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе
Я на твого батенька! } 2	9. Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті
Над чортами старший! } 2
5. Ой, коли б я, козаченьку,
Та я заблагіла,
То я б тебе, ледячого,
Я за харч не схотіла!\" } 2	10. Край биті доріженьки
Яра рута зійшла...
Молодая дівчинонька
Та вже я заміж вийшла. } 2

11. А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Козак старий, як собака, } 2
По вулицях ходить.

12. Ой, у млині на камені
Кукіль не продався...
Старий козак, як собака, } 2
Й досі не женився!

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Moderato

Te - че річ - ка не - ве - лич - ка з виш - ве - во - го са - ду ...

Кли - че ко - зах дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей! Кли - че ко - зах

дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

1. Тече річка невеличка
З вишневового саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
2. „Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?“
3. „Ой, я тебе, козаченьку,
І раджу й не раджу:
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу!“
4. „Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою:
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!“

5. Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!"

6. „Бодай же ти, козаченку,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвівся!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвівся!"

7. Ой, у млині на камені
Пшениченька зійшла ...
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.

8. Ой, у лісі при дорозі
Сухий дуб розвівся ...
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.

ПРИЇХАЛИ ТРИ КОЗАКИ

1. Приїхали три козаки,
Та всі три однакі,
Питаються: „Марусенька
У котрій хаті?“
2. Один стоїть край віконця,
Другий коня в'їже,
Третій стоїть під дверима,
„Добрий вечір“ каже.
3. „Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Пусть дочку на вулицю,
Ой, хоч подивиться!“
4. „Стоїть вода у ставочку,
Коли хоч — напийся,
Сидить дочка край віконця,
Коли хоч — дивися!“
5. „Не погожа в ставу вода,—
Піду до криниці,
Незвичайна дочка твоя,—
Піду до вдовиці!“
6. У вдовиці дві світлиці,
Ще й третя кімната,
А в дівчини одна хата,
Та й та не прибрата.
7. У вдовиці дві світлиці,
Гарні вечориці,
Стоять чари заправлені
В горшку на полиці*.

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

Andantino

1. Ка . за в ме . ні ба . ть . ко : же . ни . ся . не . . бо . же ,
 та не сва . тай в ба . га . ча . бо . ро . ни . тя Бо . же !
 2. А . ле сва . тая бід . ну , в од . ній о . пан . чин . ці ,
 що . би бу . ла лю . ба - ми . ла всія на . шій ро . дин . ці !

1. Казав мені батько:	2. Але сватай бідну,
Женися, небоже,	В одній опанчинці,
Та не сватай в багача,	Щоби була любя-мила
Борони тя'боже!	Всієї нашої родинці!

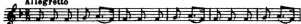

ГАННУШКО - ДУШКО

ВЕСНЯНКА

Allegretto

1. 5. „Ган, нуш ко - душ ко, а встає ра, нень ко, а вий ли, чень ко;

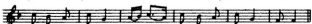
хтять те, бе лю, ди взя, ти, ми хо, чем те, бе да, ти!“

2. 6. За ко, го, мам, що, за ко, го, люб, що,

3. „За то, го па, на, за доб, рих лю, дей!“

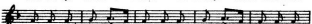
7. „Ой, ва му, ми, ка, за доб, рих лю, дей!“

за ко, го, ма, ті, ноч, ко, за ко, го, ла, сті, воч, ко?“

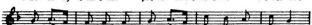
„Не пі, ду, ма, ті, ноч, ко, не пі, ду, ла, сті, воч, ко!“

„Ой, пі, ду, ма, ті, ноч, ко, ой, пі, ду, ла, сті, воч, ко!“

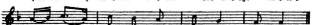
4. Бо за тми па, ном та дов, го спа, ти, не ра, но

8. Бо за му, ми, ном ра, но вста, ва, ти, о, бід ва,

вста, ти, та чай ста, ви, ти... Не хо, чу, ма, ті,

ри, ти, у по, ле і, ти! Ой, пі, ду, ма, ті,

ноч, ко, не хо, чу, ла, сті, воч, ко!“

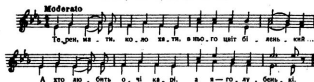
ноч, ко, ой, пі, ду, ла, сті, воч, ко!“

1. „Ганнушко - душко,
А встань раненько.
А вилай личенько:
Хтіть тебе люди взяти,
Ми хочем тебе дати!“	5. „Ганнушко - душко,
А встань раненько,
А вилай личенько:
Хтіть тебе люди взяти,
Ми хочем тебе дати!“
2. „За кого, мамцю,
За кого, любцю,
За кого, матіночко,
За кого, ластівочко?“	6. „За кого, мамцю,
За кого, любцю,
За кого, матіночко,
За кого, ластівочко?“
3. „За того пана,
За добрих людей!“
„Не піду, матіночко,
Не піду, ластівочко!“	7. „Ой, за мужика,
За добрих людей!“
„Ой, піду, матіночко,
Ой, піду, ластівочко!“
4. Бо за тим паном
Та довго спати,
Нерано встати,
Та чай ставити ...
Не хочу, матіночко,
Не хочу, ластівочко!“	8. Бо за мужиком
Рано вставати,
Обід варити,
У поле йти!
Ой, піду, матіночко,
Ой, піду, ластівочко!“

ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ

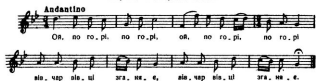

1. Терен, мати, коло хати,
В нього щіт біленький...
А хто любить очі карі,
А я — голубенькі.	4. Не піду я на кладочку,
Бо кладочка гнеться...
Не піду я за багача,
Нехай западеться!
2. А я люблю голубі:
Я на них дивлюся...
Брешіть, брешіть, воріженьки,—
Я вас не боюся!	5. Не піду я на кладочку,
Бо кладочка змита...
Не піду я за багача,
Бо ще я буду бита!
3. Брешіть, брешіть, воріженьки,—
Добрешетесь лиха,
Бо нас двоє, серце моє,
Кохаймося стиха!	6. Не піду я на кладочку,
Бо з кладочки впаду...
Не піду я за багача,
Бо за ним пропаду!

ОЙ, ПО ГОРІ, ПО ГОРІ

1. Ой, по горі, по горі (2)
Вінчар вісці зганняє. (2)	5. Нехай мене не любить (2)
І літ своїх не губить. (2)
2. Вінчар вісці зганяє (2)
Та на хлопців гукає. (2)	6. Нехай мене та й не жде, (2)
Хай за іншого іде. (2)
3. „Ой, ви хлопці-молодші, (2)
Накажіте дівоньці! (2)	7. Бо я вінчар убогий: (2)
Сім сот овець в отарі. (2)
4. Накажіте дівоньці, (2)
Що в шовковій плахтоньці. (2)	8. І ще ж тес не в ліку, (2)
Що тисяча дойняку. (2)
9. Що тисяча дойняку, (2)
А дріб'язку—як піску! (2)	

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

Allegretto

За го . ро . дом кач . ки плн . вуть . ка . че . ня . та кря . чуть . . .

Вбо . гі дів . ки за . між і . дуть . а ба . га . ті пла . чуть .

1. За городом качки плывуть,
Каченята крячуть...
Вбогі дівки заміж ідуть. } 2
А багаті плачуть.
2. Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті дівки сидять } 2
З кіньми та з волами.
3. „Чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко } 2
Сивим конем їхав?“
4. „Ой, хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася:
Темна нічка - петрівочка,— } 2
Вийти боялася!“

5. „Ой, не бійся дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я хлопець молоденький, } 2
Не зрадив нікого!“
6. „Ой, не хоче твоя мати
Мене, біджу, знати,
Хоче собі багатую } 2
Невістку шукати!“
7. „Нащо мені на підвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті } 2
Любої розмови!“
8. Ой, десь гуде, ой, десь грає,
Скрипка витиняє:
Оце вдова своїй доні } 2
Весілля справляє.
9. Нехай знають, нехай знають,
Де музики грають,
Нехай знають, нехай знають, } 2
Як біди гуляють!

ОЙ, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ

Andante SOLO *CORO*

Ой, і зі. Ян. зі. Ян ти, зі. ронь. ко ве. чір. ня. я!.

Ох, і ви. Ян, ви. Ян ти, ді.вчи.но без. рі.д. ня. я!

1. Ой, і зійди, зійди
Ти, зіронько вечірняя!..
Ох, і вижди, вижди
Ти, діачино безрідная! } 2
2. Як зірочка зійшла,
То все поле освітила...
Як діачина вийшла,—
Козаченька звеселила. } 2
3. „Ох, і ти, козаче,
Що ж ти думаш-гадаєш,
Чом ти не женишся,
Собі пари не шукаєш?» } 2
4. „Не веліла мати,
Тебе, діачиньонько, брати,
Та веліла мати
Та я багатой шукати: } 2
5. „Шукай собі з кінями,
Ой, із кінями та з волами,
А щоб твоє поле
Не стояло неоране!» } 2
6. Я волики проп'ю,
А коники прогайную,
З нею, невірною,
Та в світі жити не буду!» } 2
7. „Ох, і ти, козаче,
Ти хрещатий барвіночку,
Хто ж тобі постелить
У дорозі постілоньку?» } 2
8. „А постелить мені
Широкий лист, бурковина,
А під головоньку —
Голубая жупанина. } 2

9. Ти ж мені, дівчино,
При дорозі люба та мила,
Як тебе згадаю,
То й доріженьку узнаю. } 2

10. Як тебе згадаю,
То й доріженьку узнаю,
Як тебе забуду,
То й з доріженьки ізбаудю! } 2

ПО ТОЙ БІК ГОРА

1. По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими крутими горами
Сходила зоря. } 2	5. „Дівчино моя,
Чом заміж не йшла?“
„Бідна була, по наймах служила,
Пари не знайшла!“ } 2
2. Ой, то ж не зоря—
Дівчина моя,
З новенькими та відерцями
По водичку йшла. } 2	6. „Дівчино моя,
Сідай на коня,
Та поїдем у чисте поле
До мого двора! } 2
3. „Дівчино моя,
Напій же коня
З рубленої нової кринички,
З повного відра!“ } 2	7. А в мого двора
Нема ні кола,
Тільки стоїть кущ калини,
Та й та не цвіла. } 2
4. „Козаченьку мій,
Коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід,
Та й напoїла!“ } 2	8. Калино моя,
Чом ти не цвіла?“
„Зима люта та й цвіт оббила,
Тим я не цвіла!“ } 2

ГЕЙ, У ЛІСІ, В ЛІСІ

1. Гей, у лісі, в лісі
Стоять два дубочки,
Гей, схилялися
Верхи докупочки.	4. Сні ж воїни, сні
Та й забуркотіли:
„Гей, горе ж тому
Та й нежонатому!
2. Схилянись, схилянись
Верхи докупочки,
Гей, там сиділо
Аж два голубочки.	5. А ще гірше тому.
А хто кого любить!
Гей, любить козак
Молоду дівчину.
3. Сиділи, сиділи,
Знялись - полетіли,
Гей, в чистім полі
На роздоллі сні.	6. Любить її, любить,—
Не може узяти,
Гей, любить, любить,—
Не може узяти!

САМА СОБІ ДІВЧИНА ЗДИВУВАЛАСЯ

Moderato
SOLO *SOLO*

Са . ма со . бі дів . чи . на зди . ну . ня . ла . ся, де т . у кра .
со . тонь . ка по . ді . ви . ла . . ся . . ся .

1. Сама собі дівчина здивувалася,
Де її красотонька подівалася. (2)
2. Чи у тому морі, що купалася,
Чи на полотенечку, що втиралася? (2)
3. Чи на полотенечку, що втиралася,
Чи на тому милому, що влюблялася? (2)
4. А ні в тому морі, що купалася,
Ні на полотенечку, що втиралася. (2)
5. Ні на полотенечку, що втиралася,
А на тому милому, що влюблялася! (2)

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА НА СТОДОЛІ

1. Закувала зозуленька
На stodoli na rozii...
Zaplakala dachynionka
V batyka na porozii.	3. Іду яром до криниці,
Коромисло гнеться...
„Чом до мене, моя мати,
Ніхто не пришлеться?“
2. Не куй, не куй, зозуленько,
На stodoli na rozii..
Не плач, не плач, дівчинонько,
В батька на порозі!	4. „Багач, дочко, не захоче,
А бідний не сміє.
Нехай твоя руса коса
Злям челе!“

ОЙ, У ПОЛІ НИВКА

Moderato

1. Ой, у полі нивка,
Кругом материнка...
Там дівчина жито жала.
Гарна чорнобривка. } 2	5. „Як ідеш додому,
Не кажи нікому,
Бо рознесуть ще люди,
Як вітер солому! } 2
2. Жала ж вона, жала,
Сіла спочивати,
Іхав козак з України,
Мусів шапку зняти. } 2	6. А вітер тихенький,
Солома легенька,—
Візьмуть меже люди в зуби.
Я ще ж молодечка! } 2
3. Мусів шапку зняти,
„День добрий“ сказати:
„Помагай Біг, дівча моє,
Тобі жито жати!“ } 2	7. А вже ж ця слава
По всім світі стала,
Що дівчина козаченька
Серденьком назвала. } 2
4. А дівчина стала,
Йому одказала,
Вона ж йому одказала—
Серденьком назвала. } 2	8. А вже ж тая слава
По всім городочку,
Що дівчина козакові
Вишила сорочку. } 2

<p>9. „Вари, мати, вечеряти,
А я ляжу спати,
Обіщався козаченько
Музики найняти!“ } 2</p>	<p>11. „Вари, мати, вечеряти,
А я сяду шити,
Обіщався козаченько
На музиках бути!“ } 2</p>
<p>10. „В нього нема сім пар волів,
Ще й немає хати,—
Він не може, моя доню,
На рушничок стати!“ } 2</p>	<p>12. „В нього нема сім пар волів,
Ані три корови,—
Він не буде тебе знати,
В тебе чорні брови!“ } 2</p>

ОЙ, У ПОЛІ ПРИ ДОРОЗІ

Adagio

1. Ой, у полі при дорозі
Лежить камінь мармуровий,
А на тому каміневі
Сидить хлопець чорнобровий.
2. Ой, сидить же він, сидить
Та й дрібні листи пише,
Дрібні листи написав же,
До дівчини одслав же.
3. „Допоможи мені, Боже,
Цюю дівчину взяти!
Хоч худоби не дждуся,
З хорошою наживуся!
4. А що ж мені по худобі,
Що худоба в дворі буде?
Немила дружинонька —
Ні з ким вийти мені буде!
5. Ой, що ж мені по худобі,
Що худоба двір заляже?
Погана дружинонька
Молодому світ зав'яже!“

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В СТОДОЛІ НА РОЗІ

Moderato

1. Закувала зозуленька
В стодолі на розі...
Заплакала дівчинонька
В сінях на порозі. } 2	3. Скосив гори, скосив гори,
Начав перелог,
Та й зачесав кучерик
Понад чорні брови. } 2
2. „Як же мені не плакати
Та не голосити?
Пішов милий - чорнобривий
На той бік косити!“ } 2	4. „Нехай мої кучерик
Вітрець повіває,
Нехай моя дівчинонька
Хоч год погуляє!“ } 2
5. Гуляла год, гуляла год,
Ще й год і годину,
Вигуляла дівчинонька
Маленьку дитину... } 2	

ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ

1. Йшли корови із діброви,
А овечки з поля ...
Заплакала дівчинонька,
З козаченьком стоя.
2. „Куди ідеш - од'їжджаєш,
Козаче мій, орле?
Ой, хто ж мене, молодою,
До себе пригорне?“
3. „Пригортайся, дівчинонько,
Другому такому,
Тя я не кажи теї правди,
Що мені самому!“
4. „Ой, як мені не казати —
Він стане питати,
Вечір прийде, нудьга найде —
Ні з ким розмовляти ...
5. Ой, як мені не казати —
Він стане питати,
Він пригорне, поцлує.—
Треба розказати!“
6. „Де ти, милий чорнобривий,
Де ти, озовися,
Я ж без тебе тут горюю,
Прийди, подивися!“
7. Де ж ти, милий чорнобривий,
Де ж ти там загинув,
Чи другу там кохав,
А мене покинув?“

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

1. В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила ...
Нема того козаченька, } 2
Що я полюбила.	3. Росла, росла дівчинонька,
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька, } 2
Та й плакати стала.
2. Ой, немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько, } 2
На другу весну!	4. Ой, не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька, } 2
При місяцю стої!
5. Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки ...
Нема мого миленького, } 2
Плачуть карі очки!	

ОЯ, СІВ, ПОЇХАВ

1. Оя, сів, поїхав на вороному коню,
Я залилася, як билинонька в полі. (2)
2. Я залилася, мною вітер колише...
Деся мій милий до мене листок пише. (2)
3. Оя, пише, пише білими рученьками,
А дописує дрібними слізочками. (2)
4. А дописує дрібними слізочками,
А передає бистримі річечками. (2)
5. „Дачино моя, довго не забарюся,
Пройде тиждень цей, додому я вернусь!“ (2)
6. Оя, не тиждень, два, — мого милого нема,
Я залилася, як билинонька, одна! (2)

ОЙ, ДА ВИ, КОМАРИКИ МОЇ

Moderato
SOLO

Ой, да ви, ко. ма. ри. ки мо. ї, да гей, за-що,

CORO

про-що, ой, да ви ку-са-є-те ме-не?

1. Ой, да ви, комарикі мої, да гей,
Зашо, прощо,
Ой, да ви кусаете мене?	5. Ой, та в сад зелененький гулять, да гей!..
Та я сяду ж я,
Ой, да під горіховим кущем.
2. Ой, да ви кусаете мене, да гей,
Кров гарячу,
Ой, да випиваете з мене.	6. Ой, да під горіховим кущем, да гей!..
Да здумую,
Ой, да свою прежнюю любов.
3. Ой, да випиваете з мене, да гей!..
Що од вас же,
Ой, да голівонька болить.	7. Ой, да свою прежнюю любов, да гей!..
Любов наша,
Ой, да любов наша дорога!
4. Ой, да шире серденько шемить, да гей!..
Ой, піду я,
Ой, та в сад зелененький гулять.	8. Ой, да любов наша добра, да гей,
Ой, розлука,
Ой, да розлука да тяжка!

ОЙ, ЗАЖУРЮСЯ, ЗАПЕЧАЛЮСЯ

1. Ой, зажурилося, запечалюся,
Піду в зелен сад, розвеселяюся.
2. В зеленом саду під грушицею
Сидів голубець з голубицею.
3. І цілюються, і мляються,
Правими крильми обнімаються.
4. Ой, десь узився та й вельможний пан,—
Голубочка взяв, голубочку взяв.
5. Узав голубку під праву руку,
Під праву руку, під праву ногу.
6. Під праву руку, під праву ногу,
Приїс додому, пустив додому.
7. Насипав шишона аж по колінця,
А водиченьки по самі крильця.
8. Голубка не їсть, голубка не п'є,
Під ту яблоньку все плакати їде.

9. „Голубко моя, сизокриля,
Не їси, не п'єш, чого все гудеш?“
10. „Ой, як же мені та й бо не густя,—
Немає мого сизокрилого!“
11. Немає мого сизокрилого,
Ще й друга мого чорнобривого!“
12. „Ой, єсть у мене сімсот голубів,
Вибирай, голубко, котрий же таїй!“
13. „Немає мого сизокрилого,
Ще й друга мого чорнобривого!“
14. Він не так гуде, як до мене йде,
Цей не так загув, як мій прежній був!“

ОЙ, ЩО ТЕПЕР Я В ПРЕВЕЛИКІМ ГОРІ

Adagio

Ой, що те . пер я в пре . ве . ли . кім
го . рі, що те . пер мо . я го . лів . ка в не .
во . лі... Ой, сам же я, сам не зна . ю,
що ро . би . ти со . бі ма . ю, а що бі . ли
се . бе алу . жи . ми не ма . ю!

1. Ой, що тепер я в превеликім горі,
Що тепер моя голівка в неволі...
Ой, сам же я, сам не знаю,
Що робити собі маю,
А що біля себе дружини не маю!	3. Ой, вирву я класовий листочок
Та прикрию милої слізочок,
Щоб пташечки не ходили,
Щоб слідочка не збродили,
Мені, молодому, жалю не зробили.
2. Ой, виходив я лужик-бережечки,
Ой, поколов я білий ніжечки,
Та не найшов миленької,
Тільки найшов слідок її,
Що тепер мені горенько без неї.	4. Ой, ти соловей, ти пташко маленька,
Що у тебе голосок тошенький,
Та полети в темні ліса,
Защобечи в три голоса,
Та виведи мене із темного лугу!

5. Ой, та виведи мене з темного лугу...
Зведи, Боже, із вірнецьким другом,
Рівняй гори з долиною,
Зведи друга з дружиною,
А козаченька з тою дівчиною!
6. Ой, перебреду я биструю річку,—
Сидить мила в кінці бережечка,
Біле лице умиває,
Карі очі утирає
Та своєю русою косою.

КОПАВ ЖЕ Я ТА КРИНИЧЕНЬКУ

1. Копав же я та криниченьку
В вишневім саду. (2)
2. Чи не вийде молода дівчина
Рамо по воду? (2)
3. Вийшла, вийшла молода дівчина
Раніше од всіх. (2)
4. Та й набрала та відеречко
Повніше од всіх. (2)
5. Прохав - прохав та відеречка,
Вона й не дала. (2)
6. Давав - давав та золот - перстень,
Вона не взяла. (2)
7. „Боляй тебе, молода дівчино,
Досада взяла! (2)
8. Як я просив та відеречка,
А ти не дала! (2)
9. Як я давав та золот - перстень,
А ти не взяла! (2)
10. Як я копав та криниченьку
Неділечку я дві! (2)
11. Як я кохав молоду дівчину
Людьми, — не собі! (2)

А ВЖЕ ВЕСНА
ВЕСНЯНКА

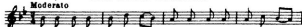
1. А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле. (3)
2. Молодому козикові
Мандрівочка пахне. (3)
3. Помандрував козаченько
У чистеє поле. (3)
4. За ним іде дівчинонька:
„Вернися, соколе!” (3)
5. Помандрував козаченько
З Лубен до Прилуки. (3)
6. Ой, плакала дівчинонька,
Здіймаючи руки. (3)

ІХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Moderato

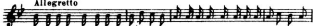

І . хав ко . зак за Ду . наїв, ска . зав: „Діа . чи . но, про . щай!

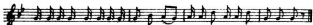

Ти, ко . ни . ку но . ро . нень . кий, не . си та гу . лай!"

Allegretto

Луч . ше бу . ло б, луч . ше бу . ло б не хо . дити, луч . ше бу . ло б, луч . ше бу . ло б не лю . би . ти,

луч . ше бу . ло б, луч . ше бу . ло б ти я не знать, як те . пер, як те . пер про . па . дять.

1. Іхав козак за Дунай,
Сказав: „Дичино, прощай!
Ти, конику воронський,
Неси та гуляй!"

Приспів:

Лучше було б, лучше було б не ходити,
Лучше було б, лучше було б не любить,
Лучше було б, лучше було б ти я не знашь,
Як тепер, як тепер пропадать.

2. Вийшла, ручки зломивши
І тяженько заплакавши:
„Як ти мене покидаєш,—
Тільки подумай!"

Приспів...

3. „Білих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай,—
Мене з пішки із славою
К собі очідай!“

Приспів...

4. „Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!“

Приспів...

5. Постій, постій, козаче!
Твоя діточка плаче,
Як ти ж її покидаєш,—
Тільки подумай!

Приспів...

6. Свиснув козак на коня:
„Оставайся здорова!
Як не згину, то вернусь
Через три годя!“

Приспів...

ОЙ, НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ

Moderato

1. Ой, на гору козак воду носить,
Дівчинонька козаченька просить:
„Козаченьку, мій собою,
Візьми мене із собою,
Помандрую я з тобою!“
2. А мій милий та й на гору на круту,
А я його оченьками проведу,
Оченьками каренькими,
Брівоньками рівненькими,
Слізеньками дрібненькими.
3. Не сама ж я по садочку ходила,
Козаченька за рученьку водила,
Щлувала - милувала,
До серденька пригортала,—
Я ж думала, що він буде мій!
4. „Козаченьку, ти сухотонька моя,
Кажуть люди, що не буду я твоєю!
Кажуть люди, сама бачу,
Не раз, не два на день плачу:
Я ж думала, що ти будеш мій!“

ОЙ, ОД МОРЯ ТА Й ДО МОРЯ

1. Ой, од моря та й до моря
Битая дорога ...
„Куди їдеш - од'їжджаєш,
Любая розмова?“

2. Куди їдеш - од'їжджаєш,
Ти ж мій сизий орле,
А хто мене, молодую,
До серця пригорне?*

3. Нахилийтесь, густі лози,
Куди вітер віє!..
Дивіться, карі очі,
Чи милий не їде!

4. Нахилились густі лози,
Та й вже похилились ...
Дивилися карі очі,
Та й вже зажурились.

5. Хилилися густі лози,
Та й вже повсихали ...
Дивилися карі очі,
Та й плакати стали.

ОХ, І ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

Andante

Ох, і за-ку-ла-ла сь-ка зо-зу-лень-ка в лу-зі,
гей, ох, і за-бо-лі-ла го-ло-вонь-ка,
ще я сер-день-ко в ту-зі. Гей, гей, ох, і за-бо-лі-ла
го-ло-вонь-ка, ще я сер-день-ко в ту-зі.

1. Ох, і закувала сива зозуленька в лузі,
Гей, ох, і заболіла головонька,
Ще я серденько в тузі.
Гей, гей, ох, і заболіла головонька,
Ще я серденько в тузі.
2. Ох, і наступає та чорная хмара з поля...
Гей, ох, і заплакала моя доля,
При місяці стоя.
Гей, гей, ох, і заплакала моя доля,
При місяці стоя.

3. Ох, і не вдавайся, моя щасно доле, в тугу,—

Гей, ох, і не сям же я, та не сям же я

Беру собі другу!

Гей, гей, ох, і не сям же я, та не сям же я

Беру собі другу!

4. Ох, і як заграло-застогнало сине море...

Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,

Тут без мене горе!

Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,

Тут без мене горе!

БРАЛА ДІВКА ЛЬОН ДРІБНЕНЬКИЙ

1. Брала дівка льон дрібненький,
Брала, брала, тожко вистеляла,
Всю долину сходила.
2. Всю долину сходила ...
Та й не зняйшла парня молодого,
Которого любила.
3. Которого любила ...
Полюбила парня молодого,—
У солдати забрали.
4. У солдатики забрали ...
Та й погнали того козаченка
Все битими шляхами.
5. Все битими шляхами ...
За ним, за ним його товариші
Вороними конями.
6. Вороними конями ...
Вийшла дівка за нові ворота,
Вмивається сльозами.
7. Вмивається сльозами ...
„Не плач, не плач, молода дівчино,
Не журися за мною!
8. Не журися за мною ...
Не будь мені тобі чоловіком,
А ти мені жоною!
9. А ти мені жоною ...
Та будь мені тобі рідним братом,
А ти мені сестрою!”

ОЙ, У ЛІСІ НА ОРІСІ

Moderato
SOLO

Ой, у лі. сі на о. рі. сі со. ло. вей. ко ше. бе.

тав. ше. бе. тав. со. ло. вей. ко ше. бе. тав.

SOLO

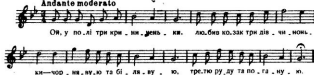
1. Ой, у лісі на орісі
Соловейко щebetав, щebetав,
Соловейко щebetав.
2. На гулянні при компанії
Парень дівку цілував, цілував,
Парень дівку цілував.
3. Цілував же, милував же,
Поки її з ума звів, з ума звів,
Поки її з ума звів.
4. Цілував же, милував же,
Та я став її покидати, покидати,
Та я став її покидати.
5. А дівчині жалко стало,
Стала плакати і ридати, і ридати,
Стала плакати і ридати.
6. А козвку жалко стало,
Почав її вговоряти, вговоряти,
Почав її вговоряти.
7. „Не плач, дівко, не журися,
Ти повік будеш моя, да моя.
Ти повік будеш моя!
8. Дасть бог, призов я одбуду,
Не забуду я тебе, да тебе.
Не забуду я тебе!“

ОЙ, У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Andante moderato

1. Ой, у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки —
Чоринаю та білявую,
Третю руду та поганую.
2. Що чоринаую з душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з рудою-препоганою
Хіба піду розпрощаюся!
3. Чи всі ж тії та садї цвітуть,
Що зрані розвиваються?
Чи всі ж тії та віnciaються,
Що любляться та кохаються?
4. Половина та садів цвіте,
Половина обсіпається.
Одна пара та віnciaється,
А другя розлучається.
5. Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, не їдь та у Крим по сіль,
Бо застанеш молодницею!
6. Любив я тебе дівчиною,
Любитиму молодницею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею!

КОЛО МЛИНА, КОЛО БРОДУ

1. Коло млина, коло броду (2)
Для голуби пили воду.
2. Вони пили, вуркотили, (2)
Ізнялися, полетіли.
3. Ізнялися, полинули, (2)
Крилочками стрепенули.
4. Крилочками стрепенули, (2)
Про'кохання спом'нули.
5. Тому горе, що кохав, — (2)
З стрепен ніжок не виймає!

ТЕРЕН В ПОЛЮ

Moderato

1. „Терен в полію, терен в полію,—
Піду покояншу...
На кого ж я, товаришу,
Цю дівчину лишу?*	4. Козак з війська повертає,
Вступає до хати,—
Мале дитя, невеличке,
Вчиться рачкувати.
2. „Ой, на мене, товаришу,
На мене, на мене!
Буду ж шанувати
Ще й краще від тебе!*	5. „Бодай тебе, товаришу.
Лихая година!
Де це взялась у дівчини
Маленька дитина?
3. „Доглянь, доглянь, товаришу,
Доглянь мої дітки,
Як я з війська повернуся,—
Нап'ємся горілки!*	6. З коня впаду, з коня впаду,
Впаду — не заб'юся,
Як погляну на дівчину,—
Сльозами заллюся!*

ЯК У САДУ, ТАК І В ЛІСІ

1. Як у саду, так і в лісі,
Як у саду, ох, і так у лісі
Соловейко, ох, і на орісі.
2. А зозуля на калині,
А зозуля, ох, і на калині...
Десь мій милий, ох, і на чужині.
3. На воронім коні грає,
На воронім, ох, і коні грає,
На сонечко, ох, і поглядає.
4. Чи високо сонце сходить,
Чи високо, ох, і сонце сходить...
Чогось мила невесела ходить.
5. Бачу милу по личеньку,
Бачу милу, ох, і по личеньку,
Що не спала, ох, і всю ніченьку.
6. Бачу милу по білому,
Бачу милу, ох, і по білому,
Що скучає, ох, і по милому.

ПЛИВЕ ЧОВЕН

Andantino

1. Пливе човен, води повен,
Та все хлоп-хлоп-хлоп-хлоп!.. (3)	6. Молодому козакові
Тютюк купувати! (3)
2. Іде козак до дівчини,
Та все тюп-тюп-тюп-тюп! (3)	7. Пливе човен, води повен,
Та я накрився лубом... (3)
3. Пливе човен, води повен,
Та я накритий листом... (3)	8. Оя, не хвастай, козаченьку,
Кучерявим чубом! (3)
4. Не хвалися, дівчинонько,
Червоним намистом! (3)	9. Бо прийдеться-доведеться
Під аршин ставати, (3)
5. Бо прийдеться-доведеться
Намисто збувати, (3)	10. Молодого козаченька
В військo віддавати! (3)

ОЙ, ТАМ ЗА ДУНАЄМ

Moderato

1. Ой, там за Дунаєм,
Та за тихим Дунаєм
Молодець гуляє. (2)	5. Не так на окраїну,
Та не так на окраїну,
Як на ту дівчину!* (2)
2. Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
На той бік гукає. (2)	6. „По світлоньці ходжу,
Та по світлоньці ходжу,
Та й не находитися. (2)
3. „Подай, подай перевозу,
Та подай перевозу,
Я перевезуся! (2)	7. Кого вірно люблю,
Та кого вірно люблю,
То й не надивляюся. (2)
4. На свою окраїну,
Та на свою окраїну
Ще раз подивляюся. (2)	8. Кого ж ненавиджу,
Та кого ненавиджу,
З тим не розминуся!* (2)

ОЙ, ТЕМНАЯ ТА НЕВИДНАЯ НІЧЕНЬКА

Moderato

1. Ой, темная та невидная ніченька. (2)
2. Ой, журиться та соколова матінка: (2)
3. „Ой, десь мого ясного сокола нема, (2)
4. Ой, десь його чорні галоньки спинили. (2)
5. Ой, десь його пивом та вином частують, (2)
6. Ой, десь йому чорну галоньку готують, (2)
7. Ой, галоньку, ой, дівчиноньку готують. (2)
8. Ой, десь взялися на ясному небі хмари — (2)
9. Що галонька та соколу не до пари. (2)
10. Ой, розай, вітре, ой, розай чорну хмароньку,* (2)
11. Ой, покинь, сину, ой, покинь чужу дівоньку!* (2)

ТА НЄМА ГІРШ НІКОМУ

Andante

1. Та нема гірш нікому,
Як тій сиротині:
Ніхто не пригорне
При лхій годині! } 2

2. Та не пригорне батько,
Не пригорне мати,
Тільки той пригорне,
Що думає взяти. } 2

3. Та вилетіли гуси
З далекого краю,
Замутили воду
В тихому Дунаю. } 2

4. Та бодай сірі гуси
З пір'ячком пропали,
Що нас розлучили,
Як голубів пару! } 2

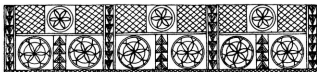
5. Як ми кохалися,
Як зерно в горісі,—
Тепер розійшлися,
Як туман по лісі! } 2

6. Як ми кохалися,
Як голубів пара,—
Тепер розійшлися,
Як чорная хмара! } 2

7. Ой, у полі криниця,
Там вода лясняється,
А люди говорять,
Що я ледащиця. } 2

8. Ой, я ледащиця,
Не хочу робити;
Та їду в корчому
Мед-горілку пити! } 2

ОЙ, ВИЙДУ Я НА МОГИЛУ

1. Ой, вийду я на могилу —
Могилы висока,
Поднялюся на долину —
Долина глибока.	4. Не смійтеся, воріженьки,
На сміх вам не буде,
А з нашого закохання
Нічого не буде!
2. А по тії долиноньці
Буйний вітер віє...
Ой, здається, не журюся —
Само серце мліє.	5. Два голуби воду пили,
А два колотили...
Бодай тії та сконали,
Що нас розлучили!
3. Ой, здається, що не плачу —
Самі сльози ллються,
А як вийду на вулицю,—
Вороги сміються.	6. Бодай тії не сконали,
А щастя не мали,
Що взяли нас розлучили
З прекрасної пари!

ЧОМ ДУБ НЕ ЗЕЛЕНИЙ

Andante

1. Чом дуб не зелений?
Бо туча прибила...
Козак не веселий,
Бо лиха година. 2	4. Тільки ж мені я паря,
Що оченьки карі,
Тільки я до любові,
Що чорні брови. 2
2. „Ой, як мені, мати,
Веселому бути?
Любив дівчиноньку,
Та я узяли люди. 2	5. Чорні брови маю,
Та я не оженився,
Піду до річеньки—
З жалю утоплюся!* 2
3. Любив дівчиноньку,
Та я узяли люди,—
Мені, молодому,
Парочки не буде! 2	6. „Не топись, козаче,
Бо душу загубиш!
Ходім повинчаймось,
Коли вірно любиш!* 2

ОЙ, ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЯСЕН МІСЯЦЮ

1. Ой, зійди, зійди,
Ясен місяцю,
Як млинове коло!..
Ой, вийди, вийди,
Серце-дівчино,
Та промов до мене слово!*

3. Ой, не бий, мати,
І не лай, мати,
Та не роби каліченьки,
Зав'яжи очі
Темної ночі
Та веди до річеньки!

2. Ох, і рада б я
Та виходити
І з тобою говорити,
Так судять-гудять
Вражії люди,
Хотять же нас розлучити!

4. А як приведеш
Та до річеньки,—
Розв'яжи кріпкі очі:
Нехай гляну я
Та подивлюся,
З світом білим попрощаюся!

5. Ой, світе ясний,
Світе прекрасний,
Як же тобі тяжко жити,
Ой, іще тяжче
Молодесенькій.
Не наживишся, умирати!*

НЕ СПІВАЙТЕ, ПІВНИЧЕНЬКИ

Andante

Не спі-вай-те, пів-ни-чень-ки, не вмен-шай-те но-чі,

бо ще ж мо-ї не ви-спа-лись ка-рень-кі - ї о-чі!

1. Не співайте, півниченьки,
Не вменшайте ночі,
Бо ще ж мої не виспались
Каренькі очі!	3. Минулися мої ходи
Через три городи...
Серце ж моє коханек,
Любитися годі!
2. Тоді ж мої очки спали,
Ніжки спочивали,
Ой, як були малесенькі,
Гей, любитися не знали.	4. Ой, як годі любитися,
То годі й ходити,—
Нехай же нас перестануть
Гей, вороги судити!
5. Ой, судять нас воріженьки,
Та й судять нас люди,
Що з нашого коханнячка
Нічого не буде!	

ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

Andantino

1. Половина саду цвіте,
Половина в'яне...
Перше ходив, вірно любив,
Тепер не заглине. } 2	4. З мурової криниченьки
Коня напуває,
А на мене, молодую,
Скоса поглядає. } 2
2. Перше ходив, вірно любив,
Тепер не заглине,
Через мое подвір'ячко } 2
Сивим конем грає.	5. „Годі, годі, козаченьку,
Скоса поглядати,
Ходи, сядеш коло мене — } 2
Щось маю сказати!“
3. На зеленім барвіночку
Коня помасяє,
З мурової криниченьки } 2
Коня напуває.	6. Ходи, сядеш коло мене —
Щось маю сказати:
Через тяжкі воріженьки } 2
Мусиш покидати!“
7. „Тече річка невеличка,
Скочу, перескочу...
Таки візьму чорняву, } 2
Бо я її хочу!“	

ОЙ, ВІД САДУ

Moderato

1. Ой, від саду та до моря
Битая дорога...
Куди моя поїхала
Любая розмова?	4. Над новими воротами
Чорна хмара стала...
А на мене, молоденьку,
Поговір та слава.
2. „Куди ідеш, виїжджаєш,
Сизокрилий орле?
А хто ж мене, молоденьку,
Та до себе пригорне?“	5. А я тую чорну хмару
Рукавом розвію...
Перебула поговор,
Перебуду й славу!
3. „Пригортайся, моя мила,
Пригортайся другому,
Лиш не кажи тої правди,
Як мені самому!“	6. Ой, не зійде дрібен дощик
Без хмари, без грому...
Ой, не вийде дівча заміж
Та й без поговору.
7. Нагримиться, нагримиться —
Дрібен дощик зійде,
Наситяться воріженьки —
Дівча заміж вийде!	

ОЙ, ПІДУ Я В САД ГУЛЯТЬ

1. Ой, піду я в сад гулять, (2)
Ой, в саду вишеньки шумлять.	5. Коли любиш, то люби, (2)
А поговору не роби!
2. В саду вишеньки шумлять... (2)
Ой, за нас люди говорять.	6. Бо то, серце, поговір, (2)
А люди кажуть, що ти мій.
3. Все про тебе, про мене, (2)
Ой, що ти ходиш до мене.	7. Бо то, серце, славоночка, (2)
А люди скажуть — правдоночка.
4. Коли ходиш, то ходи, (2)
Ой, коли любиш, то люби.	8. Ой, піду я у лісок, (2)
Ой, пушу стиха голосок.
9. Чи мій милий не вчує, (2)
Ой, чи він другу цілує?	

ОЙ, У ПОЛІ ТРИ ДОРІЖКИ РІЗНО

1. Ой, у полі
Три доріжки різно...
Ходить козак
До дівчини пізно.
2. „Ой, не ходи ти,
Козаче, до мене:
Буде слава
На тебе я на мене.
3. Ще я на твого
Коне вороного,
Ще я на тебе,
Хлопця молодого!”
4. „Ой, я слави,
Слави не боюся,
З ким люблюся,—
Не наговорюся!
5. З ким люблюся,—
Не наговорюся,
З ким кохаюсь,—
Не нарозмовляюсь!”

НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

1. На городі верба рясна ... (2)
Там стояла дівка красна.	6. А ми в парі ходять будем, (2)
Дружка дружку любить будем!
2. Хороша та вродлива, (2)
І доля нещаслива.	7. Та підемо у лісочок (2)
На жовтесенький пісочок.
3. І доля нещаслива — (2)
Нема того, що любила.	8. Там сядемо-одлишемо, (2)
Дрібні листи напишемо.
4. Нема його, та я не буде — (2)
Розражали вражі люди.	9. Дрібні листи напишемо (2)
Та до батька одішлемо.
5. Розражали-розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.	10. Нехай батько не турбує, (2)
Нам віночка не купує!

ПІД НАШОЮ ЛЕВАДОЮ

1. Під нашою левадою (2)
Росте жито з лободою.	5. Битим шляхом Роман їде, (2)
Під ним сивий коник грає.
2. Ой, там Гандзя жито жала, (2)
В правій руці серп держала.	6. Під ним сивий коник грає, (2)
На конику сідло сне.
3. В правій руці серп держала, (2)
А лівою підбирала.	7. „Ой, Романе, Романочку, (2)
Лав' мати щораночку.
4. А лівою підбирала, (2)
На битий шлях поглядала.	8. Ще я казала—буду бити, (2)
Щоб Романа не любити!”

ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

1. Ой, у полі криниченька, (2)
Кругом неї травиченька.	7. „Де ж ти, доню, барилася? (2)
Вже я вечери зварилася!“
2. Ой, там Роман воли пасе, (2)
Там дівчина воду несе.	8. „Налетіли гуси з броду, (2)
Сколотили з піском воду.
3. Ой, став Роман жартувати, (2)
З відер воду виливати.	9. Я, молода, постояла, (2)
Доки вода встоялася!“
4. „Годі, Роман, жартувати, (2)
З відер воду виливати!“	10. „Брешеш, дождю, не стояла, (2)
Ти з Романом розмовляла!“
5. Бо нерідну ньеньку маю, (2)
Буде бити, добре знаю.	11. „Щиру правду признаюся, (2)
Що з Романом кохаюся.
6. Не так бити, як лаяти, (2)
Щоб з Романом не стояти!“	12. А він чорний, я русава: (2)
Зійдемося,— буде пара!“

ЧИ ТИ, МИЛИЙ, ПИЛОМ ПРИПАВ

Andantino

1. Чи ти, милий, пилом припав,
Чи метелицею?	4. Ти все нещукую свою слухав,
Мене покидаєш,
Покидаєш сиротину,
Іншої шукаєш!
2. Чом не ходиш ти до мене
Крутими горами,—
Покидаєш сиротину
Поміж ворогами!	5. Найдеш собі дівчиноньку
З карими очима:
„Буде тобі, серце моє,
Камінь за плечима!
3. Чом ти, милий, не послухав,
Як тобі казала:
„Ходім, серце, повинчаймось,
Щоб мати не знала?”	6. Найдеш собі дівчиноньку
З чорними бровами,
Та не знайдеш тої правди,
Що була між нами!

ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК

1. Зелений дубочок
На яр похилився,
А сні своїй неньці
В ніженьки вклонився.
2. „Ой, час-пора, мати,
Мене оженити:
Прийде нічка темна,
Ні з ким говорити!“
3. „Ой, на ж тобі, синку,
Рубля золотого,
Купи собі, синку,
Коня вороного.
4. Купи собі, синку,
Коня вороного,
Постав у ставочок,
Говори до нього!“
5. „Говорив я нічку,
Говорна другу,
А на третю нічку
Мій кінь не говорить.
6. А на третю нічку
Мій кінь не говорить,
До сирі землі
Головоньку клонить.
7. Ой, коню мій, коню,
Чого не говориш,
До сирі землі
Головоньку клониш?
8. Чи я тобі тяжкий,
Чи я тобі важкий,
Чи тяжка-важка
Золотая зброя?“
9. „Ти мені не тяжкий,
Ти мені не важкий,
Не тяжка, не важка
Золотая зброя.
10. Тяжкі ж мені, важкі
Твої вечоринці,
Твої вечоринці,
Ще я полюбовниці.

11. Як вечір приходить,
Ти мене сідаєш,
Ти мене сідаєш,
На всю ніч рушаєш.	14. Ногами стискаєш,
Та все поспішаєш,
До хати приїдеш,
До стовба прив'яжеш.
12. Через поле їдеш —
Та я не попасаєш,
Через річку бредеш —
Та я не напуваєш.	15. До хати приїдеш,
До стовба прив'яжеш,
Сам їдеш до дівчини,
Усю ніч просидиш.
13. Як на гору їдеш —
Нагайкою креш,
Як з гори зїжджаєш —
Ногами стискаєш.	16. Усю ніч просидиш,
До світа гуляєш,
Мене, вороного,
Зовсім забуваєш!"

ОЙ, ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

Moderate
SOLO

Ой, хме - лю ж мій, хме - лю, хме - лю зе - ле - нень - кий,

SOLO

де ж ти, хме - лю, зиму зимував, що й не роз - ви - вав - ся? , вав - ся?

1. „Ой, хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував, } 2
Що й не розвивався?*
2. „Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині, } 2
Та й не розвивався!..*
3. „Ой, сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував, } 2
Що й не роззувався?*
4. „Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої удовиці, } 2
Що святати буду!*
5. „Ой, сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удовиці, } 2
Бо щастя не буде!

6. Бо вдовине серце,
 Як осіннє сонце,—
 Воно світить, світить та не гріє, } 2
 Все холодом віє.

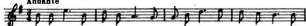
7. А дівоче серце,
 Як весняне сонце,—
 Ой, хоч воно та й хмарнесеньке, } 2
 А все теплесеньке!*

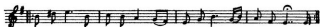

ОЙ, ЗА ЛІСОМ, ЗА ТЕМНЕНЬКИМ

Andante

Ой, за лі . сом, за тем,нень,ким бра,ла вдо - па льон дріб,нень,кий...

бра,ла, бра,ла, ви,би,ра,ла, жа,ліб,мо - ї за,спі,ва,ла...

1. Ой, за лісом, за темненьким
Брала вдова льон дрібненький...
Брала, брала, вибирала, } 2
Жалібною заспівала...
2. Ой, там Василь сіно косить,
Аж до нього голос носить...
Кинув косу на лавоньку, } 2
А сам пішов додомоньку.
3. А сам пішов додомоньку,
Та й сів собі на лавоньку,
Та й сів собі на лавоньку, } 2
Склонив на стіл головоньку.
4. Його мати питається:
„Чого сидиш та й думаєш,
Чого сидиш та й думаєш,
Чому не п'єш, не гуляєш?“ } 2
5. „Позволь, мати, женитися,
Позволь, мати, вдову взяти!..
Позволь, мати, вдову взяти —
Буду пити та й гуляти!“ } 2
6. „Вдова, сику, мужа мала,—
Буду тяжко проклинати!“¹
Василь мати не слухає, } 2
Вивів коня та й сідає.
7. Його мати виражає
Та й тяженько проклинає:
„Щоб ти їхав — не доїхав,
Щоб ти відти не приїхав!“ } 2
8. Ой, виїхав в чисте поле,
А став коник горочкою,
Ой, став коник горочкою, } 2
А сидільце купиною.
9. Ой, сидільце купиною,
А нагайка гадиною,
Ой, нагайка гадиною, } 2
А поєсок дорогою.
10. Ой, поєсок дорогою,
А шапочка криницею,
Ой, шапочка криницею, } 2
Чобіточки — два дубочки.

¹ Буду проклинати — буду проклинати.

<p>11. Ой, шапочка криницею,
Чобіточки — два дубочки,
Чобіточки — два дубочки,
А сам Василь — зелен явір. } 2</p>	<p>14. Стала мати листи рвати,
Та й став явір розмовляти:
„Ненько ж моя рідненькая,
Не рви з мене ціл листи! } 2</p>
<p>12. У неділю дуже рано
Гнала мати в гай телята ...
Стала хмара наступати,
І став дощик накрапати. } 2</p>	<p>15. Ненько ж моя рідненькая,
Не рви з мене ціл листи:
Я не явір зеленийкий,—
Я твій синок молоденький! } 2</p>
<p>13. Стала мати утікати
Під явора зеленого,
Під явора зеленого —
Під Василя молодого. } 2</p>	<p>16. „Іди, сину, додомочку,
Нехай змию головочку!
Нехай змию головочку,—
Сватай, сину, удовочку! } 2</p>
17. Нехай змию головочку,—
 Сватай, сину, удовочку!*
 „Вдова, мамко, мужа мала,—
 Будеш тяжко проклинала! ” } 2

ОЙ, У ПОЛІ ОЗЕРЦЕ

1. Ой, у полі озерце,
 Там плавало відерце —
 Соснові кленки, а дубове денце... } 2
 Не цураймося, серце!
2. Не раз, не два із журбою
 Та стояв я під вербою...
 „Вийди, дівчино, вийди, рибчино, } 2
 Поговоримо з тобою!“
3. „Ой, рада б я виходити
 І з тобою говорити,
 Так лежить нелюб на правій руці, } 2
 Так боюся розбудити!“
4. Ти, козаче молоденький,
 В тебе коник вороженький:
 Сідлай коня та їдь з двора, } 2
 Бо ти не мій, а не твій!“

5. Козак коника сідає,
З кониченьком розмовляє:
„Біжи, мій коню, біжи, вороненький, } 2
Аж до тихого Дунаю!
6. А я піду, а я піду
В темний луг по калину,
Чи не побачу, а чи не зустріну } 2
Свою вірну дівчину!“
7. Моя вірна дівчина
В темнім лузі заблудила,
Тільки слідочок спід білих ніжечок, } 2
Де милая походила.
8. Ой, і зірву ж я листочок,
Та й прикрию той слідочок,
Щоб не засипав та щоб не завіяв } 2
Буйний вітер пісочок!

ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ

Moderato
SOLO

По- під мо- стом, мо- стом ро- сте тра- ва ро- стом ... Люблю, ма- ти,

CHORO

то- го ко- за- чень- ка, що ви- со- кий ро- стом, ро- стом.

1. 2.

1. Попід мостом, мостом
Росте трава ростом ...
Люблю, мати, того козаченька, } 2
Що високий ростом.
2. Не я його люблю,—
Любить моя мати ...
З ким стояла, в саду розмовляла, } 2
Й підківочки знати.
3. Ой, коли б же мені
Ранше неньки встати,
Да вирвати в саду василечки, } 2
Слід позамітати!
4. Ой, у мене ненька
Ранше мене встала,
Та вирвала в саду василечки, } 2
Слід позамітала.

КОЛО БРОДУ, БРОДУ .

1. Коло броду, броду
Брала ділака воду,
Сподобала Марка —
Хороший на вроду.	5. Стали спочивати ...
Став грім нагримати,
Став грім нагримати,
Став дощ накрапати ...
2. „Ой, Марку мій, Марку,
Щось мію сказати:
Сватай мене, Марку,
Чи не оддасть мати?“	6. Став грім нагримати,
Став дощ накрапати,
Став дощ накрапати,
Став Марко дрімати.
3. „Як не оддасть мати,
Будем мандрувати;
Помандруєм пішки
Темненької нічки!“	7. „Ой, Марку мій, Марку,
Не дрімай зо мною!
Чи бачиш ти, Марку,—
Погоня за мною!“
4. Мандрували поле,
Мандрували друге,
А на третім полі
Стали спочивати.	8. Як доженуть нас же,
То мене завернуть,
Тобі, серце - Марку,
З пліч голівку звернуть!“
•	9. Як догнали нас же,—
Мене завернули,
А могому Марку
Голівку звернули.

ДЕ Ж МИ БУДЕМ НОЧУВАТИ

Andante

1. Де ж ми бу . дем но . чу . ва . ти . ти ж , мо . ло . денький ко . за . че ?
3. Що ж ми со . бі по . сте . ля . мо . ти ж , мо . ло . денький ко . за . че ?
2. В лі . сі під ду . бом , під зе . ле . неньким , ти ж , мо . я лю . ба дів . чи . но !
4. Бі . ле ре . бер . це під мо . є сер . це . ти ж , мо . я лю . ба дів . чи . но !

1. „Де ж ми будем ночувати,
Ти ж, молоденький козаче?“
2. „В лісі під дубом, під зелененьким,
Ти ж, моя люба дівчино!“
3. „Що ж ми собі постелимо,
Ти ж, молоденький козаче?“
4. „Біле реберце під моє серце,
Ти ж, моя люба дівчино!“
5. „Чим же ми накриємося,
Ти ж, молоденький козаче?“
6. „З дуба листочком дрібним - зеленим,
Ти ж, моя люба дівчино!“
7. „Чим же ми укриємося,
Ти ж, молоденький козаче?“

8. „Я водою, а ти слезою,
Ти ж, моя люба дівчино!“
9. „Чим же ми обітремоси,
Ти ж, молоденький козаچه?“
10. „Я рушничком, а ти платочком,
Ти ж, моя люба дівчино!“
11. „Що ж ми будемо снідати,
Ти ж, молоденький козаче?“
12. „Я буду булку, ти думай думку,
Ти ж, моя люба дівчино!“
13. „Яку ж мені думку думати,
Ти ж, молоденький козаче?“
14. „Я йду до роду, ти скачи в воду,
Ти ж, моя люба дівчино!“
15. „Як же ж мені в воду скакати,
Ти ж, молоденький козаче?“
16. „Я ж тобі кажу, скачи підразу,
Ти ж, моя люба дівчино!“

ОЙ, НЕ СВИТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

1. Ой, не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому! (2)	2. Світи йому ранесенько,
Та й розганяй хмари,
А якже він іншу має,
То зайдя за хмари! (2)
3. Світив місяць, світив ясний,
Та й зайшов за тіні;
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милый! (2)	

ОЙ, ДА СВІТИ, МІСЯЦЬ

Andante
SOLO

1. Ой, да світи, ні . сядь, ой, да світи, яс . ний.

SOLO

гей, ще й по . лу . нош . на . я зо . ре . ряті

Заспіває до 5-тстрофи

5. Ні дівкою, ні адо . во . ю — покриткою моло . до . ю...

1. Ой, да світи, місяць,
Ой, да світи, ясний, гей,
Ще й полуношная зоря! (2)

3. Милый уїжджає,
Меже покидає, гей,
Остаюся я сиротою. (2)

2. Ой, та й просвіти ж ти
Милому дорогу, гей,
Куди милый уїжджа! (2)

4. Ой, да сиротою,
Та ще й не простою, гей,
Ні дівкою, ні адовою. (2)

5. Ні дівкою, ні адовою —
Покриткою молодю, гей,
Покриткою молодю. (2)

ОЙ, У ПОЛІ, ОЙ, У ПОЛІ

1. Ой, у полі,
Ой, у полі та туман-джинно,
За туманом нічого не видно.
2. Тільки видно,
Тільки видно та криниченьку,
Холодную та і водиченьку.
3. Ой, там дівка,
Ой, там дівка та й воду брала...
Улан коня та і напуває.
4. Дівка коню,
Дівка коню води підливає,
Улан дівку та і підмовляє.
5. „Ой, поїдьмо,
Ой, поїдьмо, та й дівонько, з нами,
З молодими та улаками!“
6. Проїшли поле,
Проїшли поле, пройшли вони друге,
На третьому стали спочивати.

7. На третьому,
На третьому стали спочивати,
Стала дівка плакати й ридати.
8. „Ой, боже ж мій,
Ой, боже ж мій, що я зробила,
Батька й женьку та і розсердила!
9. Ой, уляни,
Ой, уляни, ой, ви молодіі,
А де ж ваші доми кам'яніі?
10. А де ж ваші,
А де ж ваші сади зеленіі,
А де ж ваші трави шовковіі?“
11. „Годі, дітко,-
Годі, дітко, про трави питати,
Батька й матір треба забувати!“

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Adagio
SOLO

Ти - хо, ти - хо Ду - най во - ду не - се.

CHORO

а ще тих - ше дів - ка ко - су че - ше.

1. Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше. (2)
2. Вона чеше, та й на Дунай несе:
„Пливй, косо, тихо за водою! (2)
3. Пливй, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою!“ (2)
4. В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький. (2)
5. Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький. (2)
6. Сидить собі, на скрипочку грає,
Струна струні стиха промовляє. (2)
7. Нема краю тихому Дунаю,
Нема влину вдовиному сину. (2)
8. Нема влину вдовиному сину,
Що звів з ума молоду дівчину. (2)
9. А ізвівши, на коника сівши:
„Останайся, слави набирайся! (2)
10. А я, молод, слави не боюся,
Вийду з села, зараз оженися! (2)
11. Як захочу, то пришию квітку,
А ти, діва, надівай намітку! (2)
12. Тепер же ти ні жінка, ні діва,
Тепер же ти—людська поговорка!“ (2)

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

1. Посадила огірочки
Близько над водою,
Поливала огірочки
Дрібною сльозою.	4. Летить орел сизокрилий,
Та й летючі криже:
„Перекажи дівиновіці,
Що за мною плаче!
2. Ростіть, ростіть, огірочки,
В чотири листочки!..
Не бачила миленького
Аж три вечірочки!	5. Нехай вона та й не плаче,
Бо я не журюся;
Нехай вона заміж іде,
А я ожениюся!”
3. На четвертий побачила,
Як череду гнала,
Не сказала „добрийвечір”,
Бо мати стояла.	6. „Бодай тебе та й женила
Лихая година,—
Із’язала мені руки
Малая дитина!”

ОЙ, НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

Moderato

Ой, не хо.ди. Грн. цю, та й на ве.чер.ни.ці, бо жа ве.чер.
ни.цях ді.вки ча.рів.ни.ці! Од.на дів.чи.на чор.но.бри.
за.я. та й ча.рів.ни.чень.ка спра.вед.ли.ва.є.

1. Ой, не ходи, Грицю, та й на вечериці,
Бо на вечерицях дівки чарівниці!
Одна дівчина чорнобрива,
Та й чарівниченька справедлива.
2. У неділю рано зілля копала,
А у понеділок переполоскала,
А у вівторок зілля варила,
А в середу рано Гриця отруїла.
3. Прийшов четвер — та вже Гриць умер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця.
А в суботу рано мати дочку біла:
„Нащо ти, дочко, Гриця отруїла?“
4. „Ой, мати, мати, жаль ваги не має,
Нехай же Гриць разом та двох не кохас!
Нехай він не буде ні йя, ні мені,
Нехай достанеться він сирій землі!“

5. Оце тобі, Грицю, я так ізробила,
Що через тебе мене мати була!
Оце ж тобі, Грицю, за тес заплата --
Із чотирьох дощок дубовая хата!"

ОЙ, СЕРБИНЕ - СЕРБИНОЧКУ

1. „Ой, Сербине - Сербиночку, (2)
Сватай мене, дівчиночку!“	8. Дурна дівка послухала (2)
Та я отрутовьки набрала:
2. „Ой, рад би я тебе сватать, (2)
Та боюся твого брата!“	9. Іще братик у дорозі, (2)
А отрута на порозі.
3. „Ой, я б його отруїла, (2)
Та не знаю того зілля!“	10. Тільки братик на ворота, (2)
А отрута коло рота.
4. „Ой, у полі єсть могила, (2)
На могилі єсть калина.	11. „Ой, на тобі, брате, пиво, (2)
Що для тебе наварила!“
5. На могилі єсть калина, (2)
В тій калині єсть гадина.	12. Козак пиво як напився, (2)
Та я за серденько схопився.
6. На катину сонце пече, (2)
А з гадини отрут тече.	13. Ой, за серденько схопився (2)
І з коника похилився.
7. Підстав, дівко, кошовочку (2)
Під гадину головочку!..“	14. „Яке, сестро, хмільне пиво, (2)
Що за серденько вхопило!

15. Що за серденько вхопило (2)
І з коника похилило!..*

16. Пиво своє ізробило, (2)
Та я братика ізгубило.

17. Дзвони тихо задзвонили — (2)
То братика хоронили.

18. І братика поховали, (2)
А сестрицю зарубали.

БЕРЕЗА СТОЯЛА

1. Береза стояла,
Дя тонкая, тонкая
Дя висока стояла,
Дя ше й кучерява.	5. Не плач, черноброва!...
„Да, ой, як же мені
Дя не плакати,—
Самі сльози ллються.
2. Дя ше й кучерява...
Дя під тією
Дя березою
Дячина дя стояла.	6. Самі сльози ллються...
Дя що за мною,
Дя молодію,
Дя козакі б'ються.
3. Дячина стояла...
Дя вона стояла,
Дя розмовляла,
Плакала, ше й ридала.	7. Два козакі б'ються...
Дя не бійтеся,
Дя не ляйтеся,
Бо я двом вам не буду!
4. Плакала, ридала...
„Дя не плач, дівко,
Дя не плач, красна,
Не плач, черноброва!	8. Бо двом же не буду...
Ой, дя одному,
Дя чорнявому
Парню молодому!

ОЙ, ЧИЇ Ж ТО СІРІ ВОЛИ

Andante
DUO

1. Ой, чиї ж то сі . рі во . ли по го . рі хо . ди . ли?

SOLO *DUO*

2. По го . рі хо . ди . ли... Ой, то ж то . го
3. Що ми втрох лю . би . ли... Що пер . ва . а

ко . за . чень . ка, що ми втрох лю . би . ли.
по . лю . би . ла, ла . точ . ки да . ри . ла.

1. Ой, чиї ж то сірі воли
По горі ходили?

2. По горі ходили ...
Ой, то ж того козаченька,
Що ми втрох любили.	6. Та й причарувала ...
Чарувала ручки й ніжки,
Ще й карії очки.
3. Що ми втрох любили ...
Що перва полюбила,
Платочки дарила.	7. Ще й карії очки ...
Щоб не ходив до дівчини
Темньої ночки.
4. Платочки дарила ...
Що друга полюбила,
Постіль білу слаа.	8. Темньої ночки ...
„Буду ходять, буду любить,
Буду признаваться!
5. Постіль білу слаа ...
А третя полюбила,
Та й причарувала.	9. Буду признаваться ...
Бо я з нею, молодою,
Хочу повінчатись!

КОЛО МЛИНА КРЕМІНИНА

Andante
SOLO

Ко . ло мли . на кре . мі . ни . на, за . ці . ла ка . ли . на ...
ді . чи ...

За . хо . ті . ла в са . ду спа . ти мо . ло . да ді . ви . чи . на,

за . хо . ті . ла в са . ду спа . ти мо . ло . да ді . ви . чи . на.

1. Коло млина кременіна,
Зацїла калина ...
Захотїла в саду спати } 2
Молода дївчина.
2. А як вона захотїла
Межи яблуньками,
Мала вона розмовоцьку } 2
З трьома козаками.
3. „Вари, мати, печеряти,
Я їду в сад гуляти,
Як запіють перші півні,
Я ввійду до хати!“ } 2
4. Пють півні, пють другї,
А курка кокоче ...
Кличе мати вечеряти, } 2
А дочка не хоче.

5. „Ой, вечерай, моя мамцю,
 Та я що наварила,
 Бо вже мені, молоденькій,
 Вечеря не мила!“ } 2

6. Ішли хлопці повід сад,
 Начали співати,
 А дівчині жалко стало,
 Начала плакати. } 2

7. Ішли хлопці повід сад,
 Чобітками крешуть...
 А дівчині молоденькій
 Русу косу чешуть... } 2

ОЙ, У ПОЛІ ЖИТО

1. Ой, у полі жито
Копитами збито,
Під білою березою
Козаченька вбито. 2	3. Ой, як вийшла мила,
Голубовська сива,
Як підняла китаечку, 2
Та й заголосила.
2. Ой, убито, вбито,
Затягнемо в жито,
Червоною китаюкою
Личенько накрито. 2	4. Ой, вийшла друга,
Та й вже не така,
Як підняла китаечку, 2
Та й поцілувала.
5. Ой, як вийшла третя
Спід білої хати:
„Було ж тобі, вражий сину, 2
Нас трьох не кохати!“	

А В ПОЛЮ БЕРЕЗА

Moderato
SOLO

А в по . лю бе . ре . за , а в по . лю ку . дря . ва ,

Largo
CORO

хто йде, не мняє . на . є . бе . ре . зу ла . має . є . має . є .

1. А в полю береза,
А в полю кудрява,
Хто йде, не минає,
Березу ламає. } 2	5. До стіни очима,
До мене плечима,
До стіни говорить,
А стіна не чує. } 2
2. Хто йде, не минає,
Березу ламає...
Горе ж тому жити
Що пари не має! } 2	6. „Хто мене роздягне,
Хто мене роззує,
В рум'янее личко
Сім раз пошлює?“ } 2
3. Горе ж тому жити,
Що пари не має,
А ще гірше тому,
Що вдвох ся кохає. } 2	7. Обізвалась мила
В сінях на порозі:
„Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую!“ } 2
4. А вже день біленький,
Іде мій миленький
До нової хати,
Та й лягає спати. } 2	8. Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую,
В рум'янее личко
Сім раз пошлюю!“ } 2

ЧЕРВОНАЯ, ОЙ, ТА КАЛИНОНЬКА

Andante
CORO

1. Чер - во - на - я, ой, та ка - ли - нонь - ка
на - в - ро - да - ла - ся.

SOLO *DUO* *CORO*

2. На яр по - да - ла - ся ... Мо - ло - да - я,
3. В ко - за - ка в - да - ла - ся ... Я - кі о - че,
ой, та дів - чи - нонь - ка. В ко - за - ка в - да - ла - ся.
ой, та та - кі бро - ви. та, ка Я го - ло - вонь - ка.

1. Червоная, ой, та калинонька
На яр подалася.

2. На яр подалася ...
Молодая, ой, та дівчинонька
В козака вдалася.

4. Така й головонька ...
Як зійдуться вони докушоньки,—
Любая розмова.

3. В козака вдалася ...
Які очі, ой, та такі брови,
Така й головонька.

5. Любая розмова ...
Пшла наша любая розмова
Крутими ярами.

6. Крутими ярами ...
Зостається молода дівчина
З чорними бровами.
7. З чорними бровами ...
„Бодай же ти, степова могило,
Запала ярами!
8. Запала ярами ...
Через тебе, степова могило,
Вечерю втерjala!
9. Вечерю втерjala ...
Оя, учора втерjala вечерю,
Втерю я тепера.
10. Втерю я тепера ...
Чогось моя вірна женишина
Смутна, невесела.
11. Смутна, невесела ...
Хоч весела, а хоч невесела,
Говори зо мною!
12. Говори зо мною!..
Як не будеш зо мною говорити,
Умру за тобою!
13. Умру за тобою!..*
Через гору, гору кам'яную,
Орел воду носить.
14. Орел воду носить ...
Оя, там козак, козак молоденький
В лузі траву косить.
15. В лузі траву косить ...
Оя, там його та ненька старенька
Вечерю приносить.
16. Вечерю приносить ...
„Оя, вечеряй; оя, ти, стара мати,
Коли наварила!
17. Коли наварила ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
Вечеря не мила.
18. Вечеря не мила ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
Дівка зробила!
19. Дівка зробила ...
Брала воду з казаметного броду,
Коня напувала.
20. Коня напувала ...
Брала пісок іспід білих ніжок,
Парня чарувала.
21. Парня чарувала ...
Чаруй, чаруй, молода дівчино,
Коли довелось!
22. Коли довелось ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
На горі пішлося!*

ТА ТУМАН ЯРОМ

1. Та туман яром,
Та туман яром,
Мороз долиною,
Та мороз долиною...	5. Та поміж тини
Та циганами —
Циганка - ворожка,
Та циганка - ворожка.
2. Та не по правді,
Та козаченьку,
Живеш з дівчиною,
Та живеш з дівчиною!	6. Та до тієї
Та циганочки
Втоптана дорожка,
Та втоптана дорожка.
3. Що пізно ходиш,
Рано виходиш,
Важиш на другу,
Та важиш на другуї..	7. Та по тієї
Та доріженьці
Дівчина ходила,
Та дівчина ходила.
4. Понад річкою,
Понад бистрою
Цигани стояли,
Та цигани стояли.	8. Та до тієї
Та циганочки
Зілячко носила,
Та зілячко носила.

САДИ МОЇ, САДИ ЗЕЛЕНЕНЬКІ

1. Сади мої, сади зелененькі,
Рано цвіла, та пізно опадала!	4. Мимо їде, до мене не заїде,
Хоч заїде — так недовго гостює.
2. Рано цвіла, пізно опадала ...
Любив козак, а тепер покидає.	5. Хоч заїде — недовго гостює,
Цілу нічку та зо мною протоскує.
3. Любив козак, тепер покидає,
Мимо їде, та до мене не заїде.	6. А як стане зоря заніматись,
Стане милий та зо мною прощатись.
7. „Прощай, мила, прощай, дорогая,
Єсть у мене та жона молодая!”	

ОЙ, НЕ СПИТЬСЯ Й НЕ ЛЕЖИТЬСЯ

Andantino

Ой, не спить . ся й не ле . жить . ся . і сон ме . не не бе . ре ...

Пі . шов би я до дів . чи . ни . та не зна . ю . де жи . ве .

1. Ой, не спиться й не лежитьсь,
І сон мене не бере ...
Пішов би я до дівчини,
Та не знаю, де живе. } 2	2. Попросив би товариша,
Нехай мене одведе,
Так товариш кращий мене,
Він дівчину відб'є. } 2
3. Світи, світи, місяченьку,
І ти, ясна зоря,
Та й присвіти доріженьку } 2
Аж до милої двора!	

ОЯ, ЯШОВ КОЗАК ДІБРОВОЮ

1. ОЯ, Яшов козак дібровою,
Та стрів діву молодую.	5. ОЯ, що плаче без голосу,
ОЯ, що січе русу косу?*
2. „ОЯ, дівчино, мон Гялю,
Сім загадок загадаю.	7. „То хміль в'ється коло дерева,
Камінь росте без кореня.
3. ОЯ, що в'ється коло дерева,
ОЯ, що росте без кореня?	8. Місяць світить круту гору,
Вода біжить без прогону.
4. ОЯ, що світить круту гору,
ОЯ, що біжить без прогону?	9. Трава росте без колосу,
Роса плаче без голосу.
5. ОЯ, що росте без колосу,
ОЯ, що плаче без голосу?	10. Роса плаче без голосу,
Журба січе русу косу!*

ТЕЧЕ РІЧКА БЕРЕЖКАМИ

1. Тече річка бережками,
Тече річка лугом...
Гей, гей, гей, гей!
Тече річка лугом...	4. Ой, як же ми побереємось,
Що ж ми будем їсти?
Гей, гей, гей, гей!
Що ж ми будем їсти?"
2. Чом до мене не заходиш,
Як ідеш ти з плугом?
Гей, гей, гей, гей!
Як ідеш ти з плугом*.	5. „Ой, ти будеш молотити,
А я буду прясти.
Гей, гей, гей, гей!
А я буду прясти.
3. „Як до тебе заходити,
То ти скажеш сісти.
Гей, гей, гей, гей!
То ти скажеш сісти.	6. То буде в нас того хліба
В голови покласти!
Гей, гей, гей, гей!
В голови покласти!"

ВИРЯЖАЛА МАТИ СИНА

Moderato

1. Виряжала мати сина
Та на косовицю,
Розчесала русі кудрі
Аж на потилицю. } 2	3. „Ой, якби ти, мати, знала,
Що то за досада,
То ти б мене оженила,
Щоб була розвага! } 2
2. „Я ж думала, мій синочку,
Що будеш носити,
А ти кинув косу в росу,
Почав голосити!“ } 2	4. Як я з батьком посварюся —
Горя наберуся,
З дівчиною ізйдуся —
Не наговорюся!“ } 2
5. „Оженися, мій синочку,
Візьми жінку-любку,
Цілуй її, милуй її,
Як голуб голубку!“ } 2	

ОЙ, УЧОРА ОРАВ

1. „Ой, учора орав,
І сьогодні орав...
Гей, хто ж тобі, моє серденько, } 2
Воли поганяв?*
2. „Поганяла мені
Та дівчина моя,
Чорнява, чорнобрива, } 2
Галочка моя!*
3. І учора косив,
І сьогодні косив...
Гей, хто ж тобі, моє серденько, } 2
Обідать носив?*
4. „Приносила мені
Та дівчина моя,
Чорнява, чорнобрива, } 2
Галочка моя!*

5. Що по той бік гора
І по цей бік гора.
Поміж тьми та гірняками } 2
Котилась зоря.
6. Ой, то ж не зоря,
То дівчина моя,
Чорнява, чорнобрива, } 2
По водичю йшла.
7. А я за нею,
Як за зорею,
На воронім та кониченьку } 2
Попід горою.
8. „Ой, дівчино моя,
Та напій же коня
З рубленої та криниченьки, } 2
З повного відрі!“
9. „Ой, козаченьку мій,
Та коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід } 2
Та й наволо!“
10. „Ой, дівчино моя,
Та сідай на коня,
Гей, поїдем та чистим полем } 2
До мого двору!“

ПОБИЛА Я КОНОВОЧКУ

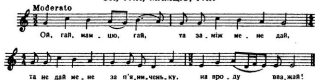

<p>1. Побила я коновочку
До току, до току ...
Не знала я заохання
Аж до цього року. } 2</p>	<p>3. Мед солодкий, мед солодкий,
А цукор солодший ...
Ой, є в вдови аж три сини,
А мій наймолодший. } 2</p>
<p>2. Побила я коновочку
До леду, до леду ...
Бо мій милий - чорнобривий
Солодший від меду. } 2</p>	<p>4. Один гарний, другий марний,
Третій непоганий,
А мій милий - чорнобривий,
Як намальований! } 2</p>

ОЙ, ГАЙ, МАМЦЮ, ГАЙ

1. Ой, гай, мамцю, гай,
Та заміж мене дай,
Та не дай мене за п'яниченьку,
На проду пважай!	3. Ой, гук, мамцю, гук,
Де парубки п'ють —
Весела тая вуличенька,
Куди вони йдуть.
2. Бо моя вродя,
Як Дунай-вода,
Моя личенько, як яблученько,
Самя молода.	4. А мій миленький
Посередині яде,
В нього соплочка члр-яворона,
Сам як голуб гуде!

КУДИ ВІТЕР ВІЄ, ТУДИ Я Й ХИЛЮСЯ

Andante

1. Куди вітер віє,
Туди я й хилюся...
Що люди говорять,
То я й не боюся.	4. А та королева —
То ж мені нерівня;
Тільки мені рівня
Дівчинонька вірна.	7. Чи сісти поїсти,
Чи милому нести...
Як милому нести —
Через річку брести.
2. Тим я й не боюся,
Що я не женюся;
Тим я не женюся —
Нема мені пари.	5. Пішла у садочок
Рвати ягідочок...
Ягід не нарвала,
Грушок назбирала.	8. Через річку брела —
Не замочилася,
На свого милого
Не наджилилася.
3. Тільки ж мені парн,
Що десь у Варшаві...
Хіба що в Варшаві —
Одна королева.	6. „Назбирала грушок
Повненький хвартушок,
Та й сама не знаю,
Що робити маю.	9. Якби я зозуля,
То б кралечка мала,
Я б той городочок
Кругом облітала.
10. Я б той городочок
Кругом облітала,
Я б свого милого
По шалці впізнала.	11. Ой, хоч не по шалці,
То по козирьочку,
Бо в мого милого
Брови на шжурочку!	

ОЙ, ГИЛЯ, ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ

1. Ой, гилля, гилля,
Гусоньки, на став!..
Добривечір, дівчино, } 2
Бо я ще не спав!

3. „Я ж не топил,
Я ж не варил!“
На білу постілоньку } 2
Спати кладовила.

2. Ой, не спав, не спав,
Не буду я спати!
Дай же мені, дівчино, } 2
Повечеряти!

4. „Ой, Боже, Боже,
Який я удався!
Брів я через річешку, } 2
Та я не вмивався!

5. Я ж не вмивався,
Я не зтирався!
Чим я тобі, дівчино, } 2
Ще я сподобався?“

ОЙ, МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ

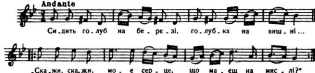
1. Ой, маю я чорні брови,
Маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку,
Любити не хочеш?*	4. Я би місток збудувала,
Ще я помалювала,
Я би тобі доріженьку
Пляточками вклала!
2. „Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Зроби місток через ярок,
Щоб добре ходити!“	5. Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене —
Зготувала стара нежня
Вечерю для тебе!
3. „Ой, коли б я, козаченьку,
Свої майстрі мала,
Я би тобі через ярок
Місток збудувала!“	6. Ми сядемо вечеряти
В сінях на порозі,
Та будемо дивитися,
В кого які брови!*

СИДИТЬ ГОЛУБ НА БЕРЕЗІ

Andante

1. Сидить голуб на березі,
Голубка на вишні...
„Скажи, скажи, моє серце,
Що маєш на мислі? } 2	4. Буду Бога я просити,
Щоб ти був щасливий!
Чи зо мною, чи з другою,— } 2
Повік мені милий!
2. Ой, ти ж мені обіщався
Любити, як душу,—
Тепер мене покидаєш, } 2
Я плакати мушу!	5. Як не хочеш, моє серце,
Дружиною бути,
То дай мені таке зілля, } 2
Щоб тебе забути!
3. Будь щасливий із тією,
Котору кохаєш!
А над мене вірнішої } 2
На світі не найдеш!	6. „Ой, є в мене таке зілля
Близько перелазу:
Як дам тобі напиться, } 2
Забудеш одразу!“
7. „Буду п'яти через силу,
Капіл не упушу,—
Тоді я тебе забуду, } 2
Як очі заплачуть!“	

ОЙ, КОНЮ МІЙ, КОНЮ

Adagio

1. „Ой, коню мій, коню,
Та й золота грива,
Візьми мене, коню,
Гей, де дівчинонька мила!”	3. Поле ж вона, поле,
Та й кукіль вибирає,
Молодому коцю,
Гей, та й на межу кидає.
2. Іде, іде козак
Та й у чистеє поле,
Ой, там сиротина,
Гей, та й пшениченьку поле.	4. „Годі, сиротинно,
Та й годі працювати,
Хочу тебе, мила,
Гей, хочу тебе узяти!”

ОЙ, ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

1. Ой, при лужку, при лужку,
При широ́кім полі,
При вели́кім табу́ні
Кінь гуля по во́лі. } 2	5. Стойма станови́ся,
Та а́дар конти́ями,
Чи не ви́йде дівчино́нька
З чорни́ми брови́ми! } 2
2. Кінь гуля по во́лі,
Солда́т по нево́лі...
Ой, пі́ймаю, загну́здаю
Шовково́ю уздо́ю. } 2	6. Ой, не ви́йшла дівчино́нька,
Ви́йшла її ма́ти:
„Здо́ров, здо́ров, любий зя́тю,
Пожа́луй у ха́ту!“ } 2
3. Ой, пі́ймаю, загну́здаю
Шовково́ю уздо́ю,
Вда́рю шпори́ми під бо́ки —
Кінь ле́тить стрі́лою. } 2	7. „Я не хо́чу в ха́ту,
Хо́чу у світа́нцю,
Розбу́джу соло́дкий сон,
Кра́сну ю дівчи́ню!“ } 2
4. „Ой, ле́ти, ле́ти, мій ко́ню,
Та я ви́хром не́сся,
Про́ти ми́лої дво́ра
Стойма станови́ся! } 2	8. Дівчино́нька вста́ла,
Свій сон розка́зала,
Право́ю ручко́ю обня́ла
Та я поці́лувала. } 2

НЕ СТІЙ, ВЕРБО

ВЕСІЛЬНА

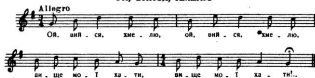

1. Не стій, вербо, над водою,
Рано, рано!
Не стій, вербо, над водою,
Та ранесенько!	4. Тільки Грицені нема квітки,
Рано, рано!
Тільки Грицені нема квітки,
Та ранесенько!
2. Розвий, вербо, сімсот квіток,
Рано, рано!
Розвий, вербо, сімсот квіток,
Та ранесенько!	5. Не журися, милий Грицю,
Рано, рано!
Не журися, милий Грицю,
Та ранесенько!
3. Що всім хлопцям по квітоньці,
Рано, рано!
Що всім хлопцям по квітоньці,
Та ранесенько!	6. Буде тобі квітка красна,
Рано, рано!
Буде тобі квітка красна,
Та ранесенько!
7. Буде тобі красна Ганна,
Рано, рано!
Буде тобі Ганнусенька,
Та ранесенько!	

ОЙ, ВІЙСЯ, ХМЕЛЮ

1. Ой, вийся, хмелю, (2)
Вище моєї хати!.. (2)
2. Ой, пусти мене, (2)
Мати, погуляти. (2)
3. Та й ой, піду я (2)
Все берегом - лугом. (2)
4. Ой, підійду я (2)
Та до криниченьки. (2)
5. Що в криниченьці (2)
Вода прибуває. (2)
6. Там козаченько (2)
Коня напуває. (2)

ЗЕЛЕНАЯ ЛІЩИНОНЬКО

Andante

Зе . ле . на . я лі . ши . нонь . ко, чом не го . риш
та все ку . . риш . ся?.. Гей, мо . ло . дя . я
та дів . чи . нонь . ко, чо . го пла . чеш, чо . го жу . . риш . ся?

1. Зелена ліщинонько,
Чом не гориш та все куришся?..
Гей, молодая та дівчинонько, } 2
Чого плачеш, чого журишся?
2. Ой, коли б я була суха,
То б горіла, не курилася...
Гей, коли б знала, що за ним я буду, } 2
Не плакала б, не журилася!
3. Ой, у броду беру воду,—
На тім боці мої карі очі:
Там козаченько коня напуває } 2
Та на цей бік поглядає.
4. „Коли б мені новий човник,
Та нове ще та й веселечко,—
Сів би поїхав на той бережечок, } 2
Де дівчина, мое сердечко!“

5. „Нащо тобі новий човник
 І новеє та веселечко?
 Глянь - подивися здалеку на мене,
 Козаченьку, моє сердечко!“ } 2

ОЙ, ЧУЮ Я ЧЕРЕЗ ЛЮДИ

Adagio

Ой, чу-ю я че-рез лю-ди, що мій бать-ко
в го-стях бу-де... Ой, жда-ла я, жда-ла, всю ніч-ку не
спа-ла, ква-ти-роч-ки по-від-чи-ня-ла.

1. Ой, чую я через людя,
Що мій батько в гостях буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Кватирочки повідчиняла.

2. А мій батько їхав, їхав,
Та до мене я не заїхав...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!

3. Ой, чую я через люди —
Моя мати в гостях буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Кватирочки повідчиняла.

4. Моя мати їде, їде,
Та й до мене не заїде...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!

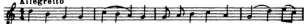
5. Ой, чую я через люди,
Що до мене братик буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Квятирочки повідчиняла.
6. А мій братик їхав, їхав,
А до мене не доїхав...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!
7. Ой, чула я через люди,
Що мій мийдй в гостях буде...
Ніч моя темна,
А зіронька ясна!
Тепер моя доля вже щасна!

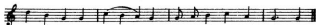

ОЙ, ТИ, ДІВЧИНОНЬКО

Allegretto

Ой, ти, дівчиноненько, та з паперу пошита,

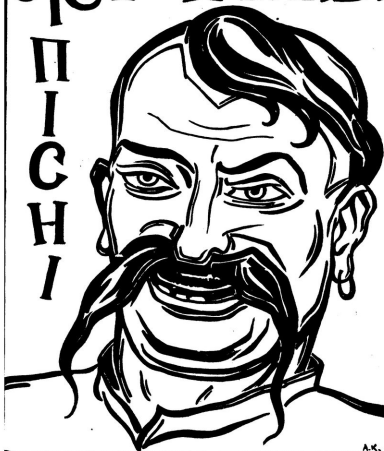
держала козака аж до білого світу!

1. Ой, ти, дівчиноненько,
Та з паперу пошита,
Держала козака
Аж до білого світу!	3. Оре козак, оре
Да сивими волами,
Побачив дівчину
Да з чорними бровами.
2. „Ой, я не з паперу,
Да я з чистого злата,
Не я його держу —
Да то його охота!“	4. Ой, як побачились,—
Обоє порадили,
А з тої радості
Обоє послабили.

ЖАРТІВЛИВІ

ПІСНІ

А.К.

СНІЖОК ІДЕ

Allegretto

1. Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Сидить дячок-неборачок } 2
А в чужої жінки.	3. „Святий боже, святий кріпкий,
А ти, дяче, відки,
Що ти сидиш конець стола } 2
Коло моєї жінки?“
2. Пішов мужик, пішов мужик
А на двір до коней,
Вносить бо він на дяченька } 2
Бучок ясенювий.	4. Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Тікав дячок голій-босий } 2
Від чужої жінки!

ТА БУЛО В БАТЬКА ТРИ ДОЧКИ

Allegretto
SOLO

Та бу . ло в ба . ть . ка три доч . ки. та й у . сі ра . зом

CORO

по . ро . с . ли. Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

1. Та було в батька три дочки,
Та й усі разом поросли.

Приспів:

Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

2. Та й усі разом поросли,
Та й усі заміж пішли.

Приспів...

3. Та що перша дочка каже:
„Та віддай мене за хлібороба!“

Приспів...

4. Що друга дочка каже:
„Та віддай мене за риболова!“

Приспів...

5. Та що третя дочка каже:
„Та віддай мене за музиканта!“

Приспів...

6. Та що першая дочка йде,
Під полою ширіг несе.

Приспів...

7. Та що друга дочка йде,
Під полою рибку несе.

Приспів...

8. Та що третя дочка йде,
Під полою скрипку несе.

Приспів...

9. Та й посідали за столом,
Та й закусили пирогом.

Приспів...

10. Та й поїли рибки,
Та й послушали скрипки.

Приспів...

ЗАДУМАВ ДІДОЧОК

Allegretto

<p>1. Задумав дідочок,
Задумав жениться.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Задумав жениться.</p>	<p>5. А хоч обернеться,
То не поцілує.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не поцілує.</p>
<p>2. Що старої не хочеться,
Молоді не піде!
Ой, сів, думав-думав, } 2
Молода не піде.</p>	<p>6. А хоч поцілує,
Одвернеться—сплюне.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Одвернеться—сплюне.</p>
<p>3. А хоч вона піде,
То не ляже спати.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не ляже спати.</p>	<p>7. „Що я у тебе, діду,
Цапина борода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Цапина борода!</p>
<p>4. А хоч ляже спати,
То не обернеться.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не обернеться.</p>	<p>8. „Цапина борода,
Овечя похода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Овечя похода!</p>

9. „Совині очі,
Недобрі до ночі!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Недобрі до ночі!

10. Поїхав дідошок
Вранці на риночок.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Вранці на риночок.

11. Та купив нагайку,
Добру дротянку.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Добру дротянку.

12. Та й ударив мило
Він по правому плечу.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Він по правому плечу.

13. „Ой, у тебе, діду,
Шовкова борода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Шовкова борода!

14. „Шовкова борода,
А панська похода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
А панська похода!

15. „Соколині очі,
Добрі до ночі!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Добрі до ночі!

ЗАДУМАЛА ВРАЖА БАБА

Allegretto

<p>1. Задумала вража баба
Та й забагатіти:
Підсипала куріпочку,
Щоб вивела діти. } 2</p>	<p>5. Ще й до хати не догнала,
Як одно стоптала,
На другеє іспітнулась,
На третєє впала. } 2</p>
<p>2. Як діалося вражій бабі
На біду, на горе:
Висиділа куріпочка
Усіх тільки трое. } 2</p>	<p>6. Як вернувся дід із лісу,
Став бабу питати:
„Що це наших, бабусенько,
Курчат не видати?“ } 2</p>
<p>3. Як погнала стара баба
Куріпочку пастити,
Сама сіла під тиночком
Куделицю прости. } 2</p>	<p>7. „Ой, не видно, дідусику,
Та й не видно буде:
Як погнала я їх пастити,
Наврочили люди!“ } 2</p>
<p>4. Настуває чорна хмара,
Дощик накрапав,—
Стара баба куріп'яток
В хату загавіє. } 2</p>	<p>9. Як вилетів дід із лісу
Здорову притику,—
Побив бабі, помолов
І спини, і піку. } 2</p>

9. „Бодай тобі, старий діду,
Права рука всохла,
Як ти мене понівечив, } 2
Що трохи не здохла! }

10. Бодай тобі, старий діду,
Голова облізла,
Як ти мене понівечив — } 2
Три дні на піч лізла!“ }

ОРЮ Я, ОРЮ Я ВЕСНЯНКА

1. Орю я, орю я
А в городі та кониками,
За городом та воликками
Орю я, орю я!	5. Сиплю я, сиплю я
А милому та в тарілочку,
А старому та в черепочку
Сиплю я, сиплю я!
2. Сію я, сію я
А в городі та петрушечку,
За городом та чорнушечку
Сію я, сію я!	6. Кладу я, кладу я
А милому на кінець стола,
А старому на кінець порога
Кладу я, кладу я!
3. Полю я, полю я
А в городі та рученьками,
За городом та ноженками
Полю я, полю я!	7. Стелю я, стелю я
А милому та периночку,
А старому та рядниночку
Стелю я, стелю я!
4. Варю я, варю я
А милому качура в юшці,
А старому качана в капусті
Варю я, варю я!	8. Ложу я, ложу я
А милого та полід боки,
А старого стусавами в боки
Ложу я, ложу я!

ОЙ, ПІД ВИШНЕЮ

Allegretto

1. Ой, під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодюю,
Як із ягодою. } 2	5. „Ой, не хочу хатки,
І ні сіножатки,
Ні ставка, ні млянка,
Ні вишневого садка! } 2
2. І просилася,
І молилася:
„Пустить мене, старий діду,
На вулицю погулять!“ } 2	6. Ой, ти старий дідуга,
Ізгинувся, як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька!.. } 2
3. „Ой, і сам не піду,
І тебе не пушу,
Бо ти мене, старенького,
Покинути хочеш! } 2	7. Ой, ізгнийте, пропадіте,
Всі старі кості,
Не сушіте, не крушіте
Мої молодості! } 2
4. Куплю тобі хатку,
Іще сіножатку,
І ставок, і млянок,
І вишневецький садок!“ } 2	8. Ти в запічку „кахи-кахи“,
Я з молодим „хіхі-хіхі“,
Ой, ти все спиш, а я плачу,
Тільки літа марно трачу!“ } 2

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО, ЩОБ Я ОЖЕНИВСЯ

Allegro

<p>1. Казав мені батько,
Щоб я оженився,
По досвітках не ходив,
Та й не волочився. } 2</p>	<p>5. Як прийшов у хату,—
Одно каже „тату!“
Одно каже „тату!“
Друге каже „панні!“
Жінка каже: „бери шапку,
Тікай к чорту з хати!“</p>
<p>2. А я козак добрий,
Та й не волочуся:
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодичка—
Там я і дві нічки.</p>	<p>6. Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молодешка, } 2
Піду погуляти!“</p>
<p>3. Покиль не женився,
Потіль не журився
Ні ложкою, ні мискою, } 2
Ні третьою коляскою.</p>	<p>7. Гуляла, гуляла,
Покіль нагулялась,
Усипала борщу в глечик, } 2
В поле попделася.</p>
<p>4. А як оженився,
Так і зажурився
І ложкою, і мискою,
Ще й третьою коляскою. } 2</p>	<p>8. Ходила, ходила,
Світоньком нудила,
Та не знайшла орача, } 2
Додому прибїгла.</p>

9. Як прийшла додому,
Лягла серед долу,
Лягла, лягла, лягла, лягла, } 2
Лягла серед долу.

10. Лягла серед долу,
Дригає ногою,
Дрига, дрига, дрига, дрига, } 2
Дригає ногою.

ОЙ, ПИЛА, ПИЛА

1. Ой, пила, пила,
Чепця згубила,
Прийшла додому,
Ще мужа била. } 2

3. Ой, пішов милий
Хата від хати,
Не знайшов чепця,
Не йде до хати. } 2

2. „Ой, їди, мужу,
Хата від хати,
Хата від хати
Чепця шукати!“ } 2

4. Ой, пішов же він
Та й у корчмку:
„День добрий, люди,
Дайте помічі!“ } 2

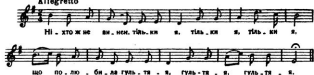
5. На мир вам буде
Квартя горілки,
Чи не знайшли ви
Чепчика жінки?“ } 2

НІХТО Ж НЕ ВИНЕН

Allegretto

1. Ніхто ж не винен, тільки я,
Тільки я, тільки я,
Що полюбила гульця,
Гульця, гульця.	3. Єсть у сусіда гарний син,
Гарний син, гарний син,—
Там то хороший, вражий син,
Вражий син, вражий син!
2. Гульця не робить, тільки п'є,
Тільки п'є, тільки п'є,
Прийде додому, жінку б'є,
Жінку б'є, жінку б'є.	4. Личко біленьке, хоч малюй,
Хоч малюй, хоч малюй,
Губки рум'яні, хоч цілуй!
Хоч цілуй, хоч цілуй!
5. Очі чорненькі, хоч дивись,
Хоч дивись, хоч дивись,—
Хлопець до серця, хоч тулись,
Хоч тулись, хоч тулись!

ІДЕ ДОЩ, ІДЕ ДОЩ

Allegretto

1. Іде дощ, іде дощ,
Аж до стріхи капотить ...
Розсердився мій миленький,
Аж ногами тупотить. } 2
2. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А я гляну — серце в'яне } 2
І в нього, і в мене!

ВИШНІ, ЧЕРЕШНІ РОЗВИВАЮТЬСЯ

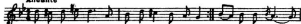
1. Вишні, черешні розвиваються,
Синє озеро розливається. (2)
2. Ясне сонечко усміхається,
Жито сироньки набирається. (2)
3. Через тинь вишня похилилася...
Кума з кумою посварилася. (2)
4. Жовте листячко осыпається...
Кума з кумою вже й не живеться. (2)
5. Тобі яблучко, мені грушечка,—
Не сварімося, моя душечко! (2)
6. Тобі яблучко, мені зернятко,—
Не сварімося, кумо-серденько! (2)

ОЙ, У ПЕРЕПІЛКИ ТА ГОЛОВКА БОЛИТЬ

Andante

Ой, у пе-ре-піл-ки та го-лов-ка бо-лять. Тут бу-ла, тут.

пе-ре-пі-лоч-ка, тут, бу-ла, тут, си-зо-крн-ла-я.

1. Ой, у перепілки та головка болять. (2)

Приспів:

Тут була, тут, перепілочка,
Тут була, тут, сизокрилая.

2. Ой, у перепілки та плечинці болять. (2)

Приспів...

3. Ой, у перепілки та рученьки болять. (2)

Приспів...

4. Ой, у перепілки та колінця болять. (2)

Приспів...

5. Ой, у перепілки та спинионька болять. (2)

Приспів...

6. Ой, у перепілки та старий мужичок. (2)

Приспів...

7. Із комори йде і нагайку несе. (2)

Приспів...

• 8. Нагайку несе, бородою трясє. (2)

Приспів...

9. А у перепілки молодий мужичок. (2)

Приспів...

10. Із базару йде, черечички несе. (2)

Приспів...

ОЙ, УСТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК

Allegretto

Ой, у . ста . ну я в по . не . ді . лок, чи не на - пра . ду я
хоч по . чи . жок? Ой, пряла чи не пряла, про . стіть, лю . ди, що збрехала!
І клоч . ча ку . рить, і го . лов . ка бо . лить, і до корч . ми кор . тить ...
Ой, там ку . ми п'ють, ой, там ку . ми ждуть, та все во . ни ви . пи . ва . ють,
та все ме . не спо . ми . на . ють: „Що за но . ви . на, що ку . ми не . ма?“

1. Ой, устану я в понеділок,
Чи не наприду я хоч починаю?

Приспів:

Ой, пряла чи не пряла,
Простіть, люди, що збрехала!
І клоччя курить,
І головка болять,

І до корчми кортить ...
Ой, там куми п'ють,
Ой, там куми ждуть,
Та все вони випивають,
Та все мене споминають:
„Що за новьяна,
Що куми нема?“

2. Ой, устану я у вівторок,
Чи не наряду я пасмів сорок?

Приспів...

3. Ой, устану я у середу,
Чи не наряду я попереду?

Приспів...

4. Ой, устану я у четвер,
Чи не наряду я хоч тепер?

Приспів...

5. Ой, устану я у п'ятницю,
Чи не наряду я хоч чисницю?

Приспів...

6. Ой, устану я у суботу,
Чи не поряду я всю роботу?

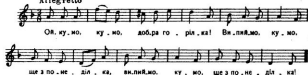
Приспів...

ОЙ, КУМО, КУМО

Allegretto

1. Ой, кумо, кумо,
Добра горілка!
Випиймо, кумо,
Ще з понеділка! } 2

2. Складілось, кумо,
Шарів по сорок,—
Випиймо, кумо,
Ще й у вівторок! } 2

3. Добра горілка,
Краща від меду,—
Випиймо, кумо,
Ще й у середу! } 2

4. Продаймо, кумо,
Ложки й тарілки,—
Випиймо, кумо,
В четвер горілки! } 2

5. Продаймо, кумо,
Рибу телицю,—
Вип'єм горілки
Ще й у п'ятницю! } 2

6. Облишмо, кумо,
Усю роботу,—
Вип'єм горілки
Вже й у суботу! } 2

7. Покиньмо, кумо,
Усяке діло,—
Випиймо, кумо,
Вже й у неділю! } 2

ЩО ЩИГОЛЬ ГАДАЄ

Allegretto

1. Що щиголь гадає,
Що жінки не має?
Марно щиголь молодий
В світі пропадає. } 2	5. Соловейко у садочку
Став в соняку грати,
А сороки білобокі
Пішли танцювати. } 2
2. Щиголь — хлопець гарний
І на вроду вдатний,
Засватав він гарну птицю —
Молоду синицю. } 2	6. Чапля коло печі
Страву доглядає,
А крук меду долинає,
Гостей напуває. } 2
3. У суботу в вечір
Могорич завили,
А в неділю до снід сонця
Весілля робили. } 2	7. А чорногуз-батько
Розгулявся гладко,
Сова сидить за столом,
Скоса поглядає. } 2
4. Ластівочки-дружечки
Вінок завивали,
А зозулі-свашечки
В долоні плескали. } 2	8. А сиґурик-дружба
По подвір'ю ходить,
А горобці в коноплях
Наробили шкоди. } 2
9. Шуляк на порозі
Стоїть насторозі,
Пугач п'яний-безпам'ятний } 2
Лежить на дорозі.	

ЩИГЛИК ОЖЕНИВСЯ

Allegretto

1. Щиглик оженився,
Щиглик утратився,
Оженився, утратився,
Та й жінки не має. } 2	5. Горобці - музички
На той час підпили,
А ворони — старі жони } 2
Каравай місили.
2. Взяв собі синичку,
Горобця сестричку —
Славиую, вдатую,
Хорошую птичку. } 2	6. А перепеличка
Хату замітає,
Сидить сова за столом, } 2
Скоса поглядає.
3. Дружко - соловейко
Щебече раненько,
Зозуленька за свашечку,
Та й все хорошенько. } 2	7. А деркач розхалия ¹ ,
Він устає рано,
Узяв сову за стола } 2
Та й за двері прямо.
4. Іде гнидик з току,
Наївся пшежиці,
Сидить дрофа коло печі,
Пече паляниці. } 2	8. Сороки - приданки
Скачуть поверх лавки:
„Бідна ж наша головонька,
Немає кибалки!“ } 2

¹ Розхалий, розхалиний — спирний.

9. А куличок сивий
Кибалочку шне,
Кибалочка з куличком } 2
На весіллячко разком.

10. Кибалочка з куличком
На весіллячко разком:
„Скорій, скорій, ристячком, } 2
Ти свашкою, я дружком!“

11. Чаечка - підласа,
На весілля ласа,
Біжить, кричить, вигикує,— } 2
То й потіха наша.

12. А джміль із бджолою
Підпоїв чавлю:
„Тут буду почувати, } 2
Додому не втраплю!“

13. Лебедик біленький
Іде помаленьку:
„Поспішайся, лебедику, } 2
Бо вже мераненько!“

14. А орел - староста,
В нього думка проста,
Заяв гуси із подвір'я } 2
Та й на Дунай просто.

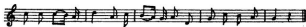

ПЕРЕПЕЛИЧЕНЬКА ОВДОВІЛА

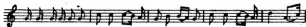
Allegretto

1. Пе - ре - пе - ли - чень - ка о - вдо - ві - ла, со - бі за - між

за - хо - ті - ла, гей, за - хо - ті - ла за - між за хо - ро - шо - го.

2. Аж прілі - та - є ка - ва - ле - рі - я, чиста, браза кум - па - ні - я - сну́ і

нух - ву - дочок, і пре - красний жай - во - ро - нок, і во - ло - ве - є оч - ко.

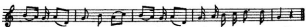
9. Пе - ре - пе - ли - чень - ка ще по - чу - ла, ква - ти - роч - ку од - су - ну - ла:

„Спілай, спілай ти, пташчино, мо - я вір - на - я дру - жинко, не рік, не два

те - бе жда - ло, щоб со - ло - ве - я ка за - між взя - ла, щоб со - ло - ве - я ко

вдень зі - тає, а вно - чі ще - бе - тає.. щоб до мене про - мов - лась!”

1. Перепеличенька овдовіла,
Собі заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
4. Перепеличенька овдовіла,
Собі заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
2. Аж прилітає кавалерія,
Чиста, брва кумпанія —
Сич і вудвудочок,
І прекрасний жайворончок,
І волове око.
5. Аж прилітає канарочок,
Чистий, бравий, як паночок,
Та сів собі кінець хати,
Почав пісню співати,
Чи не пустять до хати.
3. Перепеличенька те почула,
Кватирочку заснула:
„Мені не треба багато,
Да я так дуже багато,
Бо не моя можливість!“
6. Перепеличенька те почула,
Кватирочку заснула:
„Ти пан, ти багатий,
Бо ти любиш довго спати
І ні про що не дбати!“
7. Перепеличенька овдовіла,
Вийти заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
8. Аж прилітає соловейко,
Потихенько, помаленько,
Та сів собі кінець хати,
Почав пісню співати:
„Як умію, так пію!“
9. Перепеличенька це почула,
Кватирочку одсунула:
„Співай, співай ти, пташино,
Моя вірна дружино,
Не рік, не два тебе ждала,
Щоб соловейка заміж взяла,
Щоб соловейко вдень літав,
А вночі щебетав,
Щоб до мене промовляв!“

Увага. Четверту і шосту строфи співається на віршець першої строфи; третю, п'яту, шосту і восьму строфи — на віршець другої строфи.

ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

Allegretto
SOLO Ой, що ж то за шум у - чи - нив - ся,
CORO
що ко - ма - рик та я на му - сі о - же - нив - ся! - ся!

1. Ой, що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та я* на мусі
Оженився! } 2	5. Ой, сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки
По листочку. } 2
2. Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити - прости
Чоловічку. } 2	6. Де взялася
Шура - бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } 2
3. Що не вміє шити - прости,
Ні варити,
Що не вміє з комариком
Добре жити. } 2	7. Ой, упав же комар
На помості,
Потрошив, поломив
Ребра й кості. } 2
4. Полетів же комар
В чисте поле,
В чистее поле,
В зелену діброву. } 2	8. Прилетіла муха
Жалкувати:
„Ой, де ж тебе, комарнику,
Поховати?“ } 2

9. „Поховай ти мене
В чистім полі,
Та я висип мені } 2
Високу могилу!

10. Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комарезової могили } 2
Чудуватись!

11. Ой, що ж то лежить
За покойник?
Ой, чи цар, чи гетьман, } 2
Чи полковник?

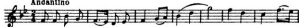
12. І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи } 2
Полюбовники!*

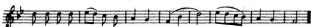

ОЙ, ЛЕТИЛА ГОРЛИЦЯ

Andantino

Ой, ле-ті-ла гор-ли-ця че-рез сад, че-рез сад, гей!

Роз-пу-сти-ла пір'-яч-ко на ввесь сад, гей, на ввесь сад!

1. Ой, летіла горлиця через сад,
Через сад, гей!
Розпустила пір'ячко на ввесь сад,
Гей, на ввесь сад!	2. Ой, хто ж тебе пір'ячко ізбере,
Ізбере, гей!
Отой мене, молодую, забере,
Гей, забере!
3. На курочці пір'ячко в один ряд,
В один ряд, гей!
Любімося, серденько, в один лад,
Гей, в один лад!	

ЖИТО, МАМЦЮ

Allegretto

Жи - то, мам - цю, жи - то, мам - цю, жи - то не по - ло - ва ...

Як дів - чи - ну не лю - би - ти, ко - ли чор - но - бро - ва!

1. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито не полова ...
Як дівчину не любити,
Коли чорноброва!

2. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито не пшениця ...
Як дівчину не любити,
Коли чепуриться!

3. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито - колосочки ...
Як дівчину не любити,
Коли чорні очки!

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

<p>1. І шумить, і гуде,
Дрібен дощик іде ...
„А хто ж мене, молодую,
Та додому проведе?“ } 2</p>	<p>4. Ой, ти, ненько моя,
А я ж донька твоя,
Тоді було бити-вчити,
Як маленька була. } 2</p>
<p>2. Обізвався козак
У зеленім саду:
„Гуляй, гуляй, дівчинонько,
Я додому проведу!“ } 2</p>	<p>5. А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,
Ні старого, ні малого,—
Козаченька молодого. } 2</p>
<p>3. „Ой, прошу ж я тебе,
Не веди ж ти мене,
Бо сердиту матір маю,
Буде бити мене. } 2</p>	<p>6. Щоб у полі орав,
І у домі дбав,
Ой, а мене ж, молодую,
Та хазяйкою звав!“ } 2</p>

ГРИЦЮ, ГРИЦЮ, ДО РОБОТИ

Allegro

Гри-цю, Гри-цю, до ро-бо-ти! В Гри-ця пор-ва - ні чо-бо-ти...

Гри-цю, Гри-цю, до те-ля-т! В Гри-ця ні-жень-ки бо-лять...

1. Грицю, Грицю, до роботи!
В Гриця порвані чоботи ...
Грицю, Грицю, до телят!
В Гриця ніженьки болять ...	3. Грицю, Грицю, роби хліб!
Кахи-кахи! Щось охрип ...
Грицю, Грицю, до Марусі!
„Зараз, зараз уберуся!“
2. Грицю, Грицю, молотити!
Гриць нездужає робити ...
Грицю, Грицю, прубай дров!
Кахи-кахи! Нездоров ...	4. Грицю, Грицю, хоч жениться?
„Не можу одговориться!“
Грицю, Грицю, кого взяти?
„Краще Галі не зіскати!“
5. Галю, серденько моє,
Чи підеш ти за мене?“
„Стидкий, бридкий, не люблю,
І за тебе не піду!“	

ОЙ, НА ГОРІ КАЛИНА

Moderato
SOLO

Ой, на го - рі ка - ли - на, ой, на го - рі

CHORO

ка - ли - на - ма - ли - на, ка - ли - на - ма - ли - на.

чу - ба - ри - ки - чуб - чи - ки, ка - ли - на - ма - ли - на, ка - ли - на -

ма - ли - на, чу - ба - ри - ки - чуб - чи - ки, ка - ли - на.

1. Ой, на горі калина,
Ой, на горі калина - малина,
Калина - малина.
Чубарики - чубчики, калина - малина,
Калина - малина,
Чубарики - чубчики, калина.
2. Там дівчина ходила,
Там дівчина ходила - ходила,
Ходила, ходила.
Чубарики - чубчики, ходила - ходила,
Ходила, ходила,
Чубарики - чубчики, ходила.

3. Цвіт - калину ламала,
Цвіт - калину ламала - ламала,
Ламала, ламала.
Чубарики - чубчики, ламала - ламала,
Ламала, ламала,
Чубарики - чубчики, ламала.
4. У пучечки в'язала,
У пучечки в'язала - в'язала,
В'язала, в'язала.
Чубарики - чубчики, в'язала - в'язала,
В'язала, в'язала,
Чубарики - чубчики, в'язала.
5. На доріжку бросала,
На доріжку бросала - бросала,
Бросала, бросала.
Чубарики - чубчики, бросала - бросала,
Бросала, бросала,
Чубарики - чубчики, бросала.
6. Да я на хлопців моргала,
Да я на хлопців моргала - моргала,
Моргала, моргала.
Чубарики - чубчики, моргала - моргала,
Моргала, моргала,
Чубарики - чубчики, моргала.

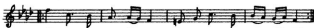

БУЛА СОБІ МАРУСЯ

Allegretto

Бу - ла со - бі Ма - ру - ся, по - лю - би - ла Пе - тру - ся.

Ой, ли - хо не Пет - русь — бі - ле лич - ко, чор - ний вус!

1. Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

Приспів:

Ой, лихо не Петрусь — } 2
Біле личко, чорний вус!

2. Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

Приспів...

3. Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

Приспів...

4. Наварю я галушок,
Та напечу пампушок.

Приспів...

5. Наварила, навекла,
Ні для кого — для Петра.

Приспів...

6. Нема Петра, тільки Гринь,
Шкода моїх паляниць.

Приспів...

7. Ой, за того Петруся
Била мене матуся.

Приспів...

8. Ой, любила б Петруся,
Поговору боюся.

Приспів...

9. А хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

Приспів...

СОЛОМ'ЯНІ БИЧКИ МАВ

Andante

1. Солом'яні бички мав,
На припічку зимував,
Та не кажи, серденько,
Що з тобою ночував! } 2	2. Ой, дівчино братова,
Позич мені батога,
Я волики напасу,
Й батіг тобі принесу! } 2
3. „Коли б знала, що ти мій,
Дала б тобі кожух свій!
Кожух новий, комір чорний,—
Гарний хлопець та моторний!“ } 2	

ДА КУДИ ІДЕШ, ЯВТУШЕ

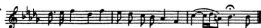
Andante

„Да ку - ди І - . . деш, Яв - . ту - . ше,

да ку - ди І - . . деш, мій дру - же? „Не скажу!“

„Да коли ж тво - я та доб - ра, я лас - ка, то я ска - жеш!“ „На базар!“

1. „Да куди Ідеш, Явтуше,
Да куди Ідеш, мій друже?“
„Не скажу!“
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То я скажеш!“
„На базар!“
2. „Підвези ж мене, Явтуше,
Підвези мене, мій друже!“
„Не хочу!“
„Да коли ж твої та добрий ласка,
То я скочеш!“
„Сідай, та скраечку!“
3. „Ой, що везеш, Явтуше,
Ой, що везеш, мій друже?“
„Не скажу!“
„Да коли ж твої та добрая ласка,
То я скажеш!“
„Груші!“

4. „Ой, дай мені, Явтуше,
Ой, дай мені, мій друже!“
„Не дам!“
„Та коли ж твоя та добрая ласка,
То й даси!“
„Візьми, та гниленьку!“
5. „Обніму ж тебе, Явтуше,
Обніму ж тебе, мій друже!“
„Не хочу!“
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!“
„Обніми, та не задуши!“
6. „Поцілую тебе, Явтуше,
Поцілую тебе, мій друже!“
„Не хочу!“
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!“
„Поцілуй, та не вкуси!“

ГЕЙ, ЛЮДИ ІДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

Moderato
SOLO

Гей, лю-ди І-дуть по лі-щя-ну, гей-а-гей!

SOLO

Лю-ди І-дуть по лі-щя-ну, а я І-ду по дів-чи-ну сам.

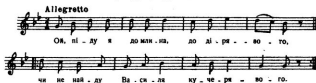
1. Гей, люди Ідуть по ліщину, гей-а-гей!
Люди Ідуть по ліщину,
А я Іду по дівчину
Сам.
2. Ей, люди Ідуть з ліщиною, гей-а-гей!
Люди Ідуть з ліщиною,
А я Іду з дівчиною
Вдвох.
3. Ей, питається батько сина, гей-а-гей!
Питається батько сина:
„Скільки стоїть ця дівчина
В нас?“
4. „Ой, тобі, тату, не питати, гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть, треба дати
Нам.
5. Ей, скільки стоїть, треба дати, гей-а-гей!
Скільки стоїть, треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!“

6. Ей, наварила каші з бобом, гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом —
Іж!
7. Ей, наварила каші з просом, гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом —
Іж!

ОЙ, ПІДУ Я ДО МЛИНА

1. Ой, піду я до млина,
До дірявого,
Чи не найду Василя } 2
Кучерявого.	4. За пустее, за пусте,
За пустесеньке,
Та й за тее яблучко } 2
Червонесеньке.
2. Ой, піду я до млина
До дрантвого,
Чи не найду Василя } 2
Чоробривого.	5. Та й за яблучко,
Та й за грушечку...
Перепроси ти мене, } 2
Моя душечко!
3. Борозенкою ішла,
Заросилася,—
Вже я з своїм Василем } 2
Посварилася.	6. Та й за грушечку,
Та й за сливочку...
Перепроси ти мене, } 2
Мій Василечку!
7. Та й за сливочку,
Та й за зернятко...
Поцілуй же ти мене, } 2
Мое серденько!	

ПОПІД ТЕРНОМ СТЕЖЕЧКА

Allegro

1. По, під тер, ном сте, жеч, ка, по, під тер, ном сте, жеч, ка
 2. А стеж, ко, ю дів, чн, на, а стеж, ко, ю дів, чн, на

бл, та, я бу, ла, бл, та, я бу, ла, Для закінчення пісні. реЯ!

по во, ди, цю йшла, по во, ди, цю йшла.

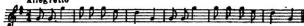
1. Попід терном стежечка (2)
Битая була. (2)*
2. А стежкою дівчина (2)
По водицю йшла. (2)
3. По водицю вона йшла, (2)
Відерце несла. (2)
4. А в дівчини брівоньки,
А в дівчини чорні —
Матуся дала. (2)
5. А хто її знатиме,
А хто цілуватиме?
Хлоп'яко-душа! (2)
6. А коли це статиметься? (2)
Прийде та пора! (2)

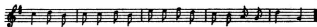

ПО ОПЕНЬКИ ХОДИЛА

Allegretto

По о-пень-ки ходи-ла... Цит-тьте! Ко-зу-бень-ку згу-би-ла... Цит-тьте!

Ой, цит-тьте та мов-чі-те, та ні-ко-му не ка-жі-те, цит-тьте!

1. По опеньки ходила ... Циттьте!
Козубеньку згубила ... Циттьте!

Приспів:

Ой, циттьте та мовчіте,
Та нікому не кажіте,
Циттьте!

2. Запорожець ішов ... Циттьте!
Козубеньку знайшов ... Циттьте!

Приспів...

3. Запорожцю, вразий сику ... Циттьте!
Верни ж мою запаснину ... Циттьте!

Приспів...

ОЙ, ПОПІД ГАЙ, ПОПІД ГАЙ

Allegretto

Ой, по - під гай, по - під гай, по - під то - то тер - ня,

там мій мн - лий ку - сав го - ріх. да - вав ме - ні зер - ня.

1. Ой, попід гай, попід гай,
Попід тото терня,
Там мій мний кусав горіх,
Давав мені зерня.

2. „Ой, на ж тобі, моя мила,
На тобі зеренце,
Ой, як тебе любить другий,
В мене болить серце!“

3. „Ой, як тобі це що входить,
То відгородися,
А як мене другий любить,
В той бік не дивися!“

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Moderato

1. Час додому, час,
Час і пора! (2)
Буде мене мати бити,
Та нікому боронити,—
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!
2. Додому їду,
Як риба пливу, (2)
А за мною, молодого,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.
3. Комарі гудуть,
Спати не дають, (2)
Ой, утку є головоньку
У ячмінну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!

ОЙ, ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ, РАЗ

Allegretto

1. Ой, ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. (3)
2. Ой, ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (3)
3. Ой, ішов я поза Марусину хату,
Загубив я з постола залату. (3)
4. Ой, вернуса залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (3)
5. Підійду я під віконце — стукну,
Підійду я під друге — грюкну. (3)
6. „Ой, не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої пошукай! (3)
7. Ой, дай, мамо, золоті ключі,
Кинуть йому подарунки в нічі! (3)

ІШОВ КОЗАК БЕЗ ЛІС

Andantino

1. Ішов козак
Без ¹ ліс, без ліщину,
Без ліс, без ліщину,
Та й надібав
Молоду дівчину,
Молоду дівчину,
Та й надібав
Молоду дівчину.	3. „Я би тебе
Переночувала,
Переночувала,
Коли б зради
Я не боялася,
Я не боялася,
Коли б зради
Я не боялася!“
2. „Ти, дівчино
Личка рум'яного,
Личка рум'яного,
Переночуй
Мене, молодого,
Мене, молодого,
Переночуй
Мене молодого!“	4. „Ти, дівчино,
Не біяся нічого,
Не біяся нічого:
Не зрадив я
На світі нікого,
На світі нікого,
Не зрадив я
На світі нікого!“

¹ Без — через (діалект., Поділля).

5. Запросила

У хату тепленьку,
У хату тепленьку,
Перебув він
Ніченьку темненьку,
Ніченьку темненьку,
Перебув він
Ніченьку темненьку.

6. А уранці

Крикнув до дівчини,
Крикнув до дівчини:
„Ой, спасибі
За любов гостинну,
За любов гостинну,
Ой, спасибі
За любов гостинну!“

7. Ой, спасибі

Від козаків того,
Від козаків того,
Що крім тебе
Не зрадив нікого,
Не зрадив нікого,
Що крім тебе
Не зрадив нікого!“

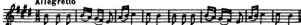

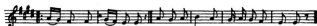
ЖЕНЧИЧОК - БРЕНЧИЧОК

ВЕСНЯНКА

Allegretto

Жен,чи,чок - брен,чи,чок вилітає, ви,со,ко ні,жень,ку піді,має...

Як би то на, би, то, в зе,ле,нім лу,гу бер,и со,бі дру,гу!
ні, жен, ку про, би, то,

1. Женчик-чок-бренчик вилітає,
Високо ніженьку підіймає...

Приспів:

Як би то набито,
Ніженьку пробито,
В зеленім луку
Бери собі другу!

2. Ой, до схід сонечка женчик схопивсь,
Росою чистою бренчик умивсь...

Приспів...

3. Зелене житечко в полі він жав,
З ранку до вечора не спочинав...

Приспів...

4. Ой, по лавочку він весь день ходив,
Грудкою гострою ніжку набив...

Приспів...

5. Хоч стерня колеться, ніжка болить,—
Спати не хочеться, гулять кортить.

Приспів...

6. Любий мій женчику, візьми мене,
Ніжка загоїться, біль той пройде!

Приспів...

7. Женчику-бренчику, забудь за ніженьку,
Візьми дівчину, вибирай дружину!

Приспів...

ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

Мологало
SOLO

Соло

1. Як бу - ла я ма - лень - ка, ко - ли - ха - ла ме - не - нь - ка.
2. А як ста - ла під - рос - та - ти, ста - ли хлоп - ці ко - ли - ха - ти.

Оя, дуб - ду - ба - ду - ба, дів - чин - но мо - я лю - ба.
Оя, дуб - ду - ба - ду - ба, дів - чин - но мо - я лю - ба.

3. Оя, дуб - ду - ба, ду - ба, ду - ба, дів - чин - но мо - я лю - ба,
на - бре - ха - ла на ме - не, що я хо - див до те - бе,
фі - ги - ми - ги да - ру - вав, а ви - тріш - ки про - ла - вав.

1. Як була я маленька,
Колихала мене ненька.
Ой дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя люба.

2. А як стала підросати,
Стали хлопці колихати.
Ой, дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя люба.

3. Ой, дуб-дуба, дуба, дуба,
Дівчино моя люба,
Набрехала на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував,
А витрішки продавав.

4. Полід тином біжить мати
Свою дочку переймати:
„Вернись, каже, чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?“
„На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!“

5. Танцювала, дріботіла,
Поки сама не схотіла,
Прокинулась — та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевічки купила.

6. „Сюди, хлопці, всі до мене,
Чорні бровки у мене!“
„Нехай тобі лихо з ними,
Нащо маниш ти нас ними?“
„Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!“

ПОЗВОЛЬ МЕНІ, МАТИ

Allegretto

„По . зволь мені, ма . ти, кри . жи . цю ко . па . ти: чи прийдуть ді . ча . та во .

ди на . би . ра . ти, чи прийдуть ді . ча . та во . ди на . би . ра . ти?*

1. „Позволь мені, мати,
Криницю копати:
Чи прийдуть дівчата
Води набирати?*	6. Усі дівки прийшли
На смерть наряджати,
Лиш мої милої
Не пускає мати. }
2. Усі дівки прийшли
Води набирати,
Лиш мої милої
Не пускає мати. }	7. „Ой, мамо, матусю,
Яка ти невірна,
А в мого милого
Провід на подвір'ї* }
3. „Позволь мені, мати,
Горілку тримати:
Чи прийдуть дівчата
Пити та гуляти?*	8. „Іди, іди, дою,
Іди, не барися,
На вершні порозі
Богу помолися!*
4. Усі дівки прийшли
Пити та гуляти,
Лиш мої милої
Не пускає мати. }	9. А милая пішла
Та й заголосила,
За свого милого
Та й бога просила. }
5. „Позволь мені, мати,
За жарту вмирати:
Чи прийдуть дівчата
На смерть наряджати?*	10. „Оці білі ручки
Мене обіймали,
Оці вустоньки
Мене цілували!*

11. А́милі́й ско́пився
Та я́ пере́хрестився:
„Слава́ тобі́, господа́, } 2
Що я́ очу́тився!“

12. А́ вже́ ж тая́ слава́
По́ всім горо́дочку,
Що́ жива́ із мерт́вим } 2
Ходи́ть по са́дочку.

13. А́ вже́ ж тая́ слава́
По́ всім сві́ті ста́ла,
Що́ жива́ із мерт́вим } 2
На ру́шничок ста́ла!

ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРІЖКОМ

1. Ой, ходила дівчина беріжком, (2)
Заганяла селезня батіжком. (2)
2. „Іди, іди, качуре, додому, (2)
Продам тебе дідові рудому!“ (2)
3. За три копн качура продав, (2)
А за копу дударика найняла. (2)
4. „Заграй мені, дударнику, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду! (2)
5. Коли б тобі горенько да печаль, (2)
То б ти вийшов на вулицю та й кричав! (2)
6. А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой, хто ж тобі ці кучері завває? (2)
7. „Була в мене дівчина Оляна, (2)
Вона ж мені ці кучері заввала! (2)
8. Була в мене дівчина Оріся, (2)
Тоді в мене ці кучері виляся! (2)
9. Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона в мене ці кучері порвала!“ (2)

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

Allegretto

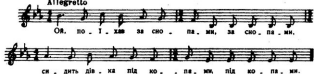
1. Одна гора високая,
А другая низька ...
Одна мила далекая,
А другая близька.	3. У цієї близьенької
Воли поздихають,
А в тієї далекої
Брівки не злиняють.
2. У цієї близьенької
Воли та корови,
А в тієї далекої
Та чорні брови.	4. У цієї близьенької
Рушник на кілочку,
А в тієї далекої
Брови на шнурочку.
5. Ой, я цюю близьенькую
Людам подарую,
А до тої далекої
Пішки помажудую!	

ОЙ, ПОЇХАВ ЗА СНОПАМИ

Allegretto

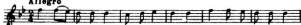
1. Ой, поїхав за снопами, за снопами,
Сидить дівка під копами, під копами.
2. Я на неї задивився, задивився,—
Полудрабок уловився, уловився.
3. Ой, не жаль би мені воза, мені воза,
Коли б дівка була гожа, була гожа!
4. А то руда та погана, та погана,
Та й та воза поламала, поламала!
5. „Хоч я й руда та погана, та погана,
Так у мене батько багач, батько багач!“
6. Срі воли на оборі, на оборі,
А на шиї в мене дукач, в мене дукач!“
7. „Нехай тебе чорти знають, чорти знають,
Із твоїми багачами, багачами!“
8. Воли твої поздиhaють, поздиhaють,
Ти ж погана й з дукачами, з дукачами!“

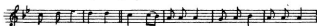

ОЙ, ЛОПНУВ ОБРУЧ КОЛО БАРИЛА

Allegro

Ой, лопнув обруч ко.ло ба.ри.ла, дів.чи.на ко.за.ка

та.я о.ду.ри.ла. Ой, ду.ма.ло.ся, пе.ре.ду.ма.ло.ся.

о.дур.го.ло.зу.бе.ре, що да.ле.ко він жи.ве.

1. Ой, лопнув обруч коло барила,
Дівчина козака та й одурила.

Приспів:

Ой, думалося,
Передумалося,
Одур голову бере,
Що далеко він живе.

2. Ой, чия ж це хата незаметена,
Ой, чия ж це дівчина незаплетена?

Приспів...

3. Ой, чия ж це хата незарублена,
Ой, чия ж це дівчина незаручена?

Приспів...

4. Ой, лопнув обруч біля діжечки,
Дівчата мої сирітечки!

Приспів...

5. Ой, лопнув обруч біля мазинці,
Дівчина козака вдарила по лиці.

Приспів...

ОЙ, ДІВЧИНО, ДІВЧИНО

1. Ой, дівчино, дівчино,
Ти моя кохана,
Куплю тобі черевички
В Прилуці на Івана!
2. А в Прилуці купував,
В Пирятині підкував,
А в Лохвиці дівчиночі
На німецьки надівав.

ЧОРНА ГРЕЧКА

Allegretto

1. Чорна гречка, білі крупини,
Держімося, серце, куні!
Як не будем держатися, 2
Будуть люди сміятися. 2	4. Ой, ледве виїшов до хати,
Заря каже цілувати,
А не успів на лавці сісти,
Кричить: „Жінко, давай їсти!“ 2
2. Чорна гречка, білі крупини,
Не впадайся, дівча, в руки!
Бо як в руки попадешся, 2
То ж то лиха наберешся! 2	5. Ой, подала борщ без м'яса,
Сама сіла, підперлася:
„Ой, що ж бідна я зробила, 2
Що п'яницю полюбила?“ 2
3. Ледве дівка шлюб узяла,
Слізеньками ся залляла:
„Ой, що ж бідна я зробила, 2
Що п'яницю полюбила?“ 2	6. Летить миска до порога...
„Чоловіче, бійся Бога,
Що ти таке в світі робиш, 2
Що все такий п'яний ходиш?“ 2
7. Чорна гречка, білі крупини,
Не впадайся, дівча, в руки,
Бо як в руки попадешся, 2
То ж то лиха наберешся! 2	

ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА

Allegretto

1. Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька ...
Отой мене пече - ріже,
Що не люблю, в нічі лізе,
Той мене порива,
Кого люблю, та й нема!
2. На тарілці два лини ...
Прийди, серце, приляни!
Прийди, серце, приляни, | 2
До серденька пригорни! |
3. Було в мене троє персня,
Та всі й розкотились ...
Було в мене три женихи,
Та всі показались. | 2
4. Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли, | 2
Щоб не волочився! |

5. „Ой, не ходи по льоду,
 Бо завалишся!..
 Чи ти ж мене вірно любиш, | 2
 Чи ти чзанишся?“ | 2
6. „Як я тебе не люблю,
 Сжарай мене, боже!
 Буду тебе цілувати, | 2
 Поки сон ізможе!“ | 2
7. І націлувався,
 І наиндувався,
 Як у саду соловейко | 2
 Та й нащобетався. | 2

СКИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛІЦЮ

Allegretto

1. Скину кужіль на полицю, 2
Сама піду на вулицю—
Нехай миші кужіль трублять, 2
Нехай мене хлопці люблять! 2	3. На вулиці скрипка грає, 2
Мене мати не пускає,
Не пускає мене мати 2
На вулицю погуляти. 2
2. На городі сіно гребла, 2
Черевички погубила,
Черевички погубила, 2
Собі хлопців наманіла. 2	4. Я нікого не любила, 2
Тільки Петра та Данила, 2
Грицька, Стецька та Степана, 2
Вийду змійж за Івана! 2
5. Полюбила гульця, 2
Гірка доля моя:
Я думала—кучерявий, 2
В його я чуба нема! 2	

ТА ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР

Allegretto

1. Та вже третій вечір,
Як дівчину бачив,
Хожу біля хати,
Ще не видати:
„Вийди, дівчино,
Вийди, рибчино,
Вийди, серденьку,
Утіхо моя!“ | 2. Не вийду, козаче,
Не вийду, соколе,
Мене мати лав,
Гулять не пускає!..
„Брешеш, дівчино,
Брешеш, рибчино,
Брешеш, серденьку,
Утіхо моя!“ |
|---|--|

3. „Та було б не рубати
Зеленого дуба,
Та було б не снігати,
Коли я не люблю!“
„Правда, дівчино,
Правда, рибчино,
Правда, серденьку,
Утіхо моя!“

ТИ СКАЗАЛА — „ПРИЙДИ, ПРИЙДИ“

Andantino

Музична партитура з трьох рядків нот та українськими текстами під ними.

Рядок 1: Ти ска . за . ла — „при . йди, при . йди“, не ска . за . ла ку . ли, ну . ди...

Рядок 2: Ти ж ме . не під . ча . ну . ла, ти ж ме . не під . ве . ла.

Рядок 3: ти ж ме . не, мо . ло . до . го, із ро . зу . му із . ве . за!

1. Ти сказала — „прийди, прийди“, 2. Ти сказала — „під комору“,
Не сказала куди, куди... Не сказала під которую...

Приспів:

Приспів...

Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
Із розуму ізвела!

3. Ти сказала — „у віаторок
Поцілую разів сорок!“

Приспів...

ЯК ПРОДАЛА ДІВЧИНОНЬКА СЕРЦЕ

Allegretto

1. Як продала дівчинонька серце,
Та купила козаку сідельце.
Сідельце за серце купила,
Бо козака вірно любила!	4. Як продала дівчинонька гребінь,
Та купила козакові кремені.
Кремені за гребінь купила,
Бо козака вірно любила!
2. Як продала дівчинонька курку,
Та купила козакові люльку.
Люльку за курку купила,
Бо козака вірно любила!	5. Як продала дівчинонька сало,
Та купила козаку кресало.
Кресало за сало купила,
Бо козака вірно любила!
3. Як продала дівчинонька юнку,
Та купила козакові губку.
Губку за юнку купила,
Бо козака вірно любила!	6. Як продала дівчинонька душу.
Та купила тютюну папушу.
Папушу за душу купила,
Бо козака вірно любила!

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Allegretto

1. Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
'Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!'

2. 'Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє,
Серце моє!'

3. 'Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!'

4. 'Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє,
Серце моє!'

5. „Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

6. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

7. „Я собакам угожу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

8. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

9. „Я ж і кішкам угожу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

10. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

11. „Коли ж мишей боїшся,
На воротах повіся,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Щур тобі нех!
Щур тобі нех!“

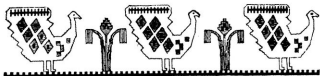

У СУСІДА ХАТА БІЛА

1. У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки. 2	4. „Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,
Ой, яка ж ти гарненька,
Як сніжечок білесенька!“ 2
2. Є у мене сусідонька —
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо я боюсь туди ходити. 2	5. „Годі, годі жартувати,
Ось їде і стара мати!“
„Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю!“ 2
3. Сідай, хлопче, короного,
А собі бери другого,
Та поїдем погуляєм,
У сусіда побукаєм! 2	6. Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу бути тобі рідню,
Ти будь нешьюю мою!“ 2

ДОШИК, ДОШИК

Allegretto

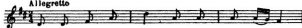
1. Дошик, дошик
Крапає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала — } 2
Запорожець, ненько!	3. Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,—
То ж то милий, то ж то любий, } 2
Дивіться, ненько!
2. Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила } 2
Стежку промітати.	4. Дошик, дошик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, } 2
Аж ногами тупотить.
5. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як глянє—серце в'яне } 2
І в його, і в мене!	

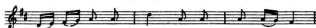

ДОБРИВЕЧІР, ДІВЧИНО

Allegretto

Доб . ря . ве . чір, дів . чи . но, ку . ди йдеш?

Доб . ря . ве . чір, дів . чи . но, ку . ди йдеш?

Ска . жи мені пра . вдо . ньку, де жи . веш!

1. „Добривечір, дівчино, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш!“ (2)
2. „Чи то ж би я розуму не мала, (2)
Щоб я тобі правдоньку сказала?“ (2)
3. „Добривечір, дівчино, чия ти? (2)
Чи вийдеш ти на вулицю гуляти?“ (2)
4. „Не питайся, козаченьку, чия я, (2)
Як вийдеш ти на вулицю, вийду й я!“ (2)
5. „Дівчинонько-серденько, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш!“ (2)
6. „Отам моя хатонька край води, (2)
З високого дерева, з лободя. (2)

7. Я ж до хати сівечки приплету (2)
З високого дерева, з черету!" (2)
8. „Тепер же я догадався, чия ти! (2)
Пустя ж мене, серденько, до хати!" (2)
9. „Шкода тее, голубе, затівать, (2)
Бо ти будеш ніченьку ночувать!" (2)
10. „Та я ж тебе, серденько, не зведу, (2)
Пожартую трішечки та й піду!" (2)
11. Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько надворі. (2)
12. „Ой, уставай, козаченьку, та тікай, (2)
Та на мене славоньки не пускай!" (2)

ЗАЙНЬКУ ТА ЗА ГОЛОВОНЬКУ

ВЕСНЯНКА

Allegretto

1. За . їнь . ку та за го . ло . вонь . ку! А ні . ку . де за . їнь . ку
2. За . їнь . ку сін . ця по ко . лін . ця. А ні . ку . дя...

та ні ні . ско . чн . тя, а ні . ку . дя сі . ро . му та ні ви . стриб . ну . ти.

3. За . їнь . ку. о . бер . ни . ся, я . ка то . бі лю . ба . ми . ла, о . бія . ми . ся!

1. Зайнью та за головоньку!

Приспів:

А нікуди зайнью
Та ні вискочити,
А нікуди сірому
Та ні вистрибнути.

2. Зайнью сінця по колінця.

Приспів...

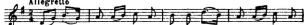
3. Зайнью, обернися,
Яка тобі люба, мила,
Обіймися!

ОЙ, ВАЖУ Я, ВАЖУ

Allegretto

Ой, ва . жу я, ва . жу на ту дів . чи . ну вра . жу!

Ме . не ма . ти не пус . ка . є, я ні і . но . неч . но ла . жу.

1. Ой, важу я, важу
На ту дівчину вражу.
Мене мати не пускає,
Я в пічочко лажу.

3. Ой, любі, козаченьку,
Поможи тобі боже,
Ой, цілуй, моє серце,
Поки сон тебе зможе!

2. Не ходи через ліл,
Бо звалишся,
Ой, любі, козаченьку,
Коли важинися!

4. Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — не чує,
Нехай здорові ночує!

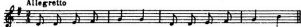
5. Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — та й не йде,
Нехай же він пропаде!

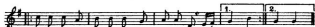

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Allegretto

По до . ро . зі жук, жук, по до . ро . зі чор . ний ...

По . дя . ян . ся, дів . чи . но . нь . ко, я . кий я мо . тор . ний! . тор . ний!

1. „По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний ...
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний! } 2	3. „По дорозі галка,
По дорозі чорна ...
Подивися ж, козаченьку, } 2
Яка я моторна!
2. Який я моторний,
І у кого вдавсь,—
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженяхавсь! } 2	4. Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива,—
Як побачиш, аж заплачеш,
Що я передлива! } 2

ОЙ, ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Allegretto

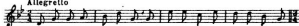
1. Ой, за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким. } 2	3. Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража його мати знає,
На що він моргає! } 2
2. Орала, орала,
Не зміла гукати,
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати. } 2	4. Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови? } 2
5. Воли та корови
Усі поздиhaють,
Біле личко, чорні брови } 2
Побік не злиняють!	

ОЙ, ПОСЛАЛА МЕНЕ МАТИ ЗЕЛЕНОГО ЖИТА ЖАТИ

Allegretto

Ой, пос-ла-ла ме-не ма-ти зе-ле-но-го жи-та жа-ти,

а н жи-та не жа-ла, в бо-ро-зен-ці ле-жа-ла.

1. Ой, послала мене мати
Зеленого жита жати,
А я жита не жала, } 2
В борозенці лежала.
2. Ішли хлопці по козельці,
Знайшли дівку в борозенці:
„Чого, дівко, лежиш, } 2
Чом ти жита не жиєш?“

ДІВКА ЯВДОШКА

Moderato
SOLO

Ді - ка Яв - дош - ка сі - ж - ла пше - ні - цю...

Allegro
SOLO

Джар, джар, джарочка, чи вари - ла, душа мн - ла, чи ка - ри - ла, джар?

1. Дівка Явдошка
Сікла пшеницю...

Приспів:

Джар, джар, джарочка,
Чи варила, душа мила,
Чи варила, джар?

2. Дівка Явдошка
Пшеницю полола...	5. Дівка Явдошка
Пшеницю возила...
Приспів...	Приспів...
3. Дівка Явдошка
Пшениченьку жала...	6. Дівка Явдошка
Пшеницю молотила...
Приспів...	Приспів...
4. Дівка Явдошка
Пшеницю в'язала...	7. Дівка Явдошка
Пшеницю молотила...
Приспів...	Приспів...

ТА Й ОРАВ МУЖИК

Allegretto

1. Та й орав мужик край дороги. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Край дороги!	5. Та ішли дівки хустки прати. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Хустки прати!
2. Та воли в його круторогі. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Круторогі!	6. Та вони в його торбу акрали. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Торбу акрали!
3. А погончі чорноброві. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Чорноброві!	7. Не порожню ж бо, — з пирогами. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
З пирогами!
4. Та поклав торбу при дорозі. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
При дорозі!	8. Та не з простими пирогами. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Пирогами!
9. Та начинені горобцями. (2)
Гея, щоб! Цабе, рябня, тпру!
Горобцями!	

ІШЛИ ДІВКИ ЧЕРЕЗ ДВІР

ВЕСНЯНКА

Allegretto

1. Ішли дівки через двір,
Через двір,
На них сукиї, як мак цвів,
Як мак цвів.	5. Де плавала кладочка,
Кладочка,
Там ходила Галочка,
Галочка.
2. Стали сукиї сяяти,
Сяяти,
Стала діброва палати,
Палати.	6. Цебром воду носила,
Носила,
Дібровоньку гасила,
Гасила.
3. Стали дівки гасити,
Гасити,
Відром воду носити,
Носити.	7. Скільки в цебрі водиці,
Водиці,
Стільки в молодиць правдиці,
Правдиці.
4. Скільки в відрі водиці,
Водиці,
Стільки в дівчат правдиці,
Правдиці.	8. Скільки в решеті водиці,
Водиці,
Стільки в хлопців правдиці,
Правдиці.
9. Скільки в ситі водиці,
Водиці,
Стільки в чоловіків правдиці,
Правдиці.	

КУМ З КУМОЮ ЗАЛИЦЯВСЯ

Allegro

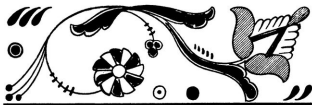
Кум а ку - мо - ю за . ля . цян - ся, по - сі - нять ко . но . пель . ки
о - бі . щав . ся, і сі . ян - присі . вав, присі - вав - ю . чи ка . зав;
„Ти, ку - ма, ти, ду . ша, кру . гом, ку . ма, хо . ро . ша! Кум . ко мо - я,
го . луб . ко мо - я, хто б то . бі по . сі . яв так, як . би не я?“

1. Кум з кумою залицявся,
Посіять конопельки обіцявся.
І сів - присівав,
Присіваючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі посівав
Так, якби не я?“

2. Кум з кумою залицявся,
Вибрать конопельки обіцявся.
І брав - вибирав,
Вибираючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі вибрав
Так, якби не я?“

3. Кум з кумою залицявся,
Змолотить конопельки обіцявся.
Молотив-молотив,
І молотячи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі змолотив
Так, якби не я?“
4. Кум з кумою залицявся,
Вимочить конопельки обіцявся.
І мочив-примочав,
Примочаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі вимочив
Так, якби не я?“
5. Кум з кумою залицявся,
Витіпав конопельки обіцявся.
І тіпав-витіпав,
Витіпаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі витіпав
Так, якби не я?“
6. Кум з кумою залицявся,
Випрядати конопельки обіцявся.
І пряд-випрядав,
Випрядаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі випряд
Так, якби не я?“
7. Кум з кумою залицявся,
Виткати полотенець обіцявся.
І ткав-виткав,
Виткаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі виткав
Так, якби не я?“

ОЙ, НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Moderato

Ой, на го - рі ой, на го - рі

Ой, на го-рі та женці жнуть, ой, на го-рі та женці жнуть.

а по-під го-ро - ю, я-ром-до-ли-но - ю ко-за-ки їдуть.

Гей, до-ли-но-ю. гей, ши-ро-ко - ю ко-за-ки їдуть.

1. Ой, на горі та женці жнуть, (2)

А попід горою,
Яром-долиною
Козаки їдуть.
Гей, долиною,
Гей, широкою
Козаки їдуть.

2. Попереду Дорошенко (2)

Веде своє військо,
Військо запорізьке
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

3. А позадуга Сагайдачний, (2)

Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.

4. „Гей, вернися, Сагайдачний, (2)

Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!“

5. „Мені з жілкою не возиться, (2)

А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!

6. Гей, хто в лісі, озовися!

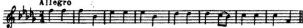
Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!“

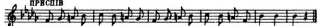
ГЕЙ, ВОЛОШИН СІНО КОСИТЬ

Allegro

Гей, во-ло-шин сі-но ко-сить, а во-лош-ка ї-сти но-сить.

ПРИСПІВ

Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля!

1. Гей, волошин сіно косить,
А волошка їсти носить.

Приспів:

Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля!

2. Коби сіна докосити,
Щоби їсти не носити!

Приспів...

3. Гей, волоше-волошине,
Ходи їсти, борщ застигне!

Приспів...

4. А волошин з щирим серцем,
Та й живернув борщ із перцем.

Приспів...

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

Andantino

Вийшли в по . ле ко . са . рі ко . сять ран . ком на зо . рі ...

Гей, жу . те, ко . са . рі, бо не . ра . но по . ча . ли,

хоч не . ра . но по . ча . ли, так ба . га . то у . тя . ли!

1. Вийшли в поле косарі
Косить ранком на зорі...

Приспів:

Гей, жуте, косарі,
Бо нерано почали,
Хоч нерано почали,
Так багато утяли!

2. До обіда покосили,
Гострі коси потупили ...

Приспів...

3. По обіді спочивали,
Гострі коси поклепали ...

Приспів...

4. Увечері холодком
Йшли додому всі рядком...

Приспів...

5. А в стоги як пометаєм,
То добряче погуляєм!

Приспів...

ОД КИЄВА ДО ЛУБЕНЬ

Allegretto

1. Од Києва до Лубень
Насіла конопель!

Приспів:

Дам лиха закаблукам,
Закаблукам лиха дам,
Достанється я передам!

2. Од Києва до Хорола
Черевички попорола!

Приспів...

3. Од Києва до Прилуки
Та побила закаблуки!

Приспів...

4. А вже ж ті закаблуки
Набралися лиха-муки!

Приспів...

5. А мій батько-чоботар
Черевички полатав!

Приспів...

6. Посилає мене мати
На музички гуляти!

Приспів...

7. На музички збираюся,
В черевички вбуваюся!

Приспів...

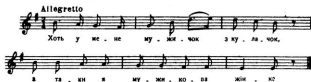
8. На музичках гуляла,
Черевички порвала!

Приспів...

ХОТЬ У МЕНЕ МУЖИЧОК З КУЛАЧОК

1. Хоть у мене мужичок з кулачок,
А та . ки я мужикова жінка.	4. Я губерця любити не стала,
Його трисця напала, напала.
2. Я за його захлюсь, захлюсь,
Та нікого не боюсь, не боюсь.	5. Молодице, чия ти, чия ти?
Пусти мене до хати, до хати!
3. Ой, до мене губерць підсилавсь,
І любові добивавсь, добивавсь.	6. „Підж к чорту, убирайсь, убирайсь,
Коло воріт не мотайсь, не мотайсь!“

КОЛИ Б МАТИ НЕ БИЛА

Allegretto

1. Коли б мати не била,
То б я лихо робила,
Через гору та в контору
До писаря ходила. } 2
2. Чом писаря не любить?
Писар буде паном:
Обується в личаки,
Вперезється валом,
Вперезється валом,
Назоветься паном!
3. Чом писаря не любить,
Хіба ж не подоба?
Ой, як сяде на собаку, } 2
Вся його й худоба!
4. Чом писаря не любить.
Писар буде панувати,
Писар буде свині пасти, } 2
А я буду заганяти!
5. А, в городі ямка,
Нема ж мого Йванка!
Як нема, то й дарма,— } 2
Буду жити я сама!

ОЯ, ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

Allegretto

1. Оя, ти знав, нащо брав
Мішаночку з міста!
Я не їла й не їсти
Гречаного тіста!	3. Оя, ти знав, нащо брав
Мене недорослу!
Мене мати годувала,
Як свиню порослу!
2. Оя, ти знав, нащо брав
Мене невеличку!
Мене мати годувала,
Як перешличку!	4. Оя, ти знав, нащо брав —
Я не вмію жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати!
5. Оя, ти знав, нащо брав —
Не вмію я косити:
Як не стане свого хліба,
Мусим попросити!	

ПРОДАЙ, МИЛИЙ, СИВІ БИЧКИ

Alliegretto

1. „Продай, милий, сиві бички,
Купи мені черевички,
Бо я панського роду,
Не ходила боса зроду!
2. Продай, милий, дві теліні,
Купи мені дві спідниці,
Бо я панського роду,
Не ходила гола зроду!
3. Продай, милий, кіш пшона.
Купи горілки й вина,
Бо я панського роду,
П'ю горілку, як воду!”
4. Як став милий продавати
Та на милу купувати,—
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити.
5. „Чи ти, милий, іздурів,
Чи ти, милий, ізшадів?
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити!”
6. Пішов милий на гору,
Найшов хомут та й дугу,
Притягав додому,
Затягав на милу.
7. „Ой, ти, мила-чорноброва,
Поїдемо в ліс по дрова!
Тпру, стій, моя любо,
Прив'яжу тебе до дуба!”
8. Ой, став милий дров рубати
Та на сонце поглядати,
А сонечко вже нерано,
А йому ще тих дров мало.

9. Іде милий під гору,
Вдарив милу по чолю:
„Гов, помалу, чорноброва,
Перевернеш мені дрова!“

10. Приїхав він до ворот,
Дав їй їсти околот...
„Ой, ти даєш мені їсти,
А я б рада трохи сісти!“

11. Продай, милий, черевики,
Купи собі сині бички,
Бо я павського роду,
Не ходила в возі зроду!“

БУЛА В БАГАЧА

Allegretto

1. Була в багача
Одна дочечка —
Брови, як волоски,
П'ятн, як підтоки,
Сама, як змія. (2)	4. Ой, з'їз вона
Вола, барана,
Три горшки кашечки,
Чотири качечки,
Та й ще голодна. (2)
2. Батько її був,
Розуму учив:
В'язав її ниткою,
Бив її соломкою,
Та й ще не навчив. (2)	5. Випила вона
Сім відер вина,
Сім відер горілки,
Ще й перцю півмірки, —
Неп'яна була. (2)
3. Вона з того зла
Спатовьки лягла...
Устала раненько,
Вимилася гарненько,
Ще й поспідала. (2)	6. Сідала вона
Та ворон-коня,
На коня сідала,
На хлопців моргала:
„Уха, уха-ха!“ (2)

СІЯВ КОЗАК ПШЕНИЧЕНЬКУ

1. Сівав козак пшениченьку,
Та нікому жати ...
Питається а й син матері,
Которую брати. } 2	4. Багата - губата
Та все вона горда,
Ой, як вийде а й на вулицю,
Як у свині морда. } 2
2. Ой, чи туго багатую —
Воли та корови,
Ой, чи туго а й сиротину,
Що чорні брови. } 2	5. А та бідна сиротина
Та все вона пишна,
Ой, як вийде а й на вулицю,
Як у саду вишня. } 2
3. А чи туго багатую,
Що мати веліла,
А чи туго а й сиротину,
Що серце боліло. } 2	6. Багата - губата
Та все вона дметься,
А бідная а й сиротина
К серцю пригорнеться! } 2

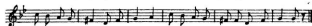

НА БЕРЕЗУ ДУБ ПОХИЛИВСЯ

Allegro

На бе-ре-зу дуб по-хи-лив-ся, на ба-га-ту чорт за-ди-в-и-в-ся,

на вбо-гу-ю — доб-рі-ї лю-ди, з у-бо-го-ї го-спо-динь-ка бу-де!

На березу дуб похилився,
На багату чорт задивився,
На вбогую — добрії люди,
З убогої господинька буде!

КОТИЛАСЯ БОЧКА

1. Котилася бочка
Та все з огірками...
Зажурились багаті
Бідними дівками. } 2	4. В багатій дівчиноньки
Намисто на грудях,
Поліх гору несе воду —
Хрипить її в грудях. } 2
2. Не журіться, багаті,—
Така наша доля!
А в котрій доля добра,
Та виїде я без поля! } 2	5. А в бідній дівчиноньки
Одна коралина,
Поліх гору несе воду —
Цвіте як калина. } 2
3. А бідная дівчинонька
Дві коши нажала,
А багата дівчинонька
В борозні лежала. } 2	6. А в бідній дівчиноньки
Намисто немає,
Поліх гору несе воду —
Як мак процвітає! } 2

А У ТИХ БАГАЧОК

1. А у тих багачок
Та по сім сорочок,
А у мене одна,
Коли біла щодня.
2. Я змечора намочу,
Опівночі полощу,
А до світа вберусь,
Ще я до хлопців сівось!

ВІСНИК

І ДІТЯЧІ
ПІСНІ

ОЙ, ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

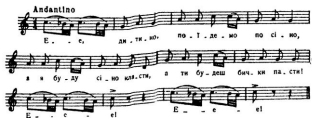

1. Ой, ходить сон коло вікон, (2)
А дрімота коло плота. (2)
2. Питається сон дрімти: (2)
„Де ж ми будем почувати?“ (2)
3. „Там ми будем почувати, (2)
Де хатинах теплісенька. (2)
4. Там ми будем почувати, (2)
Мале дитя колисати!“ (2)
5. Ой, спи, дитя, колишу тя, (2)
А як заснеш, то лишу тя. (2)
6. Сама піду на роботу, (2)
Та й прийду аж у суботу! (2)

Е-Е, ДИТИНО

Е-е, дитино,
Поїдемо по сіно,
А я буду сіно клясти,
А ти будеш бички пасти!
Е-е-е! Е-е-е!

КОЛИСОНЬКО, КОЛИСОНЬКО

Andantino

Ко - ли - сонь - ко, ко - ли - сонь - ко,
ко - ли - шим нам ди - ти - нонь - ку.

а щоб спа - ло, не пла - ка - ло,

а щоб рос - ло, не бо - лі - ло -
ні го - лов - ка, ні все ті - ло.

Колисонько, колисонько,
Колиши нам дитиньку,
А щоб спало, не плакало,
А щоб росло, не боліло —
Ні головка, ні все тіло.

АЙ, НУ, КОТЕ-КОТИНО

Andantino

1. Ай, ну, ко - те - ко - ти - но, за - сні, ма - ла ди - ти - но!
 2. За - сні, за - сні, за - дрі - мая, та ні - чо - го не - ду - мая!

А, а, а, а, а, а, а!
 А, а, а, а, а, а, а!

3. Ай, ну, лю - лі - лю - лі, на - ле - ті - ли гу - лі.
 4. На - ле - ті - ли гу - лі, та й сі - ли на лю - лі!

А, а, а, а, а, а, а!
 А, а, а, а, а, а, а!

1. Ай, ну, коте-котино,
Засні, мала дитино!	6. Ай, ну, люлі-люлечки,
Шовковії вервечки.
2. Засні, засні, задрінай,
Та нічого не думай!	7. Золотії бильця —
Колихять чорнобривця.
3. Ай, ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі.	8. Ай, ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі.
4. Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.	9. Сіли на воротах
В червоних чоботах.
5. Стали думать і гадать,
Чим дитину дарувать.	10. Стали вони воркувати,
Та нічого було дати.

11. Ая, ну, коте-котико,
Засни, мала дитино!	16. Пішов котик рятувати,
З води кицю витягати.
12. Ая, ну, коте, не гудж:
Спить дитина, не буди!	17. Та взяв кицю за вухо,
Та й витягнув, де сухо.
13. Дитяточко малее,
Воно спати радее.	18. Ая, ну-ну-ну, коти два,
Та ще й сірі обидва!
14. Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.	19. По садочку ходять,
Горобчиків ловлять.
15. Стала плакати і кричати,
Та нікому рятувати.	20. Ая, ну, коти, не гудіть:
Спить дитина, не будіть!

КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Moderato

1. Ко . ти . ну сі . рень . аяй, ко . ти . ку бі . лень . ний,
 2. Не хо . ди по ха . ті, не бу . ди ди . ти . ти!

кот . ку во . ло . ха . тня, не хо . ди по ха . ті!
 Ди . тя бу . де спа . ти, ко . тня вор . ко . та . ти.

3. Ой, на ко . та вор . ко . та, на ди . ти . ну дрі . мо . та, а, а, лю . ли!

1. Котику сіренький,	2. Не ходи по хаті,
Котику біленький,	Не буди дитяти!
Котку волхатий,	Дитя буде спати,
Не ходи по хаті!	Котик воркотати.

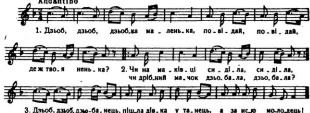
3. Ой, на kota воркота,
 На дитину дрімота,
 А, а, люлі!

ДЗЬОБ, ДЗЬОБ

Andantino

1. Дзёб, дзёб, дзёбка ма-ленька, по-ві-дай, по-ві-дай,

де ж тво-я нень-ка? 2. Чи на ма-ків-ці си-ді-ла, си-ді-ла,
чи дрібний ма-чок дзёба-ла, дзёба-ла?

3. Дзёб, дзёб, дзёба-нець, пішла дів-ка у та-нець, а за нею мо-лодець!

1. Дзёб, дзёб, дзёбка маленька,
Повідай, повідай, де ж твоя ненька?
2. Чи на маківці сиділа, сиділа,
Чи дрібний мачок дзёбала, дзёбала?
3. Дзёб, дзёб, дзёбанець,
Пішла дівка у танець,
А за нею молодець!

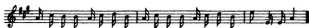

БІГЛА КІЗКА ТОПИТИСЯ

Allegretto

Біг - ла кіз - ка то - пи - ти - ся, а ша - по - чок - ди - ви - ти - ся.

Впа - ла кіз - ка в о - полон - ку, а ша - по - чок за го - лов - ку — смик до - го - ри!

Бігла кізка топитися,
А шапочок — дивитися.
Впала кізка в ополонку,
А шапочок за головку —
Смик догори!

БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

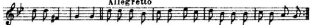
БЕЗКОНЕЧНА

Andante

1. Був со, бі жу, равель та жу, ра, вочка, на, ко, си, ли сін, ця
2. Був со, бі ...

Allegretto

повні я, селя, ця... Наша піс, ня гарна й нова, почи, наймо I, I зно, ва!

1. Був собі журавель
Та журавочка,
Накосил сінця
Повні ясельця ...

Приспів:

Наша пісня гарна й нова,
Починаймо її знова!

2. Був собі журавель ... і т. д.

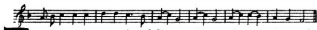

СОЛОВЕЄЧКУ СВАТКУ, СВАТКУ

Allegretto

Со.ло.ве.єч.ку сват.ку. сват.ку. чи бував же ти в на.шім сад.ку.

чи видав же ти, як мак сі.ють? Ой, так, ой, так, ой, так сі.ють мак!

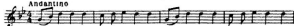
1. Соловєєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як мак сіють?
Ой, так, ой, так, ой, так сіють мак!	3. Соловєєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як рууть мак?
Ой, так, ой, так, ой, так рууть мак!
2. Соловєєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як ріс мак?
Ой, так, ой, так, ой, так поріс мак!	4. Соловєєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як ідять мак?
Ой, так, ой, так, ой, так ідять мак!

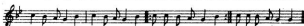

ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Andantino

Десь тут бу-ла по-до-ля, ноч-ка, десь тут бу-ла мо-ло-де-сень-ка.

Тут по-на сі-ла, тут во-на впала, до землі при-па-ла, бо во-ди не ма-ла.
сім літ не ви-ива-лась,

1. Десь тут була подоланочка,
Десь тут була молодесенька.
Тут пона сіла,
Тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не виивалась,
Бо води не мала.

2. Ой, устань, устань, подоланочко,
Ой, устань, устань, молодесенька!
Умий своє личко,
Та личко билиньке,
Біжи до Дунаю,
Бери молоденьку,
Бери ту, що скраю!

ОЙ, НА ГОРІ МАК

Andantino

Ой, на горі мак,
Під горою так ...
Мак, маки, маківочки,
Золоті голівочки,
Станьте ви так,
Як на горі мак!

ІДИ, ІДИ, ДОЩИКУ

Allegro

І - ди, і - ди, до - щич - ку, І - ди, і - ди, до - щич - ку,
зварю то - бі бор - щич - ку
в по - лив'я - нім гор - щич - ку!
щоб - ром, від - ром, дія - ни - це - ю над на - шо - ю
паш - ни - це - ю! І - ди, і - ди, до - щич - ку, зварю то - бі бор - щич - ку!

Іди, іди, дощичку,
Зварю тобі борщичку
В полив'янім горщичку!
Іди, іди, дощичку,
Щебром, відром, діянницею
Над нашою пашницею!
Іди, іди, дощичку,
Зварю тобі борщичку!

ОЙ, НА ГОРІ ЖИТО

Allegretto

1. Ой, на горі жито,
Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Приспів:

Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик,
Як той зайчик!

2. Ой, на горі гречка,
Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

3. Ой, на горі просо,
Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Приспів...

Приспів...

ПАВУК СІРИЙ

Andante

1. Па-ук сі-рий, во-ло-ха-тий, на ма-лих му-шок.
па-ук хи-жий, го-ло-ва-тий,
па-у-ти-ну спу-є в ха-ті

2. Муш-ко, муш-ко, сте-ре-жи-ся, па-у-ти-ни не тор-кай,
Бо як зло-вить па-ук лю-тий, бу-де, муш-ко, то-бі край!

1. Павук сірий, волохатий,
Павук хижий, головатий,
Павутину спує в хаті
На малих мушок.

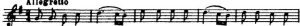
2. Мушко, мушко, стережися,
Павутини не торкай,
Бо як зловить павук лютий,
Буде, мушко, тобі край!

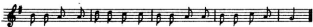

ОЙ, НА ГОРІ ЛЬОН

Allegretto

Ой, на го-рі льон, а в до-ли-ні мак... Мо-ї лю-бі

су-сі-донь-ки, про-си-мо вас, со-ко-лонь-ки, по-сі-да-йте враз!

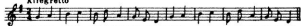
1. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Посідайте враз!	4. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Ізійдіться враз!
2. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Поаствайте враз!	5. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Потанцюйте враз!
3. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Розійдіться враз!	6. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Заплетіть враз!

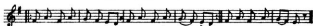

ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ

Allegretto

Та вна . див . ся жу . ра . вель, жу . ра . вель до ба . бин . ьх ко . мо . пель, ко . мо . пель .

Та . кий, та . кий жу . ра . вель, та . кий, та . кий ци . ба . тий, ко . мо . пель . ки щип . ле,
та . кий, та . кий но . са . тий, та . кий, та . кий диб . ле .

1. Та внадився журавель, журавель,
До бабиних конопель, конопель.

Приспів:

Такий, такий журавель,
Такий, такий цибабий,
Такий, такий носатий,
Такий, такий дибле,
Конопельки щипле.

2. Ой, я тому журавлю, журавлю
Кием ноги переб'ю, переб'ю!

Приспів...

3. Та щоб же він не дибав, не дибав,
Конопельок не щипав, не щипав!

Приспів...

4. Оце тобі, журавель, журавель,
Щоб не займав конопель, конопель!

Приспів...

ГОРОБЕЙКОВА МАТІНКА

Andantino

Го-ро-бей-ко-ва ма-ті-нка, ма-ті-нка, та на ма-ків-ці
 сиді-ла, сиді-ла, та дробен мачок дзьобала, дзьобала... Скінь горобець
 на ко-зу-бець, а ви, ді-воч-ки, чорнобривоч-ки, ве-діть та-нець!

Горобейкова матінка, матінка
 Тз на маківці сиділа, сиділа,
 Та дробен мачок дзьобала, дзьобала ...
 Скінь горобець на козубець,
 А ви, дівочки, чорнобривочки,
 Ведіть танець!

ТАНЦОВАЛИ МИШІ

Allegro

Тан . цю . ва . ли ми . ші по ба . би . ній хи . жі...

Ста . ло ба . бі за та . нець — з'я . ли ми . ші бу . ха . нець!

Танцювали миші
 По бабиній хижі...
 Стало бабі за танець —
 З'яли миші буханець!

ТА Й ПРОСИЛА БАРАНЧИКА ВІВЦЯ

Andantino

Та й про - си - ла ба - ран - чи - ка вів - ця:

„Вко - си мені, ба - ран - чи - ку, сін - ця!

Та й хто зна - є, я - ка бу - де зи - ма,

чи ви - їду я на вес - ноць - ку жи - ва!“

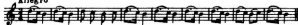
Та й просила баранчика вівця:
 „Вкося мені, баранчику, сіниця!
 Та й хто знає, яка буде зима,
 Чи виїду я на весноньку жива!“

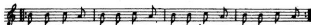

БІГЛО, БІГЛО КОЗЕНЯТКО

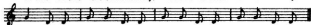
Allegro

Бігло, бігло, козєнятко лєдком, лєдком, за ним, за ним цапок слїдком...

Воно бігло топити ся, за ним цапок дивити ся,
воно бігло в ошолонку, його цапок за голову:

„Стій, козо, не топи ся, ще на мене подиви ся!“

Бігло, бігло
Козенятко лєдком, лєдком,
За ним, за ним
Цапок слїдком...
Воно бігло топиться,
За ним цапок дивитися,
Воно бігло в ошолонку,
Його цапок за голову:
„Стій, козо, не топися,
Ще на мене подивися!“

**ПІСНІ
ЛІТЕРАТУРНОГО
ПОХОДЖЕННЯ**

ЯКБИ МЕНІ ЧЕРЕВИКИ

Allegro

1. Якби мені черевиків,
То пішла б я на музики,—
Горенько моє! (2)	3. Ой, піду я боса полем,
Пошукаю свою долю,—
Доленько моя! (2)
2. Черевиків немає,
А музика грає, грає,
Жалю завдяє! (2)	4. Глянь на мене, чорнобриву,
Моя доле неправдива,—
Безталанна я! (2)
5. Дівчаточка на музиках
У червоних черевиках—
Я світом нужу... (2)	
6. Без розкоші, без любові
Зношу свої чорні брови—
У наймах зношу!.. (2)	

ТАКА П ДОЛЯ

Andante

Та . ка . І . І до . ля ... О бо . же мій ми . лий, за
що ж ти ка . ра . єш І . І мо . ло . ду? За те, що та н щя . ро . во .
на по . лю . би . ла ко . заць . кі . І о . чі?.. Про . сти си . ро . ту!

1. Така П доля... О, Боже мій милий,
За що ж ти караєш П молоду?
За те, що та н щиро вона полюбила
Козацькі о Трости сироту!
2. Кого ж ІІ любити? Ні батька, ні неньки:
Одна, як та пташка в далекім краю!
Пошли ж ти ІІ долю — вона молоденька,—
Бо люди чужі П засміють.
3. Чи винна ж голубка, що голуба любить?
Чи винен той голуб, що сокіл убив?
Сумує, воркує, білим снігом жує,
Літає, шукє, дума — заблудив.

РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

Andante

1. Ре-ве та сто-гне Дніпр ши-рокий,	2. І блідий місяць на ту пору
Сердитий вітер завива,	Із хмари де-де виглядає,
Додо-лу вер-би гне ви-сокі,	Нена-че чо-ве-н в си-ній мо-рі
Го-ра-ми хви-лю пі-ді-я-ма. } 2	То ви-ри-зав, то по-то-пав. } 2
3. Ще треті пісні не співа-ли,
Ніх-тò ні-де не го-мо-ні-а,
Си-чі в та-ю пере-кли-ка-ли-сь, } 2
Та всен раз-у-раз ски-ни-ла.

ТЕЧЕ ВОДА В СИНЕ МОРЕ

Adagio

1. Тече вода в синє море,
Та не витікає;
Шука козак свою долю,
А долі немає.	4. На чужині не ті люди,
Тяжко з ними жити!
Ні з ким буде поплакати,
Ні поговорити*.
2. Пішов козак світ-заочі—
Грає синє море,
Грає серце козацьке,
А думка говорить:	5. Сидить козак на тім боці,
Грає синє море,
Думав, доля зустрінеться—
Світкалося горе!
3. „Кудя ти йдеш, не спитавишся?
На кого покинув
Батька, неньку стареньку,
Молоду дівчину?	6. А журавлі летять собі
На той бік ключами.
Плаче козак—шляхи биті
Заросли тернами...

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ

Andantino

На, що ме . ні чор, ні бро, ви, на, що ка, рі о . чі,
 на, що лі, та мо, ло, ді, і, ве, се, ло, лі, во . чі?
 На, що лі, та мо, ло, ді, і, ве, се, ло, ді, во, чі?

1. Нащо мені чорні брови,
 Нащо карі очі,
 Нащо літа молоді, } 2
 Веселі, дівочі?
2. Літа мої молоді
 Марно пропадають,
 Очі плачуть, чорні брови } 2
 Од вітру линияють.
3. Серце в'яне, нудить світом,
 Як пташка без волі.
 Нащо ж мені краса моя, } 2
 Коли нема долі?
4. Тяжко мені сиротою
 На сім світі жити:
 Свої люди — як чужії, } 2
 Ні з ким говорити.

5. Нема кому розпитати,
Чого плачуть очі;
Нема кому розказати, } 2
Чого серце хоче,
6. Чого серце, як голубка,
День і ніч воркує,—
Ніхто його не питає, } 2
Не знає, не чує.
7. Чужі люди не спитають —
Та й нащо питати?
Нехай плаче сиротина, } 2
Нехай літа тратить!
8. Плач же, серце, плачте, очі
Поки не заснули,
Голосніше, жалібніше, } 2
Щоб вітри почули,
9. Щоб понесли буйнесенькі
За синєє море —
Чорнявому, зрадливому } 2
На лютеє горе!

ОЙ, ОДНА Я, ОДНА

Andante
SOLO

Ой, од, на я, од, на, як би, ли . шч . ка в шо . ді

CHORO

та не дає мені Бог а . ні щас . тья, ні до . ді.

1. Ой, одна я, одна,
Як биливочка в полі,
Та не дає мені Бог
Ані щастя, ні долі.	3. Ані братика я,
Ні сестрички не знала,
Між чужими зросла,
Уже й в'инути стала...
2. Тільки дав мені Бог
Красу, карі очі,
Та й ті виплакала
В самотині двочій.	4. Де ж дружина моя?
Де ви, добрі люди?
Іх нема... Я сама,
А дружини — й не буде!

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

Andante

По-ді-й, ві-тре, на Вкра-ї-ну, де по-ки-ну-в я дів-чи-ну.

де по-ки-ну-в ка-ре-ти, по-ді-й, ві-тре, о-пів-но-чі!

1. Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі! } 2	5. Чи спить мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любила,
З ким любила і кохалась,
І любити приємгалась? } 2
2. Між горами там долина,
В тій долині єсть хатина,
В тій хатині дівчинонька,
Дівчинонька - голубонька. } 2	6. Як заб'ється в ній серденько,
Як зітхне вона тяженько,
Як заплачуть карі очі — } 2
Вертай, вітре, опівночі!
3. Повій, вітре, до схід сонця,
До схід сонця край віконця:
Край віконця постіль біла,
Постіль біла, дівка мила. } 2	7. А як мене позабула
І другого пригорнула,
То розвієся край долини, } 2
Не вертайся з України!.
4. Повій, вітре, тишком - нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком нахилися,
Чи спить мила, подивися! } 2	8. Вітер ніє, вітер ніє,
Серце н'яне, серце зліє ...
Вітер ніє, же вертає,
Серце з жалю замирає ... } 2

ЗАКУВАЛА ТА СИВА ЗОЗУЛЯ

Andantino

pp За . ку . ва . ла та сива зо . зу . ля враз, ці - ра . но
на зо . рі; ой, за . пла . ка . ли хлоп, ці - мо . лод . ці, гей, гей,
та на чу . жи, ні в не . во . лі, в тюр - мі ... Во . ня пла . ка . ли,
гір, ко . ри . да . . ли, сво . го ло . дя на . ка . ли . ка . ли;
pp „Ой, по . вій, по . вій, та буй, не . сень, кий ві . тре,
та й он, не . ся нас із кай . да . нів, з не . во . лі
та й по . ча . до . реж; та й поже . си на Вкра . ї . му,
а чи, сь . є по . ле;
гей, гей, нас на Вкра . ї . му ...
ppp

marcato e sempre cresc.

А на Вкраїні — там си, пач, ко, си, є, ко, заш, тво гу, ля, є, гу.

А, є і нас ви, гла, да, є, нас ви, гла, да

SOLO

По си, нно, му жо, ро, ба, да, ки на ні, трим гу, ляють,

бра, тіа щоб ви, зво, за, ти, за, ло, ро, ж, ці чим, луж по, сні, ша,ють.

TUTTI

Гей, як за, чу, ли ту, рець, кі, і сул, та, ни, та в і, зме, лі,

ше гір, ше ку, ва, ти

ли ку, ва, ти кай, да, ни... Сул, та, ни су, рець, кі, сул,

та, ни зме, лі, ли ку, ва, ти кай, да, ни, кай, да, ни ку, ва, ти, зме,

лі, ли ше гір, ше ку, ва, ти кай, да, ни

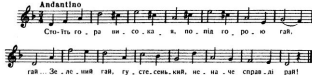
Закувала та сива зозуля
Вранці-рано на зорі;
Ой, заплакали хлопці-молодці,
Гей, гей, та на чужині в неволі, в тюрмі...
Вони плакали, гірко ридали,
Свою долю викликали:
„Ой, повій, повій, та буйнесенький вітре,
Та й понад морем;
Та й винеси нас із кайданів, з неволі
В чисте поле;
Та й понеси на Україну,
Гей, гей, нас на Україну...
А на Україні — там сонечко сяє,
Козацтво гуляє, гуляє і нас виглядає, нас виглядає!“
По синьому морю
Байдяки під вітром гуляють,
Братів щоб визволяти,
Запорожці чимдуж поспішають.
Гей, як зачули турецької султани,
Та й ізвеліли ще гірше кувати кайдани...
Султани турецькі, султани звеліли
Кувати кайдани, кайдани кувати,
Звеліли ще гірше кувати кайдани!

СТОІТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Andantino

1. Стоїть гора високая,
Полід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай!
2. Під гаєм в'ється річенько,
Як скло вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.
3. Край берега у затишку
Прив'язані човни,
А три верби схилилися,
Мов журяться вони,
4. Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплется їх листячко
І понесе вода.
5. Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько
І мліє, і болить.
6. Ой, річенько, голубонько!
Як хвилячки твої,
Пробігли дні щасливі
І радощі мої!
7. До тебе, любя річенько,
Ще вернеться весна,—
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!..
8. Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить,
Пташки співають голосно,
І річенька блищить...
9. Як хороше, як весело
На білм світлі жить!..
Чого ж у мене серденько
І мліє, і болить?
10. Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість... не вернеться,
Не вернеться вона!

ДЕ ТИ БРОДИШ, МОЯ ДОЛЕ

Adagio

Де ти бро . диш, ми - я до . ле? Не до . кла . чусь я те . бе?

Де ти бро . диш, мо . я до . ле?

До . сі б мо . ж . на ан . ке по . ле при . гор . ну . ти до се . бе.

До . сі б мо . ж . на ан . ке по . ле

Все пи . та . ю, все шу . ка . ю, аж сер . де . нь . ко із . в'я . лив ...

Все пи . та . ю, все шу . ка . ю

Все пи . та . ю, все шу . ка . ю, аж сер . де . нь . ко із . в'я . лив .

1. Де ти бродиш, моя доле?
Не докличусь я тебе!
Досі б можна дике поле
Пригорнути до себе.
Все питаю, все шукаю,
Аж серденько ізв'ялило...
Все питаю, все шукаю,
Аж серденько ізв'ялило.
2. Чи на морі між купцями
Лічиш з краму бариші,
Чи в хороміх з панячками
Ти регочешся вночі?
Чи при місяці, без сонця
Чешеш кучері діткам,
Чи на небі із віконця
Сучиш дулі біднякам?

3. Чи край моря на долині
Диким маком ти цвітеш,
Чи у лузі на калині
Ти возулею куєш?
Ой, змилуйся, моя нине,
Та край мене хоч присядь,
Хоч постій ти біля мене,
То я тому я буду рад!

ГУДЕ ВІТЕР ВЕЛЬМИ В ПОЛІ

Allegretto

Музична партитура для пісні «Гуде вітер вельми в полі». Партитура складається з чотирьох рядків, кожен з яких має нотний рядок та підписаний текст. Ключовий знак — один бемоль (F), що вказує на тональність Ф-мажор. Ритмічний знак — 2/4.

Гу . де ві . тер вель . ми в по . лі, ре . ве, ліс ла . ма . є...

Пла . че ко . зак мо . ло, днь . кий, до . лю про . кля . на . є.

Гу . де ві . тер вель . ми в по . лі, ре . ве, ліс ла . ма . є...

Ко . зак ну . анть . ся, сер . дещ . ний, що ро . бить — не зна . є.

1. Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...	2. Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Плаче козак молоденький,
Долю проклинає.	Козак стогне, бідолаха,
Сам собі гадає:
Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...	„Ревеш, вітре, та не плачеш,
Бо тобі не тяжко!
Козак нудиться, сердешний,
Що робить — не знає.	Тя не знаєш в світі горя,
Так тобі й не важко!

3. Тобі все одно, чи в полі,
Чи де ліс ламавш,
Чи по морю хвилі гониш,
Чи криші здираєш ---
Солом'яні і залізні,
Яку де зустрінеш,
Снігом людей замітаєш,
В полі як застигнеш.

4. Одірви ж од серця тугу,
Рознеси по полю,
Щоб я, бідний, не плакався
На нещасну долю!
А коли цього не зробиш,
То кинь мене в море,
Нехай зо мною потоне
Моя люте горе!"

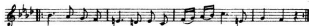

ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ

Andante

Ві . ють ві . трі, ві . ють буй . ні, аж де . ре . за гнуть . ся...

Ой, як бо . лить мо . є сер . це, а сльо . зи не ллють . ся!

1. Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
Ой, як болять моє серце,
А сльози не ллються! 2	5. Що на' полі, на пісочку,
Без роси, на сонці...
Тяжко жити без милого 2
І в своїй сторонці!
2. Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша, 2
Як нишком поплачу.	6. Де ти, милай, чорнобривий?
Де ти? Озовися!
Як я, бідня, тут горюю, 2
Прийди подивися!
3. Не допоможуть сльози гору,
Серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок, 2
Повік не забуде.	7. Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю,
Щоб побачив, як без тебе 2
З гори висихаю.
4. Єсть же люди, що і мога
Завидують долі:
Чи щаслива ж та билина, 2
Що росте у полі?..	8. До кого ж я пригорнуся,
І хто приголубить,
Коли тепер нема того, 2
Який мене любить?..

ОЙ, Я НЕЩАСНИЙ

Adagio

Ой, я не - щас - ний, що ж ма - ю ді - я - ти?

По - лю - бив дів - чи - ну та й не мо - жу ви - я - ти!

Тим не мо - жу ви - я - ти, що за - ру - че - на - я!

До - ле ж мо - я, до - ле, до - ле не - щас - ний - я!

1. Ой, я нещасний,
Що ж маю діяти?
Полюбив дівчину
Та й не можу взяти!
Тим не можу взяти,
Що заручена!
Доле ж моя, доле,
Доле нещасная!

2. Просив же я її,
Щоб мене любила,
Щоб вона другого
Зовсім розлюбила.
А вона не хоче,
Бо я небагатий,—
Ох, я ж нещасний,
Що ж маю діяти?

3. Вже місяць ясний
Світить над водою,
А я, нещасний,
Живу сиротою;
Живу, заливаюсь
Гіркими сльозами,—
Ох, літа мої,
Пропав же я з вами!

НЕ ШЕБЕЧИ, СОЛОВЕЙКУ

Andante

1. Не шебечи, соловейку,
На зорі раненько,
Не шебечи, малюсенький,
Під вікном близенько! } 2	5. Твоя пісня дуже гарна,
Ти гарно співаєш:
Ти щасливий, спарувався
І гніздечко маєш. } 2
2. Як засвищеш ти, засвищеш,
Неначе заграєш,
Аж заб'ється в груди серце,
Душу розважаєш. } 2	6. А я бідний, безталанний,
Без пари, без хати,—
Не довелося мені в світі
Весело співати. } 2
3. Як засвищеш голосніше,
А далі тихенько,
Аж у душі похолоне
І замре серденько. } 2	7. Давно чутки я не маю
Про свою дівчину,
Цілий вік свій усе плачу
На лиху годину. } 2
4. А як трошки перестанеш,—
Луна всюди піде...
Ти і в темну ніч веселий,
Як і сонце зійде. } 2	8. Ой, як важко пугачеві
Проти води плати,
А ще тяжче мені в світі
Без милої жити! } 2

9. Сонце сходить — я журюся,
А заходить — плачу:
Котру люблю дівчиноньку, } 2
Тієї не бачу.

10. Не щебечи, соловейку,
Як сонце пригріє,
Не щебечи, малюсенький, } 2
Як і вчоріє!

11. Ти леті, співай тим людям,
Котрі веселяться:
Вони піснею твоєю } 2
Будуть забавляться!

12. А мені така пісня
Душу розриває,
Гірше б'ється в грудях серце } 2
І дух замирає.

13. Мені пугач — так годиться:
Стогне, не співає;
Нехай стогне коло мене } 2
І смерть ізвіщає!

СКАЖИ МЕНІ ПРАВДУ

Adagio

Ска - жи ме - ні прав - ду, мій добрий ко - за - че, що
ді - я - ти сер - цю, ко - ли за - бо - лить? Як
сер - це за - стог - не і гір - ко за - пла - че, як
ду - же без ща - стя во - но за - ще - мить? Як - но за - ще - мить?

1. Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить? } 2
2. Як горе, мов терен, всю душу покале,
Коли одиуралось тебе вже усе,
І ти, як сухе перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе? } 2
3. Е, ні,— кажеш мовчки — скосивши билину,
Хоч рано і вечір водою полий,—
Не зазеленіє; кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй! } 2

4. Отак і у світі: хто рано почує,
 Як серце застогне, як серце зітхне,
 Той рано й заплаче... А доля шуткує — } 2
 Помагнись, помагнись та й геть покинє...
5. А можна ж утерпіть, як яснее сонце
 Ближнє і засне для миру всього
 І гляне до тебе в убоге віконце? } 2
 Осліпнеш, а дивишся все на його!

ДЕ КРИМ ЗА ГОРАМИ

1. Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Ой, там моя мила
Голубка літає. } 2	4. А все через очі...
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав. } 2
2. Закрилась від мене
Небом і землею,
А я сам зостаюся
Навік сиротою. } 2	5. Марусенько любя,
Пожалій мене,—
Візьми моє серце,
Дай мені своє! } 2
3. Цілий день не їм я,
Уночі не сплю,
Одні тільки муки
У світі терплю. } 2	6. Взяв би я бандуру,
Та й заграю, що знав;
Через ті очі
Бандуристом став. } 2

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Moderato

1. Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе,
Лечу до тебе,
Мое серденько! (2)

2. Ти обіцялась
Мене вік любити,
Ні з ким не знатись
І всіх цуратись,
А для мене жити! (2)

3. Серденько моє!
Колись ми двоє
Любилися вірно,
Чесно, примірно,
Й жили в покої. (2)

4. Ой, як я прийду,
Тебе не застану,—
Згорну я рученьки,
Згорну я біленькі,
Та я неживий стану! (2)

БЕЗ ТЕБЕ, ОЛЕСЮ

Andante

Без те - бе, О - ле - сю, пше - ни - цю во - зи - ти,
без те - бе, го - лу - бонь - ко, тяж - ко в сві - ті жи - ти,
Як день, так ніч, то рве ду - шу, я до те - бе прий - ти му - шу,
хо - ча я не - ра - нень - ко, О - ле - сю сер - день - ко!

1. Без тебе, Олесю,
Пшеницю возити,
Без тебе, голубонько,
Тяжко в світі жити.

Приспів:

Як день, так ніч, то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Хоча я нерівенько,
Олесю серденько!

2. Без тебе, Олесю,
Ні в віщо не дбаю,
Без тебе, голубонько,
Про все забуваю. | 3. Без тебе, Олесю,
Буйний вітер віє,
Без тебе, голубонько
Сонечко не гріє. |
|--|--|

Приспів...

Приспів...

4. Без тебе, Олесю,
Марино літа гинуть,
До тебе, голубонько,
Всяк час думки линуть.

Приспів...

5. Жили ж ми з тобою,
Як голубів пара,—
Тепер розійшлися,
Як чорня хмара.

Приспів:

- Як день, так ніч, то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Голубко кохана,
Олесю жадна!

6. Скажи ж мені правду,
Словечко вірненьке,
Чи коли привернешся
До мене любенько?

Приспів:

- Міркуй, серце, міркуй, любко,
Та до мене прибудь хутко,
Бо буде пізенько,
Олесю серденько!

ДІВЧИНО - РИБЧИНО

Andantino

і не за - бу - ду, лю - би - ла, ко - ха - ла, лю - бить вік бу - ду!*

1. „Дівчино - рибчино,

Здорова була!

Чи вже ж ти, серденько,

Мене забула?*

„Ні, не забула я

І не забуду,

Любила, кохала,

Любить вік буду!*

2. „Дівчино - рибчино,

Серденько моє,

Якби ж ми з тобою,

Жили обоє!

Жили б ми з тобою

Вік вікували,

Горенька я нуждоньки

В світі б не знали!*

3. „Ти б строїв хатинку,

Я б помагала,

Ти б носив соломку,

Я б загірбала!*

„Ти б шила та прjala,

Люба та мила,

Я б мотав пряжецьку

На мотовила!*

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

1. Дивлюсь я на небо, та й думку гадаю,
Чому я не сокія, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилля не дав?
Я б землю покинув і в небо злітаю!
2. Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горі привіту,
І ласки у зірок, у сонця просять,
У світі їх яснім все горе втоплять.
3. Бо долі ще звязку здаюсь я нелюбий,—
Я наймит у неї, хлопцюга прибулдий;
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?..

ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО ЗАРУЧЕНАЯ

Andante

„Ой, ти, дів - чи - но за - ру - че - на - я, чо - го ж ти
хо - диш за - сму - че - на - я? „Ой, хо - жу, хо - жу за - сму - че -
на - я, що не за те - бе за - ру - че - на - я!“

1. „Ой, ти, дівчино зарученая,
Чого ж ти ходиш засмученая?“
„Ой, хожу, хожу засмученая,
Що не за тебе зарученая!“
2. „Ой, ти, дівчино, словами блудиш,—
Сама не знаєш, кого ти любиш!“
„Ой, знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю!“
3. Ой, знаю, знаю, із ким коханюсь,
Тільки не знаю, з ким ізвінчаюсь.
Вийду на поле, гляну на море,—
Сама я бачу, що мені горе.
4. Сама я бачу, чого я плачу —
Свого милого в вічі не бачу.
Буду стояти на тім камені,
Поки не прийде милий до мене!

5. Буду терпіти велику муку,
Поки не скаже: дай, серце, руку!
Вийду на поле на ту мураву,
Де я з миденьким мала забаву.
6. З ріжного цвіту вінки салітала,
Біленьким личечком всіх чарувала.
Ти присягався передо мною
Бути моїм мужем, а я — жиною.
7. Нещира була присяга твоя,
Тепер не мій ти, а я не твоєї!
Буду казати світу цілому,
Щоб він не вірив ніде й нікому.
8. Бо я сама тебе зазнала,
Коли невірною вірно кохала ...
Кого любила, той за дверима,
Кого не знала — мужем назвала!"
9. „Ой, ти, дівчино-чарівниченько,
Причарувала мене серденько!"
„Якби ж ти так знала з сіней до хати,
Як я умію всіх чарувати!"
10. У мене чароньки — чорні брівоньки,
Моя принада — сама молода;
У мене чароньки завжди готові —
Білее личенько і чорні брови!"

ІХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Moderato

1. Іхав козак на війноньку:
„Прощай, прощай, дівчинонько,
Прощай, мильненька чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку!	3. Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.
2. Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покриють очі,
Легше в могилі спочину!“	4. А злії люди на силу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя
Та на козашку могилу!

КОЛИ РОЗЛУЧАЮТЬСЯ ДВОЄ

Andante

Ко - ли розлу - ча - ють - ся дво - є, за ру - ки бе - руть - ся во -
ни, і пла - чуть, і тяж - ко зі - тха - ють, без лі - ку зі - тха - ють сум - ні.
З то - бо - ю ми вдвох не зі - тха - ли,
З то - бо - ю ми вдвох не зі - тха - ли, ні -
ко - ли не пла - ка - ли ми, той сум, о, ті тяж - кі зі - тхання -
ня прий - шли до нас зго - дом са - ми! ...мі!

Коли розлучаються двоє,
За руки беруться вони,
І плачуть, і тяжко зітхають
Без ліку зітхають сумні.

З тобою ми вдвох не зітхали, Ніколи не плакали ми, Той сум, оті тяжкі зітхання Прийшли до нас згодом самі!	}	2
---	---	---

